

การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนสอนเพื่อน
ในการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
Comparisons of Teacher-Fronted Instruction and Peer Teaching
in Developing English Grammar Knowledge

ยาวารี สะอีดี
Yawaree Sa-e-dee

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนสอนเพื่อน
ในการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
Comparisons of Teacher-fronted Instruction and Peer Teaching
in Developing English Grammar Knowledge

ยาวารี สะอีดี
Yawaree Sa-e-dee

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language

Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนสอนเพื่อน
ในการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
ผู้เขียน นางสาวยาวารี สะอืดดี
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.พิทยาธร แก้วคง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี)

.....กรรมการ
(ดร.สิตา มุสิกรังษี)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
เป็นภาษานานาชาติ

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟาร์รุ่งแสง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มี
ส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....
(นางสาวยาวารี สะอืด)
นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวยาวารี สะอืด)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนสอนเพื่อนในการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
ผู้เขียน	นางสาวยาวารี สะอืด
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองแบบถ่วงดุลย์นี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน 2) เปรียบเทียบความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนและนักเรียนที่เพื่อนสอน 3) ศึกษารูปแบบการสอนของครูและการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนและ 4) ศึกษาความเห็นต่อการเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนสอนเพื่อน กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง 1 แห่ง ในจังหวัดยะลา แบ่งเป็นกลุ่มสอนเพื่อน 20 คนและกลุ่มเพื่อนสอน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ 2 ฉบับ ใบงานมอบหมายงานสอน แบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 บท แบบบันทึกการสอน แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียน แบบสอบถามความเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่าที และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการจัดกลุ่ม หาความถี่ และสรุปประเด็น

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเรียนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อนสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อย่างไรก็ตาม ระดับพัฒนาการของนักเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าในระยะที่เรียนจากครู 2) ในระยะการเรียนที่มีครูเป็นผู้สอน นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนและนักเรียนที่จะเรียนจากเพื่อนมีความรู้ด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ระดับพัฒนาการของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มขึ้นในระดับที่ไม่แตกต่างกัน 3) ในระยะการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีระดับความรู้เพิ่มขึ้นแต่ไม่อยู่ในระดับแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ และไม่พบความ

แตกต่างของระดับพัฒนาการระหว่าง 2 กลุ่ม 4) รูปแบบการสอนไวยากรณ์ที่มีครูเป็นผู้สอนแตกต่างจากรูปแบบการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนในด้านการนำเข้าสู่บทเรียน แนวการสอน (นิรนัย/ อุปนัย) และวิธีการอธิบายหลักไวยากรณ์ 5) นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางในระดับสูงมาก 6) นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนมีความพึงพอใจต่อการสอนเพื่อนในระดับมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการส่งเสริมความเป็นผู้นำและทักษะการคิดวิเคราะห์ของตนเอง 7) นักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีความพึงพอใจในการเรียนระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการส่งเสริมบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน และระบุความต้องการพัฒนาตนให้มีความรู้ในระดับที่จะสอนเพื่อนได้เช่นกัน

คำสำคัญ: ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, รูปแบบการสอนไวยากรณ์, การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง, เพื่อนสอนเพื่อน

Thesis Title	Comparisons of Teacher-Fronted Instruction and Peer Teaching in Developing English Grammar Knowledge
Author	Yawaree Sa-e-dee
Major Program	Teaching English as an International Language
Academic Year	2017

ABSTRACT

The purposes of this counterbalanced-design study were 1) to investigate students' knowledge on English grammar based on teacher-fronted instruction and peer teaching 2) to compare students' English grammar knowledge between peer teachers and peer learners 3) to investigate the teacher-fronted instruction and peer teaching and 4) to study students' opinions towards the use of teacher-fronted instruction. The participants were an experimental group of 40 Matthayomsuksa 1 students consisting of 20 peer teachers and 20 peer learners from a medium sized secondary school in Yala province. The instruments were grammar lesson plans, two English grammar tests, teaching task assignments, ten unit tests, teaching logs, classroom observation notes, a five-point rating scale questionnaire and focus group interviews. The statistics used were mean, standard deviation, percentage and t-test. Qualitative data were categorized, counted, and summarized.

The results were as follows: 1) Teacher-fronted instruction and peer teaching could help students improve their grammar scores significantly at the level of 0.01. However, the progression level was significantly higher during the teacher-fronted instruction. 2) In teacher-fronted instruction session, it was found that students who were peer teachers and peer learners could improve their grammatical scores significantly at the level of 0.01 even though the significant differences of progression level were not found. 3) In peer teaching session, students who were peer teachers improved their achievement level of grammar significantly at the level of 0.01. The scores of peer learners increased but not at a statistically significant level. Results from the comparison of the two groups indicated no significant differences in progression. 4) The instructional model of teacher-fronted instruction and peer teaching strategy were different in the aspects of the leading-in stage,

the approach (deductive/ inductive), and ways to explain grammatical rules. 5) There were highly positive opinions towards teacher-fronted instruction. 6) Students who acted as peer teachers were highly satisfied with their role, as it could enhance their leadership and their critical thinking skills. 7) Students who acted as peer learners were highly satisfied with their peers' instruction particularly when a pleasant classroom atmosphere was created and they also expressed their needs to improve themselves to be able to perform the peer teaching tasks.

Keyword: English grammar knowledge, grammar teaching approaches, teacher-fronted instruction, peer teaching

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจึงทำให้เสร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยซาบซึ้งอย่างที่สุดและขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ทุ่มเทเวลาในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างละเอียด พร้อมทั้งผลักดันให้ผู้วิจัยมีความอดทนต่ออุปสรรคและมีความเพียรพยายามจนสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร.พิทยาธร แก้วคง และดร.สิตา มุสิกรังษี ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ฝึกฝนทักษะกระบวนการคิด อบรมตักเตือน และคอยให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้

ท้ายที่สุดวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้หากขาดคุณพ่อ คุณแม่ และบุคคลในครอบครัว ผู้ที่เป็นกำลังสำคัญและคอยสนับสนุนเป็นอย่างดี รวมทั้งเพื่อนร่วมรุ่นหลักสูตร M.A. TEIL 2016 ทุกคนที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ

ยาวารี สะอืดดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(5)
ABSTRACT.....	(7)
กิตติกรรมประกาศ.....	(9)
สารบัญ.....	(10)
รายการตาราง.....	(12)
รายการแผนภูมิ.....	(13)
รายการผลงานที่ตีพิมพ์.....	(14)
รายการผลการประชุมวิชาการ.....	(15)
สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสารวิชาการ.....	(16)
สำเนาหนังสือตอบรับการประชุมวิชาการ.....	(17)
สำเนาเกียรติบัตรการเข้าร่วมนำเสนอผลงานการประชุมวิชาการ.....	(18)
เนื้อหา	
1. บทนำ.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
3.1 กลุ่มตัวอย่าง.....	6
3.2 เครื่องมือวิจัย.....	7
3.3 วิธีการเก็บข้อมูล.....	10
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	14
4. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล.....	14
4.1 ผลการศึกษา.....	14
4.1.1 ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่มีครูเป็นศูนย์กลาง และระยะเพื่อนสอนเพื่อน.....	14
4.1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนและ นักเรียนที่เพื่อนสอน.....	16
4.1.3 การจัดการเรียนการสอนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการจัดการ เรียนการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน.....	18
4.1.4 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการ เรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน.....	20
4.2 การอภิปรายผล.....	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2.1 ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระยาะที่มีครูเป็นศูนย์กลาง และระยาะเพื่อนสอนเพื่อน.....	23
4.2.2 การจัดการเรียนการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการจัดการเรียน การสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน.....	24
4.2.3 ความเห็นต่อรูปแบบการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียน แบบเพื่อนสอนเพื่อน.....	24
5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	25
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	25
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	26
5.2.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน.....	26
5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	28
เอกสารอ้างอิง.....	29
ภาคผนวก.....	33
ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย.....	33
ก แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกหัดที่ใช้สอนในระยาะที่มีครูเป็น ศูนย์กลาง.....	33
ข แบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ 2 ฉบับ.....	84
ค ใบงานมอบหมายงานสอน.....	91
ง แบบทดสอบท้ายบท.....	97
จ แบบบันทึกการสอน.....	108
ฉ แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียน.....	111
ช แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อวิธีการสอนที่ได้รับ.....	113
ภาคผนวก (2) บทความวิจัย.....	117
บทความ 1 ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความเห็นต่อการเรียน ไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	117
บทความ 2 ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและรูปแบบการสอน ไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นผู้สอนและการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	132
ประวัติผู้เขียน.....	144

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1. ค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างของความรู้ด้านไวยากรณ์ในระยที่มีครูเป็นศูนย์กลางและระยเพื่อนสอนเพื่อน.....	14
2. ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในระยที่มีครูเป็นศูนย์กลางและระยเพื่อนสอนเพื่อน.....	15
3. ค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างของความรู้ด้านไวยากรณ์ในระยที่มีครูเป็นผู้สอน.....	16
4. ความแตกต่างของระดับพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในระยที่มีครูเป็นผู้สอน.....	16
5. ค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างของความรู้ด้านไวยากรณ์ในระยเพื่อนสอนเพื่อน.....	17
6. ความแตกต่างของระดับพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในระยเพื่อนสอนเพื่อน.....	17
7. ความถี่ของกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนของครูและนักเรียน.....	18
8. แนวการสอนหลักไวยากรณ์ของครูและนักเรียน.....	18
9. วิธีการอธิบายหลักไวยากรณ์.....	19
10. ความเห็นต่อการเรียนโดยมีครูเป็นศูนย์กลาง.....	20
11. ความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่สอนเพื่อน.....	21
12. ความคิดเห็นต่อการเรียนโดยมีเพื่อนเป็นผู้สอน.....	22

รายการแผนภูมิภาพ

แผนภูมิ	หน้า
1. คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทในระยะเวลาเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางและ ระยะเวลาเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน.....	15

รายการผลงานที่ตีพิมพ์

ยาวารี สะอืด และนิสากร จารุมนี. (...). ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความเห็นต่อการเรียนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ____ (อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ).

รายการผลงานการประชุมวิชาการ

ยาวารี สะอืด และนิสากร จารุมนี. (2561). *ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและรูปแบบการสอนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นผู้สอนและการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน*. บทความนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษาเพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”, ณ โรงแรมธรรมรินทร์ ธนา จังหวัดตรัง. 27 – 28 พฤษภาคม 2561. หน้า 868 – 878.

สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสารวิชาการ

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา Journal of Yala Rajabhat University

ISSN 1905-2383

ที่ ศธ ๐๕๕๙.๐๓/ ๑๘๗

กองบรรณาธิการวารสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง การรับนิพนธ์ต้นฉบับเพื่อพิจารณาลงตีพิมพ์

เรียน คุณยวารี สะอิดี และคุณนิสากร จารุมณี

ตามที่ท่านได้ส่งนิพนธ์ต้นฉบับผลงานวิจัย เรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความเห็นต่อการเรียนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Achievement on English Grammar and Opinion Towards the Use of Teacher-Fronted Instruction and Peer Teaching Strategy)” มาให้กองบรรณาธิการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา นั้น บัดนี้กองบรรณาธิการได้รับนิพนธ์ต้นฉบับของท่านในเรื่องดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะดำเนินการตรวจสอบผู้เขียนต่อไป หากได้ผลประการใด จะแจ้งให้ทราบในเร็ววัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอขอบคุณท่านที่ให้ความสนใจในการส่งนิพนธ์ต้นฉบับที่มีคุณภาพมาเพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลย์ แก้วตาพิพย์)
บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

133 ถนนเทศบาล 3 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000

โทรศัพท์/โทรสาร 073-299-635 อีเมล ejournal@yru.ac.th

สำเนาหนังสือตอบรับการประชุมวิชาการ

ที่ ศธ 0560.02/ว 143

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

19 เมษายน 2561

เรื่อง ตอบรับการนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับชาติ เครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษา
ทั่วประเทศ ครั้งที่ 12

เรียน คุณยาวารี สะอิดี

ตามที่ท่านได้ลงทะเบียนเข้าร่วมเสนอผลงานวิจัย ในการประชุมวิชาการระดับชาติ
เครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12 ภายใต้หัวข้อ “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา
เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน” ระหว่างวันที่ 27-29 พฤษภาคม 2561 บัดนี้ การพิจารณาผลงานวิจัย
ได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว จึงขอแจ้งผลการพิจารณา เรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและ
รูปแบบการสอนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน” ได้รับการพิจารณา
ให้นำเสนอ “บรรยาย”

ทั้งนี้ ขอให้ท่านปรับแก้ไขผลงานวิจัยตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดพิมพ์ให้
ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนบทความของการประชุมวิชาการระดับชาติฯ ผ่านทางระบบออนไลน์
<https://ird.skru.ac.th/ranc2018> ภายในวันที่ 2 พฤษภาคม 2561

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.บรรจง ทองสร้าง)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สำนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา
โทร 074 - 336975
โทรสาร 074 - 336975

สำเนาเกียรติบัตรการเข้าร่วมนำเสนอผลงานการประชุมวิชาการ

(18)

1. บทนำ

การศึกษาภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาและการสร้างโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเอง แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนส่วนมากคิดว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากและไม่น่าสนใจซึ่งสาเหตุดังกล่าวเกิดจากปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น ความรู้พื้นฐานที่มีไม่มากพอ วิธีการสอนของครูผู้สอน และการนำไปใช้ประโยชน์ เป็นต้น เมื่อนักเรียนให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษน้อยลงจึงส่งผลให้นักเรียนมีระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ต่ำลง ซึ่งเห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2557 - 2559 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละปีอยู่ที่ ร้อยละ 36.02 ร้อยละ 40.31 และ ร้อยละ 34.59 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2559)

จากปัญหาด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนที่ต้องพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเริ่มต้นเสริมสร้างความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ เนื่องจากหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพราะการมีความสามารถด้านไวยากรณ์จะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน สอดคล้องกับ Swan (1998) ที่ระบุว่า การรู้วิธีการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องช่วยให้ผู้พูดสื่อสารได้อย่างประสบความสำเร็จ เนื่องจากกฎและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานในการสร้างประโยคที่ถูกต้องซึ่งเกิดจากความเข้าใจในหน้าที่ของคำและสามารถสร้างคำให้อยู่ในรูปวลีและอนุประโยคได้ ทั้งนี้ความเข้าใจหลักการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษที่ถูกต้องส่งผลให้ฟังและพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว (Kianiparsa & Vali, 2010) นอกจากนี้ความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีผลต่อทักษะการอ่าน คือ ผู้เรียนที่รู้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้มากขึ้นเพราะไวยากรณ์ช่วยให้ผู้อ่านรู้หน้าที่ของคำ จำแนกประโยคให้เป็นกลุ่มคำที่มีความหมายและเข้าใจโครงสร้างประโยคซึ่งส่งผลให้ผู้อ่านสามารถอ่านเข้าใจความหมายในบทอ่านได้ (Jung, 2009) และไวยากรณ์สามารถส่งเสริมด้านการเขียนได้เช่นกัน Singh, Singh, Razak & Ravinthar (2017) พบว่าการขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเลือกใช้คำและใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมในงาน นอกจากนี้หลักไวยากรณ์ที่สำคัญสำหรับทักษะการเขียน คือ ประโยค (sentence) การผันคำกริยา (inflection) กาลเวลา (tense) และความสัมพันธ์สอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (agreement) จากที่กล่าวมา ไวยากรณ์เปรียบเสมือนแกนกลางของการพัฒนาต่อยอดทักษะการสื่อสารอื่นๆ การสอนหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้กำหนดให้ผู้สอนภาษาต่างประเทศสอนไวยากรณ์ในรูปแบบของกฎและระเบียบโครงสร้างที่ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ในการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษานานาชาตินั้นมีอยู่หลากหลายวิธีโดยผู้สอนสามารถเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนได้ เช่น วิธีสอนแบบเน้นโครงสร้าง (Focus on forms) (Ellis, 2002) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนทางตรง (Explicit instruction) หรือการสอนแบบนิรนัย (Deductive method) (Ellis, 2002) ที่ผู้สอนนำเสนอกฎและโครงสร้างทางภาษาแก่ผู้เรียนและผู้เรียนต้องนำกฎและโครงสร้างเหล่านั้นมาฝึกฝนโดยการทำแบบฝึกหัด (Drills) จากนั้นผู้เรียนต้องสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างประโยคให้ถูกต้องตามกฎและโครงสร้างหลักไวยากรณ์นั้นๆ การเรียนการสอนลักษณะนี้คล้ายกับ วิธีการสอนแบบ Presentation Practice Production (PPP) อย่างไรก็ตาม ดาราณี ชุมทอง (2552) กล่าวว่า แม้วิธีการสอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนจดจำโครงสร้างประโยคและนำไปใช้ได้ถูกต้องแต่ผู้เรียนบางคนไม่สามารถใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง และมีการสอนหลักไวยากรณ์อีกวิธีหนึ่งที่จัดการเรียนการสอนทางอ้อม (Implicit instruction) หรือเทคนิคการสอนแบบอุปนัย (Inductive method) (Sheen, 2002) คือ การสอนแบบเน้นความหมาย (Focus on meaning) วิธีการสอนนี้จะเน้นเรื่องการสื่อสารโดยไม่เน้นรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษา จัดเป็นการสอนตามแนวธรรมชาติ (Natural approach) (Krashen & Terrell, 1983) ที่เน้นความหมายและการสื่อสารเป็นเป้าหมายหลัก ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ เข้าใจ และสรุปหลักไวยากรณ์โดยผ่านการฝึกสื่อสาร หากผู้เรียนได้รับข้อมูลที่มีความหมาย (Comprehensible input) ในการสอนหลักไวยากรณ์แบบเน้นความหมายนี้ ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการฝึกภาษาในรูปแบบที่เจ้าของภาษาใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงและจัดการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มเพื่อผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษานานาชาติ ทั้งนี้ Ellis (2001) กล่าวว่า การสอนแบบเน้นโครงสร้างทำให้ผู้เรียนเห็นภาษาเป็นวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้แต่การสอนแบบเน้นความหมายส่งผลให้ผู้เรียนเห็นตนเองเป็นผู้ใช้ภาษาและภาษาเปรียบเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม การจะเลือกใช้แนวทางหรือวิธีการใดนั้นขึ้นอยู่กับบริบทในการสอน เช่น ระดับความสามารถของผู้เรียน เนื้อหา หรือระยะเวลาเรียน

สำหรับการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในประเทศไทยซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศหรือภาษานานาชาติ ผลการวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาวิธีการเรียนและวิธีการสอนไวยากรณ์ Musigrungsi (2002) พบว่านักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์ รู้สึกเบื่อกิจกรรมในชั้นเรียนซึ่งส่งผลต่อเนื่องในการพัฒนาทักษะอื่นๆ Al-Mekhlafi & Nagaratnam (2011) พบว่าถึงแม้นักเรียนมีความรู้ด้านโครงสร้างกฎไวยากรณ์

ภาษาอังกฤษแต่นักเรียนไม่สามารถนำกฎเหล่านั้นมาใช้กับกิจกรรมในห้องเรียนได้ เนื่องจากครูผู้สอนเลือกใช้รูปแบบการสอนหลักไวยากรณ์ไม่เหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม กาโสม หมาดเต็นและนิสากร จารุมนี (2016) พบว่าครูผู้สอนไวยากรณ์ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและมีการผสมผสานระหว่างแบบอุปนัยและนิรนัยแต่คะแนนความสามารถระดับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการประยุกต์ใช้ในการสื่อสารผ่านทักษะการอ่านและการเขียนยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงถึงแม้ว่านักเรียนจะมีความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิควิธีการสอนของครูก็ตาม นอกจากนี้นักเรียนเสนอให้มีกิจกรรมการเรียนที่เน้นความเข้าใจและฝึกจนเกิดความมั่นใจ จากข้อค้นพบของงานวิจัยในอดีตแสดงให้เห็นว่ายังมีช่องว่างในส่วนของวิธีการสอน ถึงแม้ครูผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนเข้าถึงความเข้าใจหลักไวยากรณ์แต่วิธีดังกล่าวอาจจะไม่สอดคล้องกับบริบทการเรียนการสอนในปัจจุบันซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการปฏิบัติและการลงมือทำด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนอาจเป็นหนทางในการช่วยปิดช่องว่างดังกล่าวได้ ทั้งนี้โดยการปรับบทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียนในชั้นเรียน ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบลงมือทำหรือ Active learning ซึ่งเป็นวิธีการจำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

การเรียนการสอนแบบลงมือทำ (ปฏิบัติ) หรือ Active learning เป็นรูปแบบการจัดการสอนที่ได้รับความสนใจจากครูผู้สอนในทุกระดับชั้นของประเทศไทยในยุคการปฏิรูปการเรียนการสอนที่เปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ (Co-creator) และเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ให้ความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ (Facilitator) Active learning คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน (Bonwell, 1991 อ้างถึงใน สิริพร, 2557) ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ Active learning จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิด ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติใช้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

กระบวนการเรียนการสอน Active learning มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นหลักโดย Felder และ Brent (2007) ได้สรุปความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ เป็นกระบวนการที่ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มส่งผลให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น เนื่องจากนักเรียนเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยการปฏิบัติด้วยตนเองมากกว่าเรียนรู้จากการรับฟังอย่างเดียว นอกจากนั้นการเรียนรู้แบบร่วมมือยังส่งผลให้นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำสามารถเรียนรู้ได้ต่อไปโดยได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้สูง ทั้งนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือยังส่งผลดีต่อนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้สูง นักเรียนเหล่านี้สามารถพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา

โดยการเรียนรู้จะเกิดจากการค้นคว้า การอธิบายหรือให้คำแนะนำกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับต่ำกว่า

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้กล่าวถึง วิธีการสอนอีกหนึ่งวิธีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบร่วมมือและยังส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน คือ วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer teaching) (Tessier, 2004; M. Felder & Brent, 2007) ซึ่งหมายถึงการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่ามาทำหน้าที่เป็นผู้สอนนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่อ่อนกว่าให้ก้าวไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งวิธีการสอนลักษณะนี้มีหลักการที่เกี่ยวเนื่องกับเทคนิคการเสริมต่อศักยภาพหรือ Scaffolding เป็นกระบวนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีหลักการที่ว่าผู้ที่มีศักยภาพสูงกว่าจะเป็นผู้ให้การช่วยเหลือเสริมต่อการเรียนรู้กับผู้ที่มีศักยภาพต่ำกว่า การเสริมต่อนี้จะค่อยๆ ลดลงในขณะที่การพัฒนาการเรียนรู้จะค่อยๆ เพิ่มขึ้นและสุดท้ายการเสริมต่อจะหยุดลงเมื่อผู้ที่มีศักยภาพต่ำกว่าสามารถกระทำได้ด้วยตนเองแล้ว แนวคิดการเสริมต่อศักยภาพของ Lev Vygotsky (1918) สามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีระบบซึ่งผ่านการช่วยเหลือจากครูหรือกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนที่สูงกว่า กระบวนการนี้จะเชื่อมโยงกับมโนทัศน์ (Zone of Proximal Development หรือ ZPD) คือ ช่วงหรือระยะห่างระหว่างระดับความสามารถที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองและระดับความสามารถที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้แต่ต้องผ่านการช่วยเหลือจากครูผู้สอนหรือเพื่อนที่มีศักยภาพมากกว่า จุดประสงค์หลักของการช่วยเหลือนี้ คือ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การช่วยเหลือนี้จะค่อยๆ ลดลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้นั้นได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ Vygotsky สนับสนุนการเรียนภาษาที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอนและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเรียนรู้ในชั้นเรียน นอกจากนี้ Vygotsky ยืนยันว่า การเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

การเรียนการสอนโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้ 1) ใช้กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน 2) จัดโอกาสให้มีการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (peer teaching) จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือและเกิดการทำงานภายใน ZPD ของตนเองได้ (สรีตา บัวเขียว, 2559)

มีงานวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศนำเทคนิคการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนมาใช้สอนในหลากหลายสาขาวิชาและสามารถนำมาใช้สอนกับนักเรียนในทุกๆระดับชั้น เช่น ศรีณีย์ รัตย์ ฉวีพัฒน์และบัญญัติ ชำนาญกิจ (2554) พบว่า การสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนช่วยให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อนกล้าซักถามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเก่งมากยิ่งขึ้นและภาษาที่ใช้ในการสอนระหว่างเพื่อนทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น Joubert (1993) กล่าวไว้ด้วยว่า การสอนถือเป็นการเรียนรู้ครั้งที่สองซึ่งแสดงให้เห็น

เห็นว่า การสอนจัดเป็นกระบวนการหนึ่งในการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับหน้าที่สอนเพื่อนต้องผ่านกระบวนการทำความเข้าใจก่อนนำไปถ่ายทอด ทำให้สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเพิ่มขึ้นได้อีกระดับขั้น Alrajhi & Aldhafri (2015) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเพื่อนสอนเพื่อนส่งผลให้นักเรียนสามารถสร้างแนวความคิดในการเรียนภาษาอังกฤษได้เอง งานวิจัยดังกล่าวนี้แนะนำให้หาวิธีการสอนนี้ไปใช้ โดยครูผู้สอนสามารถเลือกนักเรียนที่มีประสบการณ์หรือนักเรียนที่มีทักษะความสามารถสูงกว่ามาเป็นผู้สอนให้กับนักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่า นอกจากนี้ อนุสรฯ พงศ์จันตา (2547) ให้ความเห็นว่า การใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนสอนเพื่อน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นนอกจากนี้ยังปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียนให้ดีขึ้น นักเรียนผู้นำมีความมั่นใจพร้อมช่วยเพื่อนมากขึ้น และผู้เรียนให้ความสนใจกระตือรือร้น รวมทั้งสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้เป็นที่น่าพึงพอใจ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

จากปัญหาการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียนไทยและช่องว่างในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบผลจากวิธีการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนสอนเพื่อน เพื่อที่จะนำไปสู่แนวทางหรือทางเลือกใหม่สำหรับประยุกต์ใช้ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของวิธีการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระหว่างวิธีการสอนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนสอนเพื่อน มีเป้าหมายเพื่อตอบคำถามวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 การเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อนช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้นหรือไม่ เพียงใด แตกต่างหรือไม่จากการเรียนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลาง

2.2 นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนมีพัฒนาการด้านความรู้ไวยากรณ์ในระดับใดและนักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีพัฒนาการความรู้ไวยากรณ์ในระดับใด

2.3 นักเรียนจัดการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนอย่างไร แตกต่างจากวิธีการสอนของครูผู้สอนในแง่ใดบ้าง

2.4 นักเรียนมีความเห็นอย่างไรต่อรูปแบบการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อนและการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง

นิยามศัพท์เฉพาะและข้อตกลงในการใช้คำ

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์และข้อตกลงในการใช้คำ ดังนี้

1. ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

หมายถึง ระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวัดจากผลคะแนนทำายบทและผลคะแนนรวมของการทดสอบหลังเรียน

2. วิธีการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

หมายถึง การให้นักเรียนที่มีผลคะแนนความรู้ไวยากรณ์สูงสอนนักเรียนที่มีผลคะแนนความรู้ไวยากรณ์ต่ำ

3. วิธีการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง

หมายถึง การสอนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการสอนทั้งหมดด้วยวิธีผสมผสานระหว่างอุปนัยและนิรนัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 277 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง แห่งหนึ่งในจังหวัดยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยใช้ผลการเรียงลำดับคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษในการสอบ O-NET ประจำปีการศึกษา 2559 โดยคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด 20 คนแรกและนักเรียนที่มีคะแนนต่ำสุด 20 คน รูปแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบถ่วงดุล (Counterbalanced Design) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่าง ได้รับวิธีการทดลองทั้ง 2 วิธี โดยในสัปดาห์ที่ 1 - 6 ครูจัดการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบครูเป็นศูนย์กลาง และในสัปดาห์ที่ 7 - 12 จัดให้มีการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน โดยมีนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (กลุ่มสอนเพื่อน 20 คน) รับหน้าที่ในการสอนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า (กลุ่มเพื่อนสอน 20 คน)

3.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือในงานวิจัยนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 8 ชุด โดยมีรายละเอียดการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้เป็นแผนจัดการเรียนรู้ในระยะที่ 1 แบบมีครูเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ย จำนวน 5 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	จำนวนคาบ/ สัปดาห์	เวลา	สัปดาห์ ที่
1	Noun/Pronoun	2	1 ชม. 40 นาที	1
2	Present Simple Tense	2	1 ชม. 40 นาที	2
3	Adverb of frequency	2	1 ชม. 40 นาที	3
4	Present Continuous Tense	2	1 ชม. 40 นาที	4
5	Past Simple Tense	2	1 ชม. 40 นาที	5

แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างการจัดแผนการเรียนรู้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านโดยมีค่า IOC คือ 1.0 และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาคผนวก (1) ก: แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกหัดที่ใช้ในระยะที่มีครูเป็นศูนย์กลาง)

สำหรับในระยะที่ 2 แบบเพื่อนสอนเพื่อน ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ย จำนวน 5 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	จำนวนคาบ/ สัปดาห์	เวลา	สัปดาห์ ที่
6	Verb to be	2	1 ชม. 40 นาที	6
7	Adverb	2	1 ชม. 40 นาที	7
8	Adjective	2	1 ชม. 40 นาที	8
9	Preposition of place and time	2	1 ชม. 40 นาที	9
10	Linkers	2	1 ชม. 40 นาที	10

แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาจากครูผู้วิจัยและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. แบบทดสอบประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ 2 ฉบับ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย ออกแบบและดำเนินการสร้างข้อสอบ 2 ฉบับโดยพิจารณาจากโครงสร้างหลักสูตรและตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ ดังแสดงในตารางข้างล่างนี้

ข้อสอบ	ลักษณะข้อสอบ	บทที่/ เนื้อหา	จำนวนข้อ (เวลา)	ประเภท ข้อสอบ	สัปดาห์
ฉบับที่ 1	ปรนัย 4 ตัวเลือก	1. Noun/Pronoun	6 ข้อ	Pre-test 1	สัปดาห์ที่ 1
		2. Present Simple Tense	6 ข้อ		
		3. Adverb of frequency	6 ข้อ	Post-test 1	สัปดาห์ที่ 6
		4. Present Continuous Tense	6 ข้อ		
		5. Past Simple Tense	6 ข้อ		
รวม			30 ข้อ (50 นาที)		
ฉบับที่ 2	ปรนัย 4 ตัวเลือก	6. Verb to be	6 ข้อ	Pre-test 2	สัปดาห์ที่ 7
		7. Adverb	6 ข้อ		
		8. Adjective	6 ข้อ		
		9. Preposition of place and time	6 ข้อ	Post-test 2	สัปดาห์ที่ 12
		10. Linkers	6 ข้อ		
รวม			30 ข้อ (50 นาที)		

แบบทดสอบประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ 2 ฉบับได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.7 – 1.0 และปรับปรุงก่อนนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนเพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งพบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 และ 0.77 ตามลำดับ (ภาคผนวก (1) ข: แบบทดสอบความสามารถไวยากรณ์ 2 ฉบับ)

3. ใบงานมอบหมายงานสอน

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ

ผู้วิจัยสร้างใบงานมอบหมายงานสอนเพื่อให้นักเรียนผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาและวิธีการสอนตามแนวทางที่ระบุไว้ในใบงานซึ่งหัวข้อหลักมีดังนี้ จุดประสงค์ของการสอน เนื้อหา วิธีการสอน และสื่อการสอน

ใบงานมอบหมายงานสอนได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบใบงานมอบหมายงานสอนก่อนนำไปใช้จริงจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยมีค่า IOC เท่ากับ 1.0 (ภาคผนวก (1) ค: ใบงานมอบหมายงานสอน)

4. แบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 บท

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบท้ายบท 10 ฉบับเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความเข้าใจบทเรียนเมื่อนักเรียนเรียนจบแต่ละบทเรียน รูปแบบของแบบทดสอบ ได้แก่ gap filling, multiple choice และ word order

แบบฝึกหัดท้ายบทได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.8 – 1.0 และผู้วิจัยปรับปรุงแบบทดสอบท้ายบทตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาคผนวก (1) ง: แบบทดสอบท้ายบท)

5. แบบบันทึกการสอน

ครูผู้วิจัยและนักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนบันทึกการสอนท้ายคาบ ซึ่งหัวข้อในแบบบันทึกการสอนประกอบด้วย วิธีการสอน สื่อการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปัญหา ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ภาคผนวก (1) จ: แบบบันทึกการสอน)

6. แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียน

แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียนสร้างขึ้นเพื่อสำรวจกระบวนการสอนและการเรียนในระยะเพื่อนสอนเพื่อน โดยครอบคลุมหัวข้อ วิธีการสอน การนำเสนอบทเรียน สื่อการสอน ลักษณะกิจกรรมและแบบฝึกหัด (ภาคผนวก (1) ฉ: แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียน)

7. แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนต่อวิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนสอนเพื่อน

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ

แบบสอบถามความเห็นชุดนี้มีจุดประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นนักเรียนต่อการเรียนที่มีครูเป็นผู้สอนและการเรียนโดยทำหน้าที่เป็นผู้สอนหรือเรียนโดยมีเพื่อนเป็นผู้สอน แบบสอบถามความเห็นประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นต่อการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการที่ได้รับหน้าที่สอนเพื่อน และส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการได้รับการสอนจากเพื่อน นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนจะตอบคำถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 สำหรับนักเรียนที่เรียนจากเพื่อนจะตอบคำถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 3 แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด (4.51 – 5.00) 4 = เห็นด้วยมาก (3.51 – 4.50) 3 = เห็นด้วยปานกลาง (2.51 – 3.50) 2 = เห็นด้วยน้อย (1.51 – 2.50) 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด (1.00 – 1.50)

แบบสอบถามความเห็นดังกล่าวได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยมีค่า IOC เท่ากับ 1.0 และปรับปรุงก่อนนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนเพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งพบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8 (ภาคผนวก (1) ข: แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนต่อวิธีการสอนที่ได้รับ)

8. การสัมภาษณ์เชิงลึก

ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยใช้คำถามปลายเปิดเพื่อถามความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทุกคนเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนโดยทำหน้าที่เป็นผู้สอนหรือเป็นผู้เรียนที่ได้รับการสอนจากเพื่อน โดยถามเหตุผลจากค่าระดับความเห็นที่นักเรียนเลือก

3.3 วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลดังนี้

ระยะการสอนโดยครูเป็นศูนย์กลาง

ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนในการทดลองครั้งนี้ โดยเริ่มจากการทดสอบ Pre-test 1 (ครอบคลุมบทที่ 1 - 5) ในคาบแรกและหลังจากนั้นจะดำเนินการสอนตามแผนการสอนบทที่ 1 ถึงบทที่ 5 ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 - 5 ผู้วิจัยบันทึกการสอนในแต่ละบทและให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบท

ทุกบท เมื่อสอนจบทั้ง 5 บท ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบ Post-test 1 (บทที่ 1 - 5) ในสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับ Pre-test 1 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์และพัฒนาการของนักเรียน

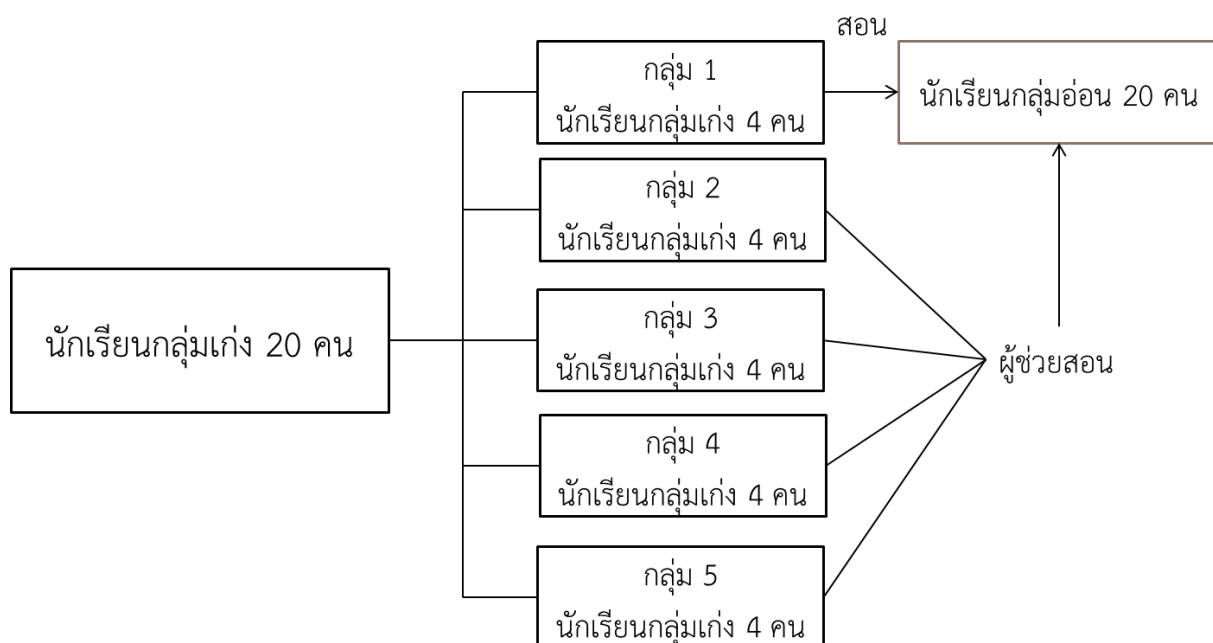
ระยะการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

ในระหว่างจัดการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ผู้วิจัยจัดทำตารางนัดหมายและอธิบายนักเรียนเกี่ยวกับการนำวิธีการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อนมาใช้ในระยะที่ 2 ของการเรียน

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนสูง 20 คนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ตามความสมัครใจและให้จับฉลากบทเรียนเพื่อรับผิดชอบสอนเพื่อน แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการสอน จัดเตรียมเนื้อหาตามแนวทางที่ระบุไว้ในใบงานมอบหมายงานสอนและจัดกิจกรรมในการสอน ตามวัน-เวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยให้ความช่วยเหลือในด้านการค้นคว้าเนื้อหาและตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา นักเรียนที่สอนมีอิสระในการออกแบบวิธีการนำเสนอและการคิดกิจกรรม

นอกจากมีกลุ่มผู้รับผิดชอบหลัก 1 กลุ่มต่อบทเรียนแล้ว กลุ่มย่อยอื่นๆ อีก 4 กลุ่ม ต้องทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบรองในการสอนทุกครั้ง ซึ่งกลุ่มผู้รับผิดชอบรองอาจทำหน้าที่ในกิจกรรมย่อยตามที่กลุ่มรับผิดชอบหลักมอบหมาย

แผนผังการจัดกลุ่มนักเรียนในระยะเพื่อนสอนเพื่อนใน 1 บทเรียน

การเรียนรู้แบบเพื่อนสอนเพื่อนเริ่มในสัปดาห์ที่ 7 และจัดให้มีการสอบ Pre-test 2 (ครอบคลุมบทที่ 6 - 10) ก่อนเรียนโดยครูผู้วิจัยเป็นผู้จัดสอบ ระหว่างการสอนในสัปดาห์ที่ 7 - 11 นักเรียนผู้สอนบันทึกการสอนของตน ครูผู้วิจัยบันทึกการสังเกตการสอนและจัดสอบท้ายบทสำหรับนักเรียนทุกคน เมื่อเรียนจบทั้ง 5 บท ครูผู้วิจัยให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบ Post-test 2 (บทที่ 6 - 10) ในสัปดาห์ที่ 12 ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับ Pre-test 2 เพื่อวัดพัฒนาการความรู้ของนักเรียนในสัปดาห์ที่ 13 ครูผู้วิจัยสัมภาษณ์เชิงลึก

ขั้นตอนการทดลองและเก็บข้อมูลสามารถสรุปได้ดังตารางข้างล่างนี้

กิจกรรม	สัปดาห์ ที่	คาบที่	การดำเนินการทดลองเก็บ ข้อมูล	ข้อมูลที่ได้
Pre-test 1	1	1	ทดสอบก่อนเรียนแบบครู เป็นศูนย์กลาง Pre-test 1 (บทที่ 1 - 5)	-ข้อมูลระดับ ความสามารถด้าน ไวยากรณ์ก่อนได้รับการ สอนแบบครูเป็น ศูนย์กลาง (Pre-test 1)
ระยะเวลา สอนแบบครู เป็น ศูนย์กลาง		2-3	และดำเนินการจัดการเรียน การสอน บทที่ 1 Noun/Pronoun	-ผลบันทึกการสอน + ผลทดสอบท้ายบทที่ 1
	2	4-5	ดำเนินการจัดการเรียนการ สอน บทที่ 2 Present Simple Tense	-ผลบันทึกการสอน + ผลทดสอบท้ายบทที่ 2
	3	6-7	ดำเนินการจัดการเรียนการ สอน บทที่ 3 Adverb of frequency	-ผลบันทึกการสอน + ผลทดสอบท้ายบทที่ 3
	4	8-9	ดำเนินการจัดการเรียนการ สอน บทที่ 4 Present Continuous Tense	-ผลบันทึกการสอน + ผลทดสอบท้ายบทที่ 4
	5	10-11	ดำเนินการจัดการเรียนการ สอน บทที่ 5 Past Simple Tense	-ผลบันทึกการสอน + ผลทดสอบท้ายบทที่ 5

Post-test 1	6	12	ทดสอบหลังเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง Post-test 1 (บทที่ 1 - 5)	-ข้อมูลระดับผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์หลังได้รับการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Post-test 1)
Pre-test 2	7	13	ทดสอบก่อนเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน Pre-test 2 (บทที่ 6 - 10)	-ข้อมูลระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ก่อนได้รับการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Pre-test 2)
ระยะเวลาสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน		14-15	และดำเนินการสอน บทที่ 6 Verb to be	- ผลบันทึกการสอนของนักเรียน + ผลสังเกตการสอนของผู้วิจัย + ผลทดสอบท้ายบทที่ 6
	8	16-17	ดำเนินการสอน บทที่ 7 Adverb	- ผลบันทึกการสอนของนักเรียน + ผลสังเกตการสอนของผู้วิจัย + ผลทดสอบท้ายบทที่ 7
	9	18-19	ดำเนินการสอน บทที่ 8 Adjective	- ผลบันทึกการสอนของนักเรียน + ผลสังเกตการสอนของผู้วิจัย + ผลทดสอบท้ายบทที่ 8
	10	20-21	ดำเนินการสอน บทที่ 9 Preposition of place and time	- ผลบันทึกการสอนของนักเรียน + ผลสังเกตการสอนของผู้วิจัย + ผลทดสอบท้ายบทที่ 9
	11	22-23	ดำเนินการสอน บทที่ 10 Linkers	- ผลบันทึกการสอนของนักเรียน + ผลสังเกตการสอนของผู้วิจัย + ผลทดสอบท้ายบทที่ 10
Post-test 2	12	24	ทดสอบหลังเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน Post-test 2 (บทที่ 6- 10)	-ข้อมูลระดับผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์หลังได้รับการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Post-test 2)

		25	ทำแบบสอบถามความคิดเห็น	-ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น
	13	26	ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก	-ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากคะแนนแบบทดสอบ แบบทดสอบท้ายบทและแบบสอบถามความคิดเห็นโดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที่สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบบันทึกการสอน แบบสังเกตชั้นเรียน การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยจะจัดกลุ่มข้อมูล สรุป หาความถี่ และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

4. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

4.1 ผลการศึกษา

4.1.1 ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่มีครูเป็นศูนย์กลางและระยะเวลาเพื่อนสอนเพื่อน

ความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักเรียนที่เรียนโดยมีครูเป็นผู้สอนในระยะเวลาที่ 1 และเรียนจากวิธีเพื่อนสอนเพื่อนในระยะเวลาที่ 2 แสดงในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1: ค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างของความรู้ด้านไวยากรณ์ในระยะเวลาที่มีครูเป็นศูนย์กลางและระยะเวลาเพื่อนสอนเพื่อน

(n=40)	Pre 1		Post 1		Mean Difference	t value	p value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
ระยะที่มีครูเป็นศูนย์กลาง	14.88	6.01	17.70	5.71	2.83	6.05**	0.000
ระยะเพื่อนสอนเพื่อน	Pre 2		Post 2		Mean Difference	t value	p value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
เพื่อน	17.65	3.95	18.93	4.04	1.28	3.14**	0.003

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 2: ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในระยที่มีครูเป็นศูนย์กลาง และระยะเพื่อนสอนเพื่อน

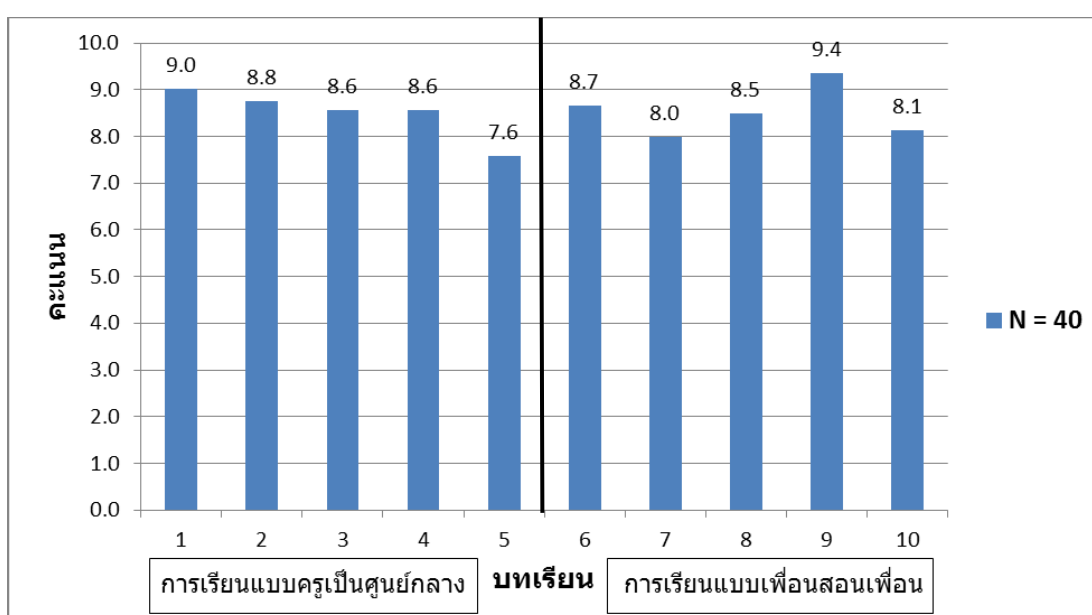
	ระยะที่มีครูเป็น ศูนย์กลาง	ระยะเพื่อน สอนเพื่อน	Mean Difference	t value	p value
ระดับ พัฒนาการ	2.83	1.28	1.55	2.50**	0.014

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าในระยที่มีครูเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งหมดสามารถพัฒนาความรู้ไวยากรณ์เพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = 6.05^{**}$) เช่นเดียวกับระยะที่เรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ($t = 3.14^{**}$) และเมื่อเปรียบเทียบต่อไปว่าการสอนหรือการเรียนแบบใดได้ผลดีกว่าผลการเปรียบเทียบระดับพัฒนาการดังแสดงในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ได้มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระยที่เรียนจากครู ($t = 2.50^{**}$)

นอกจากผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมแล้ว งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการรายบทเรียนดังแผนภูมิ 1

แผนภูมิ 1: คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทในระยการเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางและระยะการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

จากแผนภูมิ 1 พบว่าคะแนนแบบทดสอบท้ายบท 10 บทของนักเรียนทุกคนโดยเฉลี่ยแล้วมีระดับคะแนนค่อนข้างสูง ในระยะการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้สอน นักเรียนมีผลคะแนนแบบทดสอบท้ายบทที่ 1 – 5 อยู่ในระดับ 7.6 – 9.0 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และเมื่อพิจารณาแต่ละบทเรียนพบว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนในบทที่ 1 เรื่อง Noun/pronoun ได้สูงที่สุดและบทที่ 5 เรื่อง Past Simple Tense ได้น้อยที่สุด ส่วนระยะที่ 2 การเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน นักเรียนทั้งหมดมีคะแนนแบบทดสอบท้ายบทอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 8.0 – 9.4 นับว่าเป็นคะแนนที่สูงเมื่อเทียบกับคะแนนเต็ม และเมื่อพิจารณาเป็นรายบทเรียน พบว่าบทที่ 9 เรื่อง Preposition of place and time มีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงที่สุดและบทที่ 7 เรื่อง Adverb มีคะแนนเฉลี่ยรวมน้อยที่สุด

4.1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนและนักเรียนที่เพื่อนสอน

ในระยะที่ 1 (สัปดาห์ 1 - 5) ที่มีการสอนโดยครู นักเรียนแต่ละกลุ่มสามารถพัฒนาการเรียนดังแสดงในตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3: ค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างของความรู้ด้านไวยากรณ์ในระยะที่มีครูเป็นผู้สอน

	Pre 1		Post 1		Mean Difference	t value	p value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
กลุ่มสอนเพื่อน (n=20)	19.15	5.09	21.45	5.11	2.30	3.42**	0.00
กลุ่มเพื่อนสอน (n=20)	10.60	3.14	13.95	3.35	3.35	5.22**	0.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4: ความแตกต่างของระดับพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในระยะที่มีครูเป็นผู้สอน

	กลุ่มสอนเพื่อน	กลุ่มเพื่อนสอน	Mean Difference	t value	p value
ระดับพัฒนาการ	2.30	3.35	1.05	-1.13	0.27

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านไวยากรณ์ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยมีครูเป็นผู้สอนของนักเรียนที่จะทำหน้าที่สอนเพื่อนและนักเรียนที่จะเรียนจากเพื่อนโดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.01 และเมื่อเปรียบเทียบระดับพัฒนาการของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4 กล่าวได้ว่าการเรียนไวยากรณ์โดยมีครูเป็นผู้สอนทำให้นักเรียนทั้งหมดพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและระดับพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนไม่มีความแตกต่างกัน

ในระยะที่ 2 ที่มีการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน นักเรียนสามารถพัฒนาผลการเรียนดังแสดงในตารางที่ 5 และตารางที่ 6

ตารางที่ 5: ค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างของความรู้ด้านไวยากรณ์ในระยะเพื่อนสอนเพื่อน

	Pre 2		Post 2		Mean Difference	t value	p value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
กลุ่มสอนเพื่อน (n=20)	19.45	3.43	21.15	3.59	1.70	3.90**	0.00
กลุ่มเพื่อนสอน (n=20)	15.85	3.68	16.70	3.20	0.85	1.24	0.23

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 6: ความแตกต่างของระดับพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในระยะเพื่อนสอนเพื่อน

	กลุ่มสอนเพื่อน	กลุ่มเพื่อนสอน	Mean Difference	t value	p value
ระดับพัฒนาการ	1.70	0.85	0.85	1.05	0.30

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นถึงคะแนนด้านไวยากรณ์ก่อนและหลังการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อนของนักเรียนที่สอนเพื่อนและนักเรียนที่เพื่อนสอน โดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มสอนเพื่อนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = 3.90^{**}$) ในขณะที่กลุ่มเพื่อนสอนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยซึ่งไม่อยู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.25^{**}$) นอกจากนี้ ผลจากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าระดับพัฒนาการของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มขึ้นในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.05$) ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการเรียนไวยากรณ์แบบเพื่อนสอนเพื่อนส่งผลดีต่อกลุ่มเก่งที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนทำให้พัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นในระดับที่มีนัยสำคัญแต่สำหรับกลุ่มอ่อนยังไม่สามารถพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นได้อย่างชัดเจน

4.1.3 การจัดการเรียนการสอนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกการสอนและการสังเกตชั้นเรียน สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 7-9

ตารางที่ 7: ความถี่ของกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนของครูและนักเรียน

ผู้สอน	การนำเข้าสู่บทเรียน				
	เกม	บทเพลง	วิดีโอ	เล่าเรื่องด้วยภาพ	วาดภาพจากเรื่องที่อ่าน
ครู (5 บท)	1 บท	1 บท	1 บท	1 บท	1 บท
นักเรียน (5 บท)	4 บท	-	-	-	1 บท

จากตารางที่ 7 พบว่าครูและนักเรียนนำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนมาใช้ในชั้นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยในระยที่มีครูเป็นผู้สอน ครูใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนที่แตกต่างกันในแต่ละบท ซึ่งแตกต่างจากการสอนโดยนักเรียนที่เลือกใช้เกมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเป็นส่วนใหญ่โดยมีความถี่ 4 ครั้งแต่เลือกใช้ประเภทเกมที่หลากหลายรูปแบบ เช่น โปรแกรม Kahoot ซึ่งเป็นโปรแกรมการตอบคำถามออนไลน์ซึ่งใช้งานผ่าน Smartphone การเล่นเกมทายประโยคจากท่าทางและเกมเติมคำในช่องว่าง ซึ่งกิจกรรมที่ครูและนักเรียนนำมาใช้เป็นกิจกรรมที่สร้างการมีส่วนร่วมให้กับนักเรียนในชั้นเรียนได้

ตารางที่ 8: แนวการสอนหลักไวยากรณ์ของครูและนักเรียน

ผู้สอน	แนวการสอน		
	การสอนแบบนิรนัย	การสอนแบบอุปนัย	การสอนแบบนิรนัย + อุปนัย
ครู (5 บท)	-	-	5
นักเรียน (5 บท)	5	-	-

จากตารางที่ 8 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในระยที่ครูสอน ครูใช้แนวการสอนหลักไวยากรณ์ที่ผสมผสานการสอนแบบนิรนัยและอุปนัย โดยครูใช้ทั้งการอธิบายกฎไวยากรณ์พร้อมยกตัวอย่างประโยคประกอบหรือให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อฝึกใช้ไวยากรณ์ผ่านสื่อการสอนต่างๆ และให้นักเรียนร่วมกันสรุปไวยากรณ์ที่ปรากฏในสื่อเหล่านั้น ส่วนในระยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักเรียนใช้แนวการสอนแบบนิรนัยเป็นส่วนใหญ่ คือ เริ่มอธิบายกฎไวยากรณ์ จากนั้นนำเสนอตัวอย่างประโยคและสุดท้ายให้เพื่อนผู้เรียนทำแบบฝึกหัดโดยการฝึกใช้และสร้างประโยคจากกฎไวยากรณ์ที่เรียนมา

ตารางที่ 9: วิธีการอธิบายหลักไวยากรณ์

ลำดับ	วิธีการอธิบายของครู (5 บท)	ลำดับ	วิธีการอธิบายของนักเรียน (5 บท)
1	การใช้ภาษาไทย	1	การใช้ภาษาไทย
2	การใช้คำถามนำ	2	การยกตัวอย่างประโยค
3	การยกตัวอย่างประโยค	3	การแปลประโยค

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนและนักเรียนผู้สอนใช้ภาษาไทยในการอธิบายหลักไวยากรณ์มากเป็นอันดับที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น อย่างไรก็ตามครูมักใช้คำถามนำเพื่อกระตุ้นการคิด การทำความเข้าใจและการค้นพบหลักไวยากรณ์ นอกจากนี้ครูยกตัวอย่างประโยคประกอบค่อนข้างมาก สำหรับนักเรียนผู้สอนไม่ใช้คำถามนำแต่ยกตัวอย่างประโยคและแปลประโยคเหล่านั้นเป็นภาษาไทย

4.1.4 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

4.1.4.1 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง

ผลการวิเคราะห์ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลาง แสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10: ความเห็นต่อการเรียนโดยมีครูเป็นศูนย์กลาง

ลำดับ	การเรียนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลาง	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนให้น่าสนใจมากขึ้น	4.53	0.55	มากที่สุด
2	ช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาในการเรียน	4.50	0.60	มาก
3	สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.50	0.60	มาก
4	เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.48	0.68	มาก
5	ทำให้ข้าพเจ้าเรียนได้ดีขึ้นเพราะสื่อการสอนที่ครูเตรียมไว้	4.38	0.67	มาก
6	ทำให้ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบต่อตนเอง	4.32	0.80	มาก
7	ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว	4.27	0.72	มาก
8	ทำให้ข้าพเจ้ากล้าคิดกล้าตอบ	4.18	0.75	มาก
9	ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้มากขึ้น	4.13	0.91	มาก
	ค่าเฉลี่ย (n=40)	4.32	0.70	มาก

ตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากครูผู้สอนในระดับมากแทบทุกด้าน ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.70) แต่ความพึงพอใจในเรื่อง การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนให้น่าสนใจมากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.55) นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า นักเรียนร้อยละ 60 สามารถเข้าใจเนื้อหาในการเรียนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากการอธิบายของครู กิจกรรมและสื่อการสอนที่ครูนำมาใช้ ทั้งนี้กิจกรรมและสื่อต่างๆ ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่น่าเบื่อและนักเรียนเพียงร้อยละ 30 ระบุว่า การเรียนจากครูส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับผลจากตาราง 10 ลำดับ 9 ที่ระบุประเด็นนี้ในระดับน้อยกว่าข้ออื่นๆ ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.91) เนื่องจากนักเรียนไม่มั่นใจและกลัวตอบคำถามผิดในชั้นเรียน แม้ว่าครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม

4.1.4.2 ความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่สอนเพื่อน

ผลการวิเคราะห์ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการทำหน้าที่สอนเพื่อน แสดงในตาราง

ที่ 11

ตารางที่ 11: ความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่สอนเพื่อน

ลำดับ	การทำหน้าที่สอนเพื่อน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ข้าพเจ้าได้ฝึกการเป็นผู้นำ	4.65	0.59	มากที่สุด
2	การเตรียมการสอนทำให้ข้าพเจ้ามีทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น	4.60	0.60	มากที่สุด
3	การได้รับหน้าที่สอนเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ	4.60	0.50	มากที่สุด
4	การรับหน้าที่สอนเพื่อนช่วยให้ข้าพเจ้าชอบที่จะค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น	4.50	0.69	มาก
5	การอธิบายเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้เนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น	4.50	0.51	มาก
6	การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นก่อนการสอนเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น	4.45	0.60	มาก
7	การรับหน้าที่สอนเพื่อนช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของข้าพเจ้า	4.35	0.49	มาก
8	การรับหน้าที่สอนเพื่อนช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานเป็นกลุ่มได้ดีขึ้น	4.30	0.73	มาก
9	ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากคำถามของเพื่อนผู้เรียน	4.25	0.85	มาก
	ค่าเฉลี่ย (กลุ่มสอนเพื่อน n=20)	4.47	0.62	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการทำหน้าที่สอนเพื่อนในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.62) และพบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดสามประเด็นแรกคือ การได้ฝึกการเป็นผู้นำ ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.59) การเตรียมการสอนทำให้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.60) และการได้รับหน้าที่สอนเพื่อนทำให้สนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.50)

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนร้อยละ 70 เห็นด้วยว่าการทำหน้าที่สอนเพื่อนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาหลักไวยากรณ์ได้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พุดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนผู้สอน และการได้อธิบายเพื่อนเท่ากับเป็นการทบทวนความรู้และนักเรียนร้อยละ 40 ระบุว่า การเตรียมการสอนช่วยฝึกทักษะการคิดเพราะนักเรียนต้องวางแผนการดำเนินกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพื่อนร่วมชั้นและเลือกใช้คำอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้ง่ายที่สุด

4.1.4.3 ความคิดเห็นต่อการเรียนจากเพื่อน
ผลการวิเคราะห์ความเห็นของนักเรียนที่เรียนจากเพื่อน แสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12: ความคิดเห็นต่อการเรียนโดยมีเพื่อนเป็นผู้สอน

ลำดับ	การเรียนจากเพื่อน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	การเรียนจากเพื่อนช่วยส่งเสริมบรรยากาศในห้องเรียน ให้น่าเรียนมากยิ่งขึ้น	4.25	0.85	มาก
2	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นกันเองและกล้าแสดงออกเมื่อเรียนกับ เพื่อน	4.15	0.88	มาก
3	การเรียนจากเพื่อนช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากพัฒนา ตนเองให้เก่งเหมือนเพื่อน	4.05	0.83	มาก
4	การเรียนจากเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ากล้าที่จะถามข้อสงสัย	4.00	0.86	มาก
5	ข้าพเจ้าชอบการอธิบายเนื้อหาของเพื่อนผู้สอน	3.95	0.76	มาก
6	การเรียนจากเพื่อนช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเข้าใจ เนื้อหาต่างๆ	3.85	0.75	มาก
7	ข้าพเจ้าเข้าใจบทเรียนได้ดีเพราะสื่อการสอนของเพื่อน ผู้สอน	3.85	0.75	มาก
8	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นและตั้งใจเมื่อเพื่อนเป็น ผู้สอน	3.80	1.20	มาก
9	การเรียนจากเพื่อนสร้างแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์ ให้ข้าพเจ้า	3.55	1.10	มาก
	ค่าเฉลี่ย (กลุ่มเพื่อนสอน n=20)	3.94	0.88	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยมีเพื่อนเป็นผู้สอนในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.88) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าความพึงพอใจสามอันดับแรก คือ การเรียนจากเพื่อนช่วยส่งเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนมากยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.85) มีความรู้สึกเป็นกันเองและกล้าแสดงออกเมื่อเรียนกับเพื่อน ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.88) และการเรียนจากเพื่อนช่วยกระตุ้นให้อยากพัฒนาตนเองให้เก่งเหมือนเพื่อน ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.83)

อย่างไรก็ดีผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนโดยมีเพื่อนเป็นผู้สอน นักเรียนร้อยละ 40 ระบุว่า สามารถเข้าใจเนื้อหาที่เพื่อนสอนเนื่องจากเพื่อนอธิบายได้ชัดเจนและมีกิจกรรมที่ตนสามารถเข้าร่วมได้โดยไม่มีปัญหาความไม่เข้าใจ ทั้งนี้ นักเรียนกลุ่มที่เรียนจากเพื่อนร้อยละ 50 ระบุว่า อยากที่จะพัฒนาตนเองให้มีความสามารถพอที่จะทำหน้าที่สอนเพื่อนได้เช่นกัน

4.2 อภิปรายผล

4.2.1 ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระยະที่มีครูเป็นศูนย์กลางและระยະเพื่อนสอนเพื่อน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อนช่วยเพิ่มความรู้ด้านไวยากรณ์ได้ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบว่าการเรียนการสอนรูปแบบใดสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ได้ดีกว่า ผลปรากฏว่าการเรียนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ได้มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.50^{**}$) ซึ่งอาจสรุปได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระยະที่มีครูเป็นศูนย์กลางได้ดีกว่าการเรียนในระยະเพื่อนสอนเพื่อน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ผู้เรียนระบุว่าสามารถเข้าใจเนื้อหาในการเรียนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูอธิบายโดยใช้ภาษาไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rajkhowa & Das (2015) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่เลือกใช้ภาษาที่หนึ่งในการอธิบายหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเนื่องจากนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน และภาษาที่หนึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Nunan (1991) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนสามารถพูดเพื่อจัดการชั้นเรียนและสร้างกระบวนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถอธิบายเนื้อหาที่ยากให้ง่ายขึ้นและพูดชี้แนะให้นักเรียนคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ ทั้งนี้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้จากการส่งเสริมประสบการณ์ของครูผู้สอนและ Pica & Doughty (1985) ที่ระบุว่า ข้อดีของการสอนโดยครู คือ ครูมีอำนาจในการควบคุมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ครูสามารถให้ผลสะท้อนกลับ (Feedback) ที่ถูกต้องตามหลักการให้กับนักเรียนได้

อย่างไรก็ตามจากผลการทดลองพบว่า การเรียนการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนสามารถเพิ่มความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้เช่นกัน ในระยະที่ 2 ซึ่งเป็นการเรียนผ่านกระบวนการเพื่อนสอนเพื่อน พบว่านักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนสามารถพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่กลุ่มที่เรียนจากเพื่อนสามารถพัฒนาเพิ่มขึ้นได้เช่นกัน แต่ไม่อยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนมีประโยชน์ต่อผู้ที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนมากกว่าผู้ที่เรียนจากเพื่อน สอดคล้องกับผลการตอบแบบสอบถามที่ผู้ทำหน้าที่สอนระบุว่าได้ฝึกความเป็นผู้นำ การได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และมีความสุขกับกิจกรรมการสอน ข้อค้นพบนี้เป็นไปในแนวทางเดียวกับ Yawn (2012) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนสามารถทำผลคะแนนในการสอบหลังเรียนได้ดีขึ้น ทั้งนี้นักเรียนที่รับหน้าที่เป็นผู้สอนสามารถพัฒนาการเรียนรู้และเป็นครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพได้และในทำนองเดียวกัน Rahmasari (2016) พบว่า เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อนสนับสนุนให้นักเรียนสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้มากยิ่งขึ้น เพราะนักเรียนมีหน้าที่ช่วยอธิบายเนื้อหาให้กับเพื่อนๆ และทำให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง นอกจากนี้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อนสามารถสร้างความมั่นใจและกำลังใจในการเรียนในห้องเรียน ทั้งนี้การเรียนในห้องเรียนกลับมามีชีวิตชีวามากขึ้น

4.2.2 การจัดการเรียนการสอนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

ในการทดลอง นักเรียนผู้สอนได้รับใบงานมอบหมายการสอนที่มีแนวทางการสอนที่สอดคล้องกับการสอนของครูผู้สอน คือ เริ่มด้วยขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ตามด้วยขั้นการสอน และขั้นสรุป แต่เทคนิคการสอนของครูและนักเรียนผู้สอนค่อนข้างแตกต่างกัน วิธีการสอนหลักไวยากรณ์ของครูผู้สอนเน้นเทคนิคที่หลากหลายในการอธิบาย เช่น ยกตัวอย่างการใช้หลายๆ ประโยค อธิบายโดยใช้ภาษาไทย และใช้คำถามนำเพื่อให้นักเรียนค้นพบหลักไวยากรณ์ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Shooshtari & Mir (2014) ที่ระบุเกี่ยวกับรูปแบบการเสริมต่อศักยภาพ (Scaffolding) ที่จะเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ซึ่งสามารถเกิดจากการให้ตัวอย่าง (Modeling) การใช้คำถาม (Questioning) และการให้ผลสะท้อนกลับ (Feedback) นอกจากนี้ เนื่องจากนักเรียนผู้สอนไม่มีประสบการณ์การสอนจึงไม่สามารถอธิบายหลักไวยากรณ์ได้อย่างกระจ่างชัดครบถ้วนเหมือนการอธิบายของครู สอดคล้องกับ ลลิตา ภูทอง (2553) ระบุว่า การขาดประสบการณ์สอนถือเป็นข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและส่งผลต่อการเลือกใช้รูปแบบเทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม การสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนสามารถกระตุ้นความสนใจในช่วงขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเพราะนักเรียนผู้สอนใช้กิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงความสนใจของนักเรียนคนอื่นๆ ได้ เช่น นำชื่อของเพื่อนๆ มาตั้งคำถามในโปรแกรม Kahoot และเลือกใช้รูปภาพตารา นักร้องที่ชื่นชอบมาประกอบสื่อการสอน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับอัจฉรา ศรีมูล (2552) ที่พบว่ากิจกรรมและสื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเรียนที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ (Active learning) เป็นการเรียนรู้ที่มีคุณค่า สนุกสนาน ทำทลายความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ผู้เรียนได้ลงมือคิดและปฏิบัติอย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง (ปริยานุช พรหมภาสิต, 2558)

4.2.3 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมจากแบบสอบถามนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางในระดับมากเพราะครูใช้กิจกรรมเสริมในการสอนไวยากรณ์ การอธิบายที่ละเอียดของครูและแบบฝึกหัดทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนระดับมากเพราะครูสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี แต่ประเด็นการกล้าคิดกล้าตอบอยู่ในระดับน้อยกว่าความพึงพอใจด้านอื่นๆ เพราะเมื่อนักเรียนไม่มีความมั่นใจในเนื้อหา นักเรียนจะไม่สามารถคิดและตอบคำถามได้เนื่องจากกลัวที่จะตอบคำถามผิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2561) ที่ระบุว่า ปัญหาในการเรียนการสอนของนักเรียนไทย คือ การขาดความมีส่วนร่วม เนื่องจากมีความกลัว ไม่กล้าแสดงออกหรือขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ความเห็นต่อวิธีการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน ผลจากแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากและมากที่สุดเพราะนักเรียนสามารถ

เข้าใจเนื้อหาหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการศึกษาก่อนเตรียมตัวสอนและการพูดคุยแลกเปลี่ยนจากกลุ่มเพื่อนที่ทำหน้าที่สอนเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Webb (1995) ที่ระบุว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนมีทักษะการคิดขั้นสูงและสามารถจดจำความรู้ได้ยาวนานกว่าการเรียนรู้แบบที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ใดๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และประเด็นการเตรียมการสอนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนผู้สอนมีทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนต้องคิดวางแผนลำดับกิจกรรมในการเรียนและคิดหาวิธีการอธิบายที่จะทำให้เพื่อนเข้าใจและสนุกกับเนื้อหาที่สอนและในส่วนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีเพื่อนสอนพบว่า อยู่ในระดับมาก นักเรียนกล่าวถึงบรรยากาศในห้องเรียนที่เป็นกันเองเมื่อมีเพื่อนเป็นผู้สอนและบทบาทของเพื่อนผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มอ่อนอยากพัฒนาตนเองให้เก่งเหมือนเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับ Damon & Phelps (1989) ที่กล่าวว่า การถ่ายทอดความรู้จากเพื่อนทำให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าถาม ส่งผลให้เรียนรู้ได้ดีขึ้น และช่วยลดความตึงเครียดในบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ลงได้ ผลเชิงบวกที่พบในงานวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky (1978) ที่ระบุว่า การสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนช่วยสนับสนุนทฤษฎีเชิงสังคมวัฒนธรรม (sociocultural theory) ซึ่งให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียนและบรรยากาศที่เป็นกันเองในการสอนช่วยลดความกังวลและส่งผลให้นักเรียนสนุกกับกระบวนการเรียนในชั้นเรียน แต่ทั้งนี้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนบางส่วนมีความพึงพอใจระดับปานกลางเมื่อเรียนจากเพื่อนเพราะเนื้อหาบางเรื่อง นักเรียนที่สอนเพื่อนไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ง่ายเหมือนที่ครูสอนและนักเรียนผู้สอนบางกลุ่มใช้วิธีอธิบายกฎไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่โดยไม่ให้ตัวอย่างประกอบเพียงพอซึ่งผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนจำเป็นต้องได้รับการอบรมหรือชี้แนะจากครูผู้สอนในฐานะผู้อำนวยการเรียนรู้ (Facilitator) มากกว่านี้

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

5.1.1 ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่มีครูเป็นศูนย์กลางและระยะเพื่อนสอนเพื่อน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเรียนไวยากรณ์โดยมีครูเป็นผู้สอนหรือเรียนแบบวิธีเพื่อนสอนเพื่อนช่วยเพิ่มความรู้ด้านไวยากรณ์ได้ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติถึงแม้ว่าความรู้ไวยากรณ์ในระยะเวลาที่มีครูเป็นผู้สอนจะสูงกว่าก็ตาม ในระยะที่เรียนจากครู นักเรียนที่จะทำหน้าที่สอนเพื่อนสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่มีระดับพัฒนาการไม่แตกต่างจากกลุ่มที่จะเรียนจากเพื่อน เมื่อประเมินในระยะเพื่อนสอนเพื่อน นักเรียนที่ทำ

หน้าที่สอนสามารถพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 เช่นกันแต่มีระดับพัฒนาการที่ไม่แตกต่างกับกลุ่มเพื่อนสอน

ในระยะเวลาที่เรียนจากครู นักเรียนที่จะเรียนจากเพื่อนสามารถพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีระดับพัฒนาการไม่แตกต่างจากกลุ่มที่จะทำหน้าที่สอนเมื่อประเมินในระยะเพื่อนสอนเพื่อน พบว่านักเรียนที่เรียนจากเพื่อนสามารถพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและระดับพัฒนาการไม่แตกต่างกับกลุ่มสอนเพื่อน แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยนักเรียนผู้เรียนให้ความเห็นว่าอยากพัฒนาตนเองให้เก่งเทียบเท่ากับนักเรียนผู้สอน

5.1.2 การจัดการเรียนการสอนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนผู้สอนและครูมีขั้นตอนการสอนเหมือนกันกล่าวคือเริ่มด้วยขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ตามด้วยขั้นการสอน และขั้นสรุปที่และใช้ภาษาไทยในการสอนเหมือนกัน แต่ในด้านเทคนิคการสอน ครูและนักเรียนผู้สอนค่อนข้างแตกต่างกัน วิธีการสอนหลักไวยากรณ์ของครูผู้สอนเน้นเทคนิคที่หลากหลายในการอธิบาย เช่น ยกตัวอย่างการใช้หลายๆ ประโยค อธิบายโดยใช้ภาษาไทย ใช้สื่อกิจกรรมต่างๆ และใช้คำถามนำเพื่อให้เด็กค้นพบหลักไวยากรณ์ด้วยตนเองเป็นการใช้แนวการสอนที่ผสมระหว่างอุปนัยและนิรนัย แต่นักเรียนผู้สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีอธิบายกฎไวยากรณ์และให้เพื่อนผู้เรียนทำแบบฝึกหัดซึ่งเป็นแนวการสอนแบบนิรนัย

5.1.3 ความเห็นต่อการเรียนแบบมีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

นักเรียนทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากครูผู้สอนในระดับมากทุกด้าน แต่มีข้อสังเกตว่าประเด็นด้านโอกาสในการแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ นักเรียนที่สอนเพื่อนมีความพึงพอใจต่อการสอนเพื่อนในระดับมากถึงมากที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การได้ฝึกความเป็นผู้นำ การส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ และได้ความสนุกในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีความพึงพอใจในระดับมาก ถึงแม้ระดับความพึงพอใจจะต่ำกว่าความพึงพอใจของกลุ่มสอนเพื่อน

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าการเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อนสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักเรียนได้ ถึงแม้ว่าระดับพัฒนาการของ

นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (กลุ่มสอนเพื่อน) และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (กลุ่มเพื่อนสอน) จะไม่มี ความแตกต่างกัน แต่จะเห็นได้ว่าการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อนอาจจะช่วยพัฒนาความสามารถของ นักเรียนกลุ่มเก่งได้มากกว่านักเรียนกลุ่มอ่อน เนื่องจากนักเรียนที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอนต้องทำการศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนจะเกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างเตรียมการสอนเนื้อหาด้วยตนเอง ก่อนดำเนินการสอนเพื่อน ทั้งนี้จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกัน นักเรียนที่เรียนจากเพื่อนจะมีความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากความเป็นกันเอง และภาษา ง่ายๆ ที่ใช้ในการสอนของเพื่อนผู้สอน ดังนั้น ครูผู้สอนควรเปิดใจยอมรับความรู้และศักยภาพของ นักเรียนที่สามารถทำหน้าที่สอนเพื่อนและพิจารณานำกระบวนการเพื่อนสอนเพื่อนมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพผู้เรียน

2. จากผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและวิธีการสอนแบบเพื่อน สอนเพื่อนสามารถเพิ่มความรู้ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน ควรประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนอย่างเหมาะสมร่วมกับวิธีการสอนที่มีครูเป็นผู้สอน (การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง+เพื่อนสอนเพื่อน) ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียน อย่างไรก็ตามในการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน ครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับและ ความสามารถของผู้เรียน หากเนื้อหายากเกินไปจะทำให้ นักเรียนผู้สอนไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาและ ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถอธิบายเนื้อหาให้กับเพื่อนได้อย่างกระจ่างชัดเท่าที่ควร

3. การสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนสามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ ทั้งนี้ ครูผู้สอนควรแบ่งกลุ่มนักเรียนผู้สอนให้มีจำนวน 3 - 4 คนเพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้มีบทบาทในการ ดำเนินกิจกรรมการสอนแก่นักเรียนที่เพื่อนสอน

4. งานวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์ มีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้การใช้สื่อการสอน ที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนช่วยสร้างการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ดังนั้น ผู้สอนควรเลือกสื่อที่ เหมาะสมและใช้ภาษาไทยในการอธิบายได้ตามความจำเป็น

5. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจต่อการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน ดังนั้น ครูผู้สอนสามารถต่อยอดจากการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อนโดยปรับมาเป็นการสอนแบบพี่สอนน้อง และนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน

6. โรงเรียนควรให้ความสำคัญและส่งเสริมนโยบายการจัดการเรียนการสอนแบบ เพื่อนสอนเพื่อน โดยเริ่มจากการอบรมนักเรียนผู้สอนโดยครูผู้สอนที่มีประสบการณ์และจัดกิจกรรมที่ เปิดโอกาสให้นักเรียนผู้สอนมีบทบาทในการเป็นผู้อบรม เช่น ค่ายพี่สอนน้อง เป็นต้น

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านเวลาและการออกแบบวิจัยที่ผู้เรียนส่วนหนึ่งไม่ได้รับบทบาทการเป็นผู้สอน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. เพิ่มระยะเวลาการทดลองโดยให้มีระยะที่ 1 เรียนจากครู และระยะที่ 2 แบ่งผู้เรียนทุกคนให้ได้รับบทบาททั้งเป็นผู้สอนเพื่อนและเรียนจากเพื่อน
2. ควรทดลองเปรียบเทียบการพัฒนาความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มนักเรียนที่เรียนจากครูอย่างเดียว และ 2) กลุ่มนักเรียนที่เรียนจากครูร่วมกับวิธีเพื่อนสอนเพื่อน
3. ควรมีการศึกษากับนักเรียนกลุ่มอ่อนโดยเปิดโอกาสให้เป็นผู้สอน ทั้งนี้อาจให้เริ่มสอนเนื้อหาที่ง่ายเพื่อศึกษาว่านักเรียนสามารถพัฒนาระดับความรู้ได้เพิ่มขึ้นหรือไม่
4. ควรมีการศึกษาเชิงลึกโดยการสำรวจความคงทนของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อน
5. นอกจากทดลองรูปแบบการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน ควรมีการทดลองการเรียนรู้แบบลงมือทำ (Active learning) ในรูปแบบอื่นๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเรียนภาษาอังกฤษจากโปรแกรม Online ต่างๆ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กาโสม หมายเต็นและนิสากร จารุมณี. (2560). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 14(2), 33-42.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2561, จาก <http://math.ipst.ac.th/wp-content/uploads/2015/PDF/Curriculum%202551.pdf>.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2550). *ปัญหาการศึกษาไทยปัจจุบันและแนวทางแก้ไข*. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ :โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารานี ชุมทอง. (2552). *ปัญหาและวิธีการเรียนรู้โครงสร้างกรรมวาจกภาษาอังกฤษ (English Passive voice) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ทิตนา แคมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาคารพิมพ์จำกัด.
- ปริญญช พรหมภาสิต. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ “Active Learning (AL) for HuSo at KPRU”*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ลลิตา ภูทอง. (2552). *รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- ศรัณย์รัตน์ ฉวีพัฒน์และบัญญัติ ชำนาญกิจ. (2554). การศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. 6(16), 31-44.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2559). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2561, จาก <http://www.reo13.moe.go.th/reo13/pdf/onet59.pdf>.
- สริตา บัวเขียว. (2559). Scaffolding...ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างไร How can Scaffolding Support Learning Development?. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*. 1(18).
- สิริพร ปาณาวงษ์. (2557). *Active Learning เทคนิคการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21*. สืบค้นเมื่อ 26 ธันวาคม 2560, จาก <http://edu.nsr.u.ac.th/2011/qass/?view=research.php>.

- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). *ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1*. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- อนุสรฯ พงศ์จันตา. (2547). *การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเคมีทั่วไปโดยการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักศึกษาสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*.
- อัจฉรา ศรีมูล. (2552). *ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน*. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.
- Alrajhi, M, & Aldhafri, S. (2015). Peer Tutoring Effects on Omani Students' English Self-Concept. *International Education Studies*. 8(6), 184-193.
- Conradie, C. I. (2013). Grammar-internal mimicking and analogy. *Iconic Investigations*. Vol 12. John Benjamins Publishing, 63.
- Damon, W. and Phelps, E. (1989). strategic use of peer learning in Children's Education. In T.T. Berndt and G.W. Ladd (eds.) *Peer Relationship in Child Development*. New York: John Wiley.
- Ellis, R. (2001). *Form-focused instruction and second language learning: Language learning monograph*. Wiley-Blackwell.
- Ellis, R. (2002). Does form-focused instruction affect the acquisition of implicit knowledge? A review of the research. *Studies in Second Language Acquisition*, 24, 223-236.
- Felder, R.M., & Brent, R. (2007). *Cooperative learning*. In P. A. Mabrouk (ed.), *Active learning: Models from the analytical sciences*. Washington, DC : American Chemical Society.
- Joubert, J. (1994). *To teach is to learn twice*. University Teaching and Learning: An Instructional Resource Guide for Teaching Assistants at Dalhousie University.
- Jung, J. (2009). Second language reading and the role of grammar. *Working Papers in TESOL & Applied Linguistics*, 9(2).

- Kianiparsa, P & Vali, S. (2010). The Effect of Grammar Learning on Speaking Ability of FL Learners. *India's first weekly ELT eNewsletter*. 53(2).
- Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (1983). *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. Oxford: Pergamon Press.
- Musigrungsi, M. (2002). *An Investigation of English Grammar Teaching In Government Secondary Schools in Educational Region II*. Thailand, Prince of Songkla University.
- Nunan, D. (1991). *Discourse Analysis for Language Teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Pica, T., & Doughty, C. (1985). The role of group work in classroom second language acquisition. *Studies in Second Language Acquisition*, 7, 233-248.
- Rahmasari, B. S. (2017). Peer Tutoring: An Effective Technique To Teach Reading Comprehension. *KnE Social Sciences & Humanities*. 1(3), 245-258.
- Rajkhowa, B., & Das, S. (2015). Competency of teaching English in Indian context: A situational analysis. *Journal of Language Teaching and Research*, 6(1), 71-77.
- Sheen, R. (2002). Focus on form and focus on forms. *ELT Journal*, 56(3), 303-305.
- Shooshtari, Z. G., & Mir, F. (2014). ZPD, Tutor; Peer Scaffolding: Sociocultural Theory in Writing Strategies Application. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 98, 1771-1776.
- Singh, C. K. S, Singh, A. K. J, Razak, N. Q. A, & Ravinthar, T. (2017). Grammar Errors Made by ESL Tertiary Students in Writing. *English Language Teaching*, 10(5), 16.
- Swan, M. (1998). Seven bad reasons for teaching grammar—and two good ones. *English Teaching Professional*, 7, 3-5
- Tessier, J. (2004). Using peer teaching to promote learning in Biology. *Journal of College Science Teaching*, 18-21.
- Vygotsky, L. (1978). Interaction Between Learning and Development. *Reading on the Development of Children*. New York: Scientific American Books, 34-41.
- Vygotsky, L. (1978). *Mind in Society*. Master's thesis, The developmental of Higher Psychological Process, Harvard University.

Webb, N.M. (1995). Constructive activity and learning in collaborative small groups.

Journal of Educational Psychology, 87(3): 406-423.

Yawn, C. (2012). Effects of Gifted Peers Tutoring Struggling Reading Peers. *Journal of*

Special Education Apprenticeship. 1(1).

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกหัดที่ใช้สอนในระยที่มีครูเป็นศูนย์กลาง (5 แผน)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รหัสวิชา อ21102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง Noun/ Pronoun

ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

*****

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเปลี่ยนรูปคำนามที่นับได้จากคำนามเอกพจน์เป็นคำนามพหูพจน์
2. นักเรียนสามารถใช้คำสรรพนามแทนคำนามได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คนและอ่านบทความเรื่อง “My house” เป็นเวลา 2 นาที
2. นักเรียนช่วยกันวาดภาพให้สอดคล้องกับบทความที่อ่าน
3. ครูให้นักเรียนสังเกตคำนามในบทความและแบ่งกลุ่มคำนามเอกพจน์และคำนามพหูพจน์ให้ถูกต้อง
4. นักเรียนฟังบทสนทนา “The cooking competition” และทำแบบฝึกหัดที่ 1 โดยเติมคำในช่องว่าง
5. นักเรียนนำคำที่เติมในช่องว่างแบ่งกลุ่มเป็นคำนามที่นับได้และคำนามที่นับไม่ได้
6. นักเรียนสังเกตลักษณะคำนามที่นับได้และคำนามนับไม่ได้และช่วยนำเสนอให้เพื่อนๆ ฟัง เช่น คำนามที่นับไม่ได้ไม่สามารถอยู่ในรูปคำนามพหูพจน์
7. นักเรียนสังเกตการใช้ a, an และ some และนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 โดยให้นักเรียนเติม a, an และ some ให้ถูกต้อง
8. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 โดยให้นักเรียนเขียนสิ่งของที่ต้องการซื้อ
9. ครูแสดงประโยคต่อไป “Hi! I’m John Smith. I’m 12 years old. I have a brother. He is Tom. He’s 12 years old, too. We are twins.”

10. ครูอธิบาย เรื่อง subject pronoun
11. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 โดยให้นักเรียนเลือกใช้คำสรรพนามให้ถูกต้อง
12. ครูแสดงประโยคต่อไปนี้ “My name is Thomas, but every calls me Tom. I’d like to introduce my family. My wife is Karen. I have two daughters. Their names are Susie and Cindy. I have a cat as my pet. Its name is Ebony.”
13. ครูอธิบาย เรื่อง possessive adjectives
14. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5 โดยให้นักเรียนเลือกใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของให้ถูกต้อง
15. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาหัวข้อ Noun/ Pronoun

การวัดและประเมินผล

1. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การร่วมทำกิจกรรมกลุ่มและตอบคำถาม เป็นต้น
2. การทำแบบฝึกหัดจากกิจกรรมต่างๆ

สื่อการสอน

1. PowerPoint Presentation
2. กระดาษชาร์ตและสีไม้
3. ไฟล์เสียงบทสนทนา
4. บทความและแบบฝึกหัด

บทความ (สื่อการสอน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านและวาดภาพตามเนื้อเรื่อง

My house

There is a big house; it is a pink house. In a house, there is a kitchen. There is a big table with two chairs. There are three cupboards and three dishes on the shelf. Two dirty glasses are in the sink. A black stove is on the right of the sink. There is a big blue refrigerator on the left of the sink.

แบบฝึกหัดที่ 1

คำสั่ง: ให้นักเรียนฟังเรื่อง The cooking competition และเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

Daisy: So, our first chef is Alfie. Alfie, let's see your ingredients.

Alfie: OK, well, I've got a (1) _____, an apple and some (2) _____, some (3)

_____ and some chicken breasts ... livers! Ah, chicken livers!

Daisy: Mmm ... chicken livers ... an unusual choice. Are you feeling confident?

Alfie: Well, sort of. It's a challenge!

Daisy: OK ... now to Oliver. Hi, Oliver.

Oliver: Hello.

Daisy: What (4) _____ have you got, Oliver?

Oliver: OK, well I've got a steak, some red chilli (5) _____, some potatoes, (7) _____, onions and some giant (8) _____.

Daisy: Wow – an interesting selection. How do you feel about the competition?

Oliver: I'm pretty confident. I mean ... steak and prawns, or chicken livers ... I know which I prefer!

Daisy: OK, well, we'll be back later.

คำอธิบาย 1

คำนาม (Noun)

หลักการเปลี่ยนคำนามเอกพจน์ให้เป็นพหูพจน์

คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย s, ss, x, sh, ch, zz, และ z ให้เติม <u>es</u>	คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย o และหน้า o เป็นพยัญชนะ ให้เติม <u>es</u>	คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะให้เปลี่ยน y เป็น <u>i</u> แล้วเติม <u>es</u>	คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย f หรือ fe ให้เปลี่ยน f หรือ fe เป็น <u>v</u> แล้วเติม <u>es</u>	คำนามเอกพจน์เปลี่ยนรูป
bus – buses fox – foxes brush – brushes	buffalo – buffaloes mango – mangoes tomato – tomatoes	copy – copies lady – ladies candy – candies	knife – knives leaf – leaves shelf – shelves	man – men woman – women tooth – teeth ox – oxen

แบบฝึกหัดที่ 2

คำสั่ง: ให้นักเรียนเลือกเติม a, an, some ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. I've seen _____ nice dress in the shop.
2. I advised her to take _____ aspirin.
3. I need _____ help with the writing assignment.
4. Would you like _____ apple juice?
5. We have _____ good news for you.
6. There is _____ soup left for you
7. Henry has got _____ English dictionary.
8. There's _____ envelope and _____ stamps on the table.
9. Rob is _____ Irish boy.

แบบฝึกหัดที่ 3

คำสั่ง: ให้นักเรียนเขียนสิ่งของที่ต้องการซื้อ

I would like to get _____

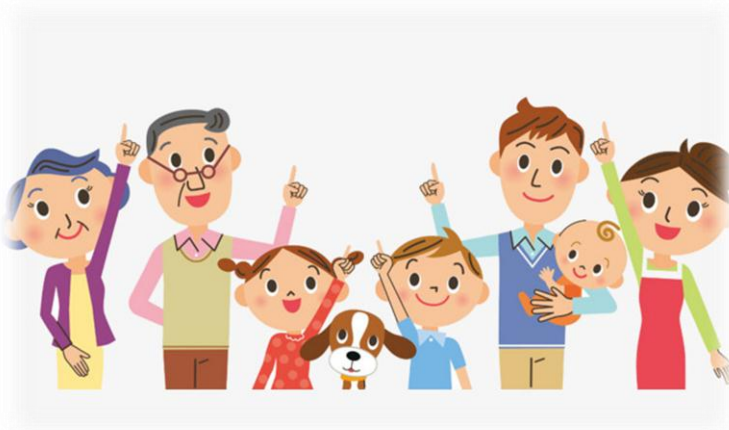

แบบฝึกหัดที่ 4

คำสั่ง: ให้นักเรียนเติมคำสรรพนามที่เป็นประธานของประโยค

1. My name is Sue. (Sue) _____ am English. And this is my family.
2. My mum's name is Angie. (Angie) _____ is from Germany.
3. Bob is my dad. (My dad) _____ is a waiter.
4. My sister and I will go to Bangkok. (My sister and I) _____ never go there before.
5. (Sue and Simon) _____ are twins.
6. Judy, our dog is a girl. (Judy) _____ is two years old.
7. Nadech said to Yaya that "I am going to concert tomorrow. Do _____ want to go with me?"
8. (Canterbury) _____ is not far from London.
9. My grandparents live in London. (My grandparents) _____ often come and see us.
10. On the left you can see Simon. (Simon) _____ is my brother.

แบบฝึกหัดที่ 5

คำสั่ง: ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ถูกต้อง

1. A: Where is (you/ your) car?
B: I sold it, so this is (I/my) new car. Do you like it?
2. A: Is this Lisa's watch?
B: No, it isn't. (Her/Your/ Their) watch is much bigger.
3. A: What is Mike's last name?
B: (Its, His, Her, My) last name is Benson.
4. A: I want to call you tomorrow. Can you tell me (your/ her/our) phone number?
B: Sure, it's 444-4567.
5. A: Do you know Masha's brother?
B: No, I don't know (her/ his/ your) brother, but I know (her/ his/ your) sister.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รหัสวิชา อ21102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง Present simple Tense

ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

*****

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้กริยาในประโยค Present simple tense
2. นักเรียนสามารถสร้างประโยคปฏิเสธตามโครงสร้างประโยค Present simple tense
3. นักเรียนเข้าใจรูปแบบประโยคคำถาม Present simple tense

ขั้นตอนการสอน

1. นักเรียนดูวิดีโอเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของ Mr.Bean
2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 โดยฟังเนื้อหาจากวิดีโอแล้วเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง
3. นักเรียนช่วยกันนำเสนอกิจวัตรประจำวันของตนเอง โดยเขียนบนกระดาน เช่น I go to school in the morning.
4. ครูชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างประโยคในแบบฝึกหัดที่ 1 และประโยคที่นักเรียนเขียนบนกระดาน เช่น กริยาที่เติม s หรือ es และกริยาที่ไม่ได้เติม s หรือ es ลงท้ายและประธานของแต่ละประโยค
5. ครูอธิบายหลักการใช้ Present simple tense หลักในการเติม s หรือ es ทำยกริยา และการเปลี่ยนจากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธ
6. นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดที่ 2 โดยเขียนกิจวัตรประจำวันในช่วงเช้าของตัวเอง
7. ครูสุ่มเรียกนักเรียน 4-5 คน อ่านกิจกรรมให้เพื่อนฟัง
8. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 และแบบฝึกหัดที่ 4 เขียนคำกริยาให้อยู่ในรูปของ Present simple tense และเปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธ

9. นักเรียนฟังบทสัมภาษณ์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของ Dan 3 ครั้งและทำแบบฝึกหัดที่ 5 เพื่อหาข้อความที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องจากบทสัมภาษณ์และตอบคำถามเพิ่มเติมในแบบฝึกหัดที่ 6
10. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 7 ปรับเปลี่ยนคำถามให้เหมาะกับ Pronoun และสัมภาษณ์เพื่อน
11. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปรูปแบบประโยคคำถาม Present simple tense

การวัดและประเมินผล

1. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน
2. การทำแบบฝึกหัดจากกิจกรรมต่างๆ

สื่อการเรียนการสอน

1. PowerPoint Presentation
2. วิดีโอกิจวัตรประจำวันของ Mr.Bean
3. บทสัมภาษณ์กิจวัตรประจำวันของ Dan

Transcript of Dan's interview

Interviewer: Hello, Dan.

Dan: Hi.

Interviewer: Can you tell me about a typical day in your life for the school magazine?

Dan: Yeah, sure.

Interviewer: So, what time do you get up?

Dan: Oh, I get up very early. I get up every day at 5 o'clock and go to the pool. Then I swim from 6 o'clock to 8 o'clock.

Interviewer: You get up at 5 o'clock? Wow, that's early!

Dan: Yeah. Then at 8 o'clock I have a shower, I get dressed and I have breakfast. I have a big breakfast: cereals, toast, bacon and eggs and orange juice.

Interviewer: What do you do after breakfast?

Dan: At 11 o'clock I go to university. I'm studying sports science and I have classes from 11 o'clock to 4 o'clock.

Interviewer: When do you have lunch?

Dan: I have lunch at about 2 o'clock at the university.

Interviewer: What do you do after classes?

Dan: Sometimes I go to the gym and sometimes I meet my friends at a café.

Interviewer: What time do you have dinner?

Dan: I have dinner at 7 o'clock, then I watch TV or go online and I usually go to bed at 10 o'clock.

Interviewer: Thanks, Dan. That's a busy day!

บทที่ 2

Present Simple Tense

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนดูวิดีโอเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของ Mr.Bean และเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

Mr.Bean's daily routines

I usually _____ before 6.00 a.m. I eat big _____. I leave home at 7.30 in the _____. I _____ lunch around _____. I get _____ about 6 p.m. I _____ my e-mail after _____. I watch T.V. in the evening. I _____ go to bed after _____.

คำอธิบาย 1

1. หลักการใช้ Present Simple Tense

Present Simple Tense หรือ ปัจจุบันกาลธรรมดา ใช้กับการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นประจำ (repeated) เป็นนิสัย (habit) ข้อเท็จจริง (fact) หรือ ความรู้สึก (feeling) มีวิธีการใช้ดังต่อไปนี้

1. ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตามความจริงของธรรมชาติ (Natural facts) เช่น

The earth moves round the sun.

It's cold in winter.

2. ใช้กับเหตุการณ์ที่กระทำอยู่เป็นประจำ เป็นนิสัย เช่น

He always gets up at eight o'clock.

- I usually play tennis in the evening.

She goes to London every year.

2. หลักในการเติม s หรือ es ท้ายคำกริยาในประโยคที่มีประธานเป็นเอกพจน์ ดังนี้

คำกริยาลงท้ายด้วย	หลักการเติม s และ es	ตัวอย่าง
1.s, ss, sh, ch, x, o, z	เติม es	go-goes
2.กริยาลงท้ายด้วย y		
2.1 ตัวอักษรหน้า y เป็นสระ (a,e,i,o,u)	เติม s	play-plays
2.2 ตัวอักษรหน้า y เป็นพยัญชนะ	เปลี่ยน y เป็น i เติม es	carry-carries

3. หลักการเปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธ ดังนี้

ประธาน	กริยาช่วย Verb to do + not	กริยาหลัก
He, She, It	does not (doesn't)	กริยาช่องที่ 1
I, You, We, They	do not (don't)	กริยาช่องที่ 1

ประโยคบอกเล่า

He runs every morning.

They like to watch movies at the cinema.
the cinema

ประโยคปฏิเสธ

He doesn't run every morning.

They don't like to watch movies at

แบบฝึกหัดที่ 2

คำสั่ง: ให้นักเรียนเขียนกิจวัตรประจำวันในช่วงเช้าของตนเองประมาณ 3-5 ประโยค

My morning routine

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนคำกริยาในรูปของ Present Simple Tense

An example: She washes her hair twice week.

1. We (read) _____ the newspaper in class every day.
2. Minnie (do) _____ yoga twice a week.
3. He (carry) _____ the books in a briefcase.
4. Mr. Smith (work) _____ for the Eastern Airlines.
5. A dog always (bury) _____ the bone.
6. I (eat) _____ lunch in the cafeteria every day.
7. A fly (buzz) _____ around us.
8. Gale (play) _____ football very well.
9. My mother (brush) _____ her teeth every morning.
10. Pitty and I (study) _____ in the same class.

แบบฝึกหัดที่ 4

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธ

An example: He doesn't do homework.

1. The boys sweep the floor every day.

.....

2. He always plays football after class.

.....

3. The girls wear a long skirt.

.....

4. She always takes a dog for a walk.

.....

5. They have lunch in the canteen every day.

.....

6. He usually drinks coffee in the morning.

.....

7. He always goes school by bus.

.....

8. Joy and Jane ride a bike to the park on Saturdays.

.....

9. They study English on Tuesday.

.....

10. Meena climbs a tree.

.....

แบบฝึกหัดที่ 5

คำชี้แจง: ให้นักเรียนฟังบทสัมภาษณ์ของ Dan และให้นักเรียนเขียน True หน้าข้อความที่สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์และเขียน False หน้าข้อความที่ไม่สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์

1. _____ Dan gets up early.
2. _____ He has a small breakfast.
3. _____ He's a student.
4. _____ Dan has lunch at home.
5. _____ He goes swimming after classes.
6. _____ Dan watches TV and goes on the Internet before bed.

แบบฝึกหัดที่ 6

คำชี้แจง: ให้นักเรียนตอบคำถามจากบทสัมภาษณ์ของ Dan (เขียนเต็มประโยค)

1. Does he get up at 5 o'clock every day?

_____

2. What time does he take a shower?

_____

3. What does he have for breakfast?

_____

4. Does he play guitar after lunch?

_____

5. What does he do after breakfast?

_____

6. What time does he have lunch?

_____

7. Does he sometimes go to gym after classes?

_____

แบบฝึกหัดที่ 7

คำชี้แจง: ให้นักเรียนปรับใช้ประโยคคำถามในแบบฝึกหัดที่ 6 ในการสัมภาษณ์เพื่อน

Questions	Answers
1. Do you get up at 5 o'clock every day?	
2. What time do you take a shower?	
3. What time do you have breakfast?	
4. Do you play guitar after lunch?	
5. What do you do after breakfast?	
6. What time do you have lunch?	
7. Do you sometimes go to gym after classes?	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รหัสวิชา อ21102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง Adverb of frequency

ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

*****

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้ Adverb of frequency ในประโยค present simple test ได้
2. นักเรียนเข้าใจความหมายของ Adverb of frequency

ขั้นตอนการสอน

1. นักเรียนฟังนิทานในรูปแบบ cartoon storyboard ผ่าน PowerPoint
2. ครูเสนอคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังโดยใช้คำถาม “How often .....?”
3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 โดยนำประโยคจากนิทานเพื่อเรียงลำดับความถี่ของการกระทำจากมากไปน้อย
4. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 โดยจับคู่สัมภาษณ์เพื่อนในหัวข้อ “How often do you .....?”
5. ครูอธิบายหลักการใช้ Adverb of frequency ในประโยค
6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อเขียนบรรยาย
7. ครูสุ่มนักเรียน 4-5 คน อ่านประโยคให้เพื่อนฟัง
8. ครูนำเสนอหลักการใช้ Adverb of frequency ในประโยคปฏิเสธ
9. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 และแบบฝึกหัดที่ 5 โดยการวางตำแหน่ง Adverb of frequency ในประโยคให้ถูกต้อง
10. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปรูปแบบประโยคที่ใช้ Adverb of frequency

การวัดการประเมินผล

1. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น
2. การทำแบบฝึกหัดจากกิจกรรมต่างๆ

สื่อการสอน

1. PowerPoint Presentation
2. ใบความรู้และแบบฝึกหัด

รูปแบบ cartoon storyboard

Nicky's favorite day

Nicky usually wakes up at 7 o'clock.

He always eats his favorite breakfast.

Sometimes he rides his bikes after breakfast.

In the afternoon, he often meets his friend.

In the evening, he seldom watches cartoons. He is never bored on Sunday.

บทที่ 1

Adverb of frequency

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนนำประโยคจากนิทานมาเรียงลำดับความถี่ของการกระทำจากมากที่สุด-น้อยที่สุด และขีดเส้นใต้คำแสดงความถี่

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง: ให้นักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนด้วยคำถามต่อไปนี้

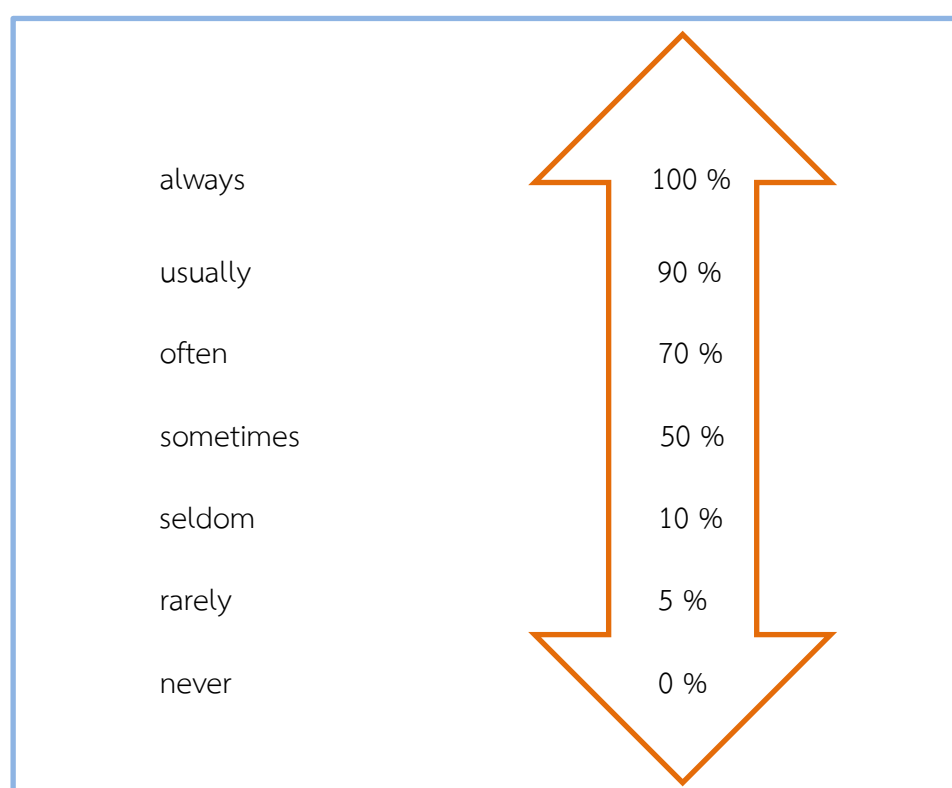
Activities	always	usually	often	sometimes	seldom	rarely	never
1. How often do you use a Facebook?							
2. How often do you do dishes?							
3. How often do you go exercising?							
4. How often do you practice English on YouTube?							
5. How often do you play online games?							
6. How often do you watch a movie at cinema?							
7. How often do you read a newspaper?							
8. How often do you drink milk?							
9. How often do you go to bed late?							
10. How often do you eat chocolate?							

คำอธิบาย 1

Adverb of frequency

คำแสดงความถี่ หรือความบ่อย (Adverbs of Frequency) ใช้แสดงความถี่ หรือความบ่อยของการกระทำ คำแสดงความถี่ได้แก่คำต่อไปนี้ always, usually, often, sometimes, rarely, never ซึ่งคำแสดงความถี่นี้จะแสดงความถี่ของการกระทำต่างกันตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุด ดังนี้

ตำแหน่งของคำแสดงความถี่ (Adverb of frequency)	
After be: be + frequency	Before other verbs: frequency + verb
I am always happy when I go to shopping. She is usually late to class. You are often nervous when you give the presentation. He is sometimes shy.	I always use a calculator in Math class. She usually gets up early. You often forget a key in the house He sometimes plays football.

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนประโยคที่มี Adverb of frequency จากข้อมูลที่สัมภาษณ์เพื่อนในแบบฝึกหัดที่ 2

My friend' activities

My friend's name is _____
_____
_____
_____
_____
_____

คำอธิบาย 2

Adverb of frequency

ในประโยคปฏิเสธตำแหน่งของคำแสดงความถี่ หรือความบ่อย ก็ยังคงยึดหลัก เช่นเดียวกับประโยคบอกเล่า คือ ให้วางคำแสดงความถี่ หรือความบ่อยไว้หลังคำแสดงปฏิเสธ (not)

verb to be + not + frequency	do not + frequency + verb
Bob is not usually happy at work.	The manager does not often drive his car to work.
They are not sometimes on time.	We do not usually have dinner.

ข้อควรระวัง

Error	Explanation
I ~~do not~~ never use mobile phone while driving.	Cannot do double negatives

* สามารถวาง sometimes ไว้หน้าประโยคได้เช่นกัน เช่น Sometimes they come and stay with us.

แบบฝึกหัดที่ 4

คำชี้แจง: ให้นักเรียนสร้างประโยคโดยใช้ Adverb of frequency

1. He listens to the radio. (not, often)

.....

2. They read a book. (sometimes)

.....

3. Pete gets angry. (never)

.....

4. Tomy is very friendly. (not, usually)

.....

5. I add sugar in my coffee. (sometimes)

.....

6. Sara is hungry. (often)

.....

7. My grandfather goes for a walk in the evening. (always)

.....

8. Walter is hard working at school. (not, usually)

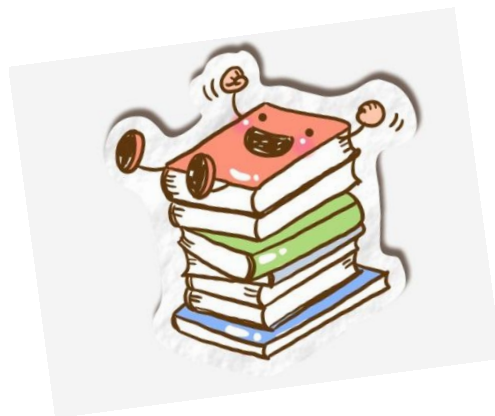
.....

9. They watch TV in the afternoon. (never)

.....

10. Tomas smokes after dinner. (seldom)

.....

แบบฝึกหัดที่ 5

คำสั่ง: ให้นักเรียนจัดตำแหน่ง Adverb of frequency ให้ถูกต้อง

1. Marie (not/ go home / often) _____ for lunch.
2. The boutiques (be / usually) _____ open on Sunday.
3. I (not/ eat / sometimes) _____ with my friends.
4. Let's take a taxi to school. The bus (be / always) _____ late.
5. Michael (do homework / never) _____ at school.
He does it at school.
6. She (go/sometimes) _____ to a concert.
7. I (be/rarely) _____ lazy to do my homework.
8. She (dress/never) _____ properly
9. Peter (be/always) _____ happy to spend his time with his friends.
10. My computer (be/seldom) _____ dirty.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รหัสวิชา อ21102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง Present Continuous Tense

ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

*****

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยค Present Continuous Tense ในรูปประโยคบอกเล่า
2. นักเรียนสามารถใช้ Present Continuous Tense ในรูปประโยคปฏิเสธ
3. นักเรียนสามารถใช้ Present Continuous Tense ในรูปประโยคคำถาม

ขั้นตอนการสอน

1. นักเรียนทำกิจกรรม “What are you doing?” โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่มเพื่อทำท่าทางตามบัตรประโยค เช่น I am eating fried chicken. โดยจะเริ่มทำท่าทางหลังจากสมาชิกในกลุ่มพูดว่า “What are you doing” กลุ่มที่สามารถทายท่าทางของตัวแทนกลุ่มได้ถูกต้องเป็นกลุ่มแรกจะได้คะแนนและแต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่มคนใหม่และดำเนินกิจกรรมต่อไปเพื่อหากกลุ่มที่ได้คะแนนสูงที่สุด
2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 โดยให้นักเรียนฟังเพลงและเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง (gap-filling)
3. นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง “On our Sunday afternoon”
4. ครูให้นักเรียนสังเกตหลักการใช้ Present Continuous Tense จากเพลงและบทอ่าน
5. ครูอธิบายการใช้ Present Continuous Tense
6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 โดยเปลี่ยนกริยาให้อยู่ในรูป Present Continuous Tense
7. ครูอธิบายการใช้ Present Continuous Tense ในรูปประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม
8. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 โดยให้นักเรียนเปลี่ยนกริยาให้เป็น Present Continuous Tense ในรูปประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม
9. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 โดยให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่าน เรื่อง On our Sunday afternoon

10. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5 โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายสิ่งที่กำลังดำเนินอยู่ในภาพ
11. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปรูปแบบประโยคที่ใช้ Present Continuous Tense

การวัดการประเมินผล

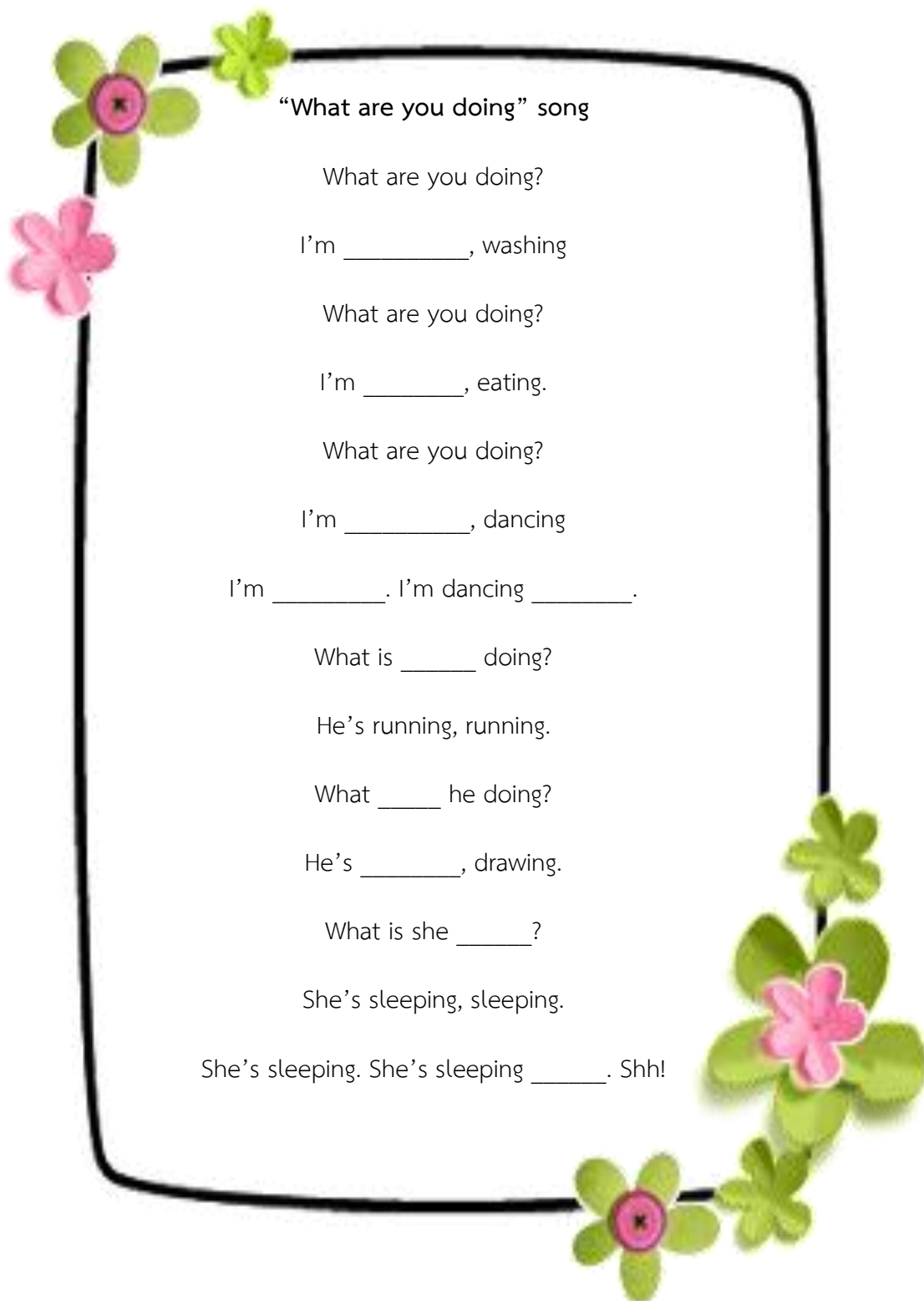
1. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น
2. การทำแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมาย

สื่อการสอน

1. บัตรประโยค
2. PowerPoint Presentation
3. Audio เพลง
4. ใบความรู้และแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนฟังเพลงและเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

“What are you doing” song

What are you doing?
I’m _____, washing

What are you doing?
I’m _____, eating.

What are you doing?
I’m _____, dancing

I’m _____. I’m dancing _____.

What is _____ doing?
He’s running, running.

What _____ he doing?
He’s _____, drawing.

What is she _____?
She’s sleeping, sleeping.

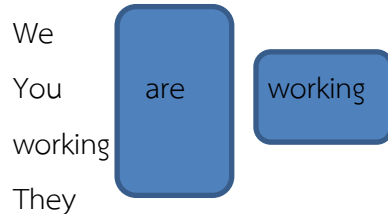
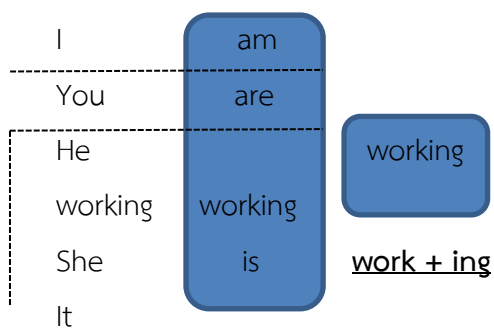
She’s sleeping. She’s sleeping _____. Shh!

คำอธิบาย 1

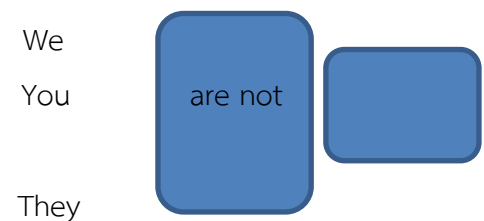
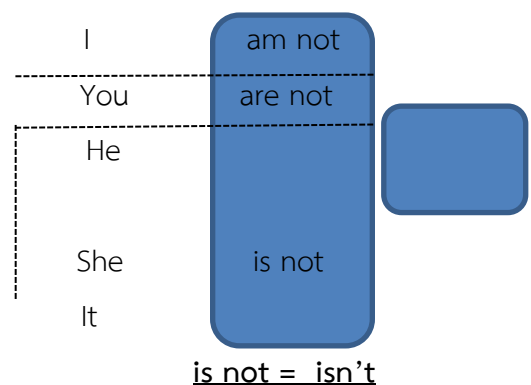
Present Continuous Tense

- ใช้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะปัจจุบันที่กำลังกล่าวถึง
- ใช้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ดำรงอยู่ชั่วคราว (temporary situation) ณ ปัจจุบันในระยะเวลาหนึ่งๆ เท่านั้น ไม่ได้เป็นเหตุการณ์ถาวรแต่อย่างใด
- ใช้กล่าวถึงแผนการในอนาคต (future plan) ทั้งนี้ได้มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้าแล้วถึงแผนการกระทำดังกล่าว

Affirmative

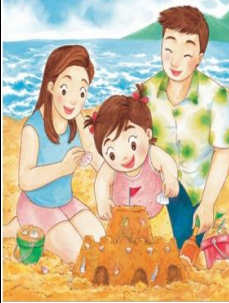

Negative

I am not = I'm notare not = aren't

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเปลี่ยนกริยาในวงเล็บให้เป็น Present Continuous Tense

	<p>1. It (rain) now.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>		<p>6. I (use) the dictionary at the moment.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
	<p>2. They (swim) in the river now.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>		<p>7. We (cut) flowers.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
	<p>3. The sun (shine) brightly right now.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>		<p>8. My father and my mother (go) to Bali tomorrow.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
	<p>4. He (open) the door.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>		<p>9. I (visit) my uncle's house.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
	<p>5. The bus (run) very fast.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>		<p>10. You (stay) at home in Chiang Mai.</p> <p>_____</p> <p>_____</p>

คำอธิบาย 2

Present Continuous Tense

1 2

He is working.

Is he working?

2 1

1 2

We are working.

Are we working?

2 1

Form	Is/Am/Are + subject + V.-ing?	Answers
Interrogative (Yes/No Question)	1. Am I watching TV show? 2. Is she talking to a teacher? 3. Are they coming here?	+ Yes, you are. - No, you are not. + Yes, she is. - No, she is. + Yes, they are. - No, they are not.

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเปลี่ยนกริยาในวงเล็บให้เป็น Present Continuous Tense ในรูปประโยค ปฏิเสธและประโยคคำถาม

1. The children (sleep) in the bed?

---

2. She (eat) a pizza?

---

3. I (not, study) Math at classroom.

---

4. They (swim) in the pool?

---

5. I (not, paint) at the wall.

---

6. Piya and Phillip (not,fly) to America.

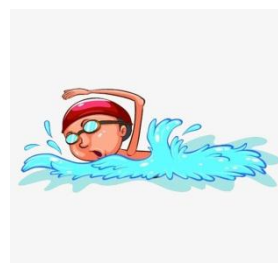
---

7. Sonram (write) a letter?

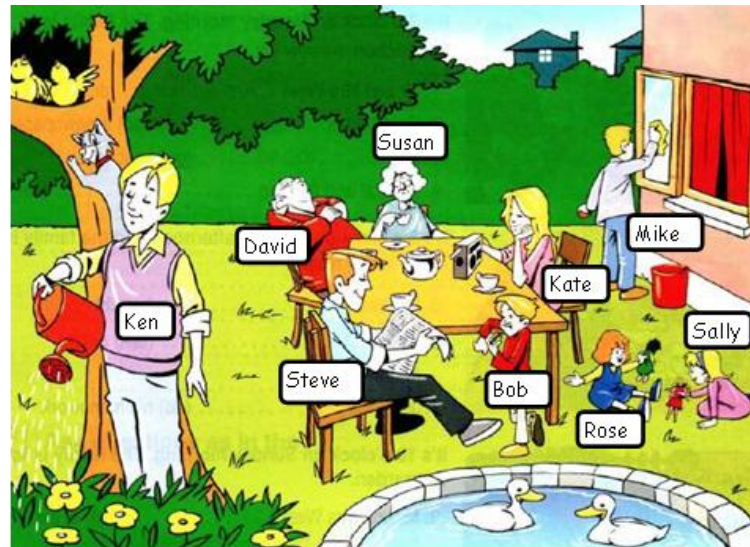
---

8. My sister (not, clean) her bedroom.

On our Sunday afternoon

Hello, everyone! Look at this picture. It shows how my family spends our Sunday afternoon. My name is Bob. I am standing in front of my father. He is reading a newspaper. My mother is listening to her favourite song on the radio. Rose and Sally are playing with their dolls. My grandfather is having a nap of course, and my grandmother is drinking a cup of tea. Only my cousins are doing real activities, Ken is watering flowers and Mike is cleaning the windows.

แบบฝึกหัดที่ 4

คำชี้แจง: ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่อง On our Sunday afternoon

1. Where does the scene take place?

-----

2. Who is drinking a cup of tea?

-----

3. What are the little girls doing?

-----

4. Where is Ken standing and what is he doing?

-----

5. Who is reading the newspaper?

-----

6. Who is sleeping?

-----

7. What is Mike doing?

แบบฝึกหัดที่ 5

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนบรรยายสิ่งที่กำลังดำเนินอยู่ในภาพ 4-5 ประโยค

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รหัสวิชา อ21102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง Past Simple tense

ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

เวลา 1 ชั่วโมง 40 นาที

*****

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยค Past Simple Tense ในรูปประโยคบอกเล่า
2. นักเรียนสามารถใช้ Past Simple Tense ในรูปประโยคปฏิเสธ
3. นักเรียนสามารถใช้ Past Simple Tense ในรูปประโยคคำถาม

ขั้นตอนการสอน

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 โดยเรียงลำดับภาพตามเหตุการณ์และหา main verb ที่เหมาะสมในแต่ละภาพ
2. ครูตั้งคำถามหากเหตุการณ์ในแบบฝึกหัดที่ 1 เกิดขึ้นในอดีต นักเรียนต้องทำอะไรเพื่อป้องกันเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นแล้ว
3. ครูอธิบายหลักการใช้ Past Simple Tense
4. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 โดยเปลี่ยนคำกริยาให้อยู่ในรูป Past Simple Tense และเขียนประโยคคำถามในรูป Past Simple Tense
5. นักเรียนอ่าน เรื่อง Ben's day พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำกริยาเพื่อสังเกตคำกริยาที่ใช้
6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 โดยตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน
7. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 "Find someone who ..." โดยสัมภาษณ์เพื่อนตามข้อมูลที่กำหนดให้
8. นักเรียนนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อนให้เพื่อนร่วมชั้นและครูฟัง
9. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5 โดยเขียนรายงานสิ่งที่เพื่อนให้ข้อมูลจากแบบฝึกหัดที่ 4
10. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปรูปแบบประโยคต่างๆ ที่ใช้ Past Simple Tense

การวัดการประเมินผล

1. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น
2. การทำแบบฝึกหัดจากกิจกรรมต่างๆ

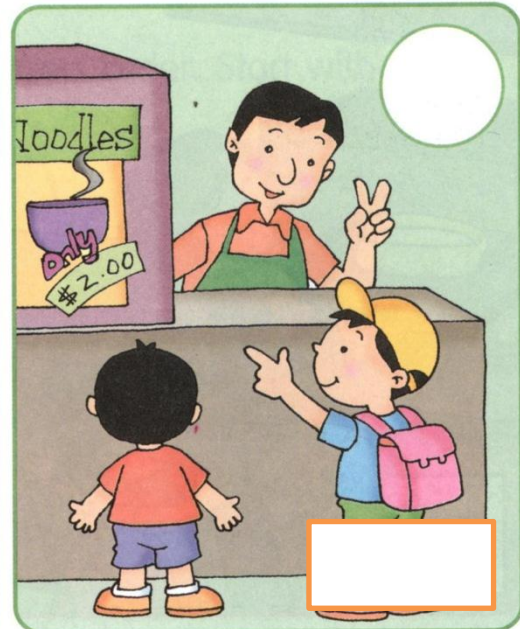
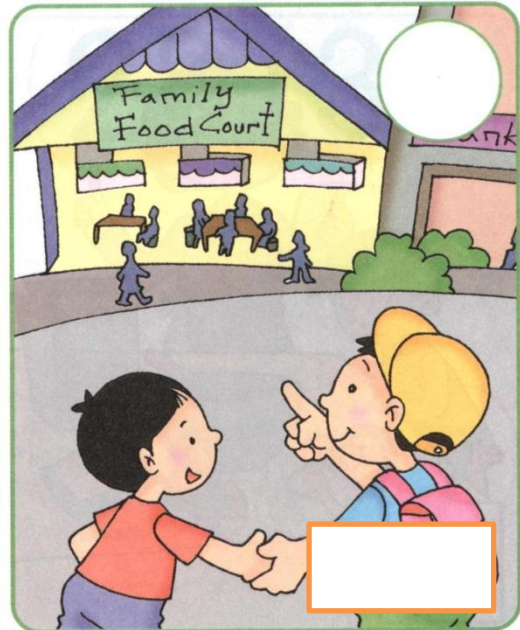
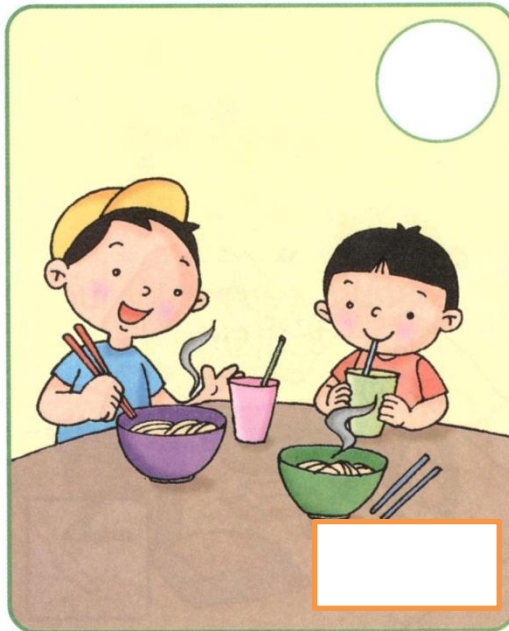
สื่อการสอน

1. PowerPoint Presentation
2. ใบความรู้และแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนใส่หมายเลขได้ภาพตามลำดับเหตุการณ์และระบุ main verb ในช่อง
สี่เหลี่ยม

คำอธิบาย 1

Past Simple Tense (อดีต)

- มีหลักการใช้ดังนี้
1. ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตและสิ้นสุดลงในอดีต
  2. ใช้แสดงการกระทำที่เคยเป็นนิสัยในอดีต

มี Adverb of time ต่อไปนี้ คือ yesterday (เมื่อวาน), last week (สัปดาห์ที่แล้ว), two days ago (สองวันที่แล้ว)

Affirmatives ประโยคบอกเล่า	Negatives ประโยคปฏิเสธ (ใช้ did เข้ามาช่วย)	Yes-No Questions ประโยคคำถาม (ใช้ did เข้ามาช่วย)
1. I <u>drank</u> milk.	1. I <u>did not drink</u> milk.	1. <u>Did</u> you <u>drink</u> milk?
2. He <u>came</u> here yesterday.	2. He <u>did not come</u> here yesterday.	2. <u>Did</u> he <u>come</u> here yesterday?
3. She <u>studied</u> English.	3. She <u>did not study</u> English.	3. <u>Did</u> she <u>study</u> English?
4. They <u>swam</u> in the pool.	4. They <u>did not swim</u> in the pool.	4. <u>Did</u> they <u>swim</u> in the pool?
5. Sam <u>cut</u> his finger.	5. Sam <u>did not cut</u> his finger.	5. <u>Did</u> Sam <u>cut</u> his finger?

การใช้ Verb to be ให้เป็นประโยคปฏิเสธในรูปอดีต (Past Simple Tense)

วาง not หลัง was, were

ตัวอย่างประโยค

They were not home yesterday.

He was not a lawyer.

I was not happy.

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเปลี่ยนคำกริยาในวงเล็บให้อยู่ในรูป Past Simple Tense (ข้อ 1-6) และเขียนประโยคคำถามในรูป Past Simple Tense

1. I _____ (put) a book in this pink book last week but I _____ (not-find) it.
2. Karen _____ (ask) for help to finish her homework.
3. They _____ (buy) a new car last week.
4. He _____ (not-swim) in the pool with his friend.
5. Helen _____ (cut) hair yesterday.
6. I _____ (try) to speak Korean.
7. Elsa was in a room two minutes ago. (Yes/No question?)
_____
8. John studied French last year. (When?)
_____
9. Alex drank coffee last night. (What?)
_____
10. There were 5 cats in his bedroom. (Yes/No question?)
_____

Ben's day

When I woke up this morning, I found my dog, Fox, waiting for me. He wanted me to take him for a walk. I was too hungry, so first I had breakfast. I had a glass of milk and a piece of toast. Fox was already impatient. We both went out, and walked to the park near home. He ran and jumped. I sat on a bench all the time. When my hands were frozen, I decided it was time to go back home. Fox didn't want to, but I managed to take him back. When we arrived at the front door, I realized I didn't have my keys with me, so we stayed out in the cold for more than an hour! Fox was happy, but I was late for work.

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง: ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่อง Ben's day

1. Who was happy to stay outside?

---

2. What did Ben do in the park?

---

3. What did Fox do in the park?

---

4. What did Ben have for breakfast?

---

5. What was the weather like?

แบบฝึกหัดที่ 4

คำชี้แจง: ให้นักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนด้วยประโยคในตารางข้างล่าง

Find Someone Who .....

Name	Find someone who.....	Time
	... went to Bangkok.	
	... made a cake.	
	... walked to the forest.	
	... took a bath for 2 hours.	
	... had a big teddy bear.	
	... was left in the house.	
	... climbed a mountain.	
	... ate fried grasshoppers.	
	... got A in English class.	
	... rode a horse.	

แบบฝึกหัดที่ 5

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนรายงานสิ่งที่เพื่อนตอบจากแบบฝึกหัดที่ 4

My friend name's _____

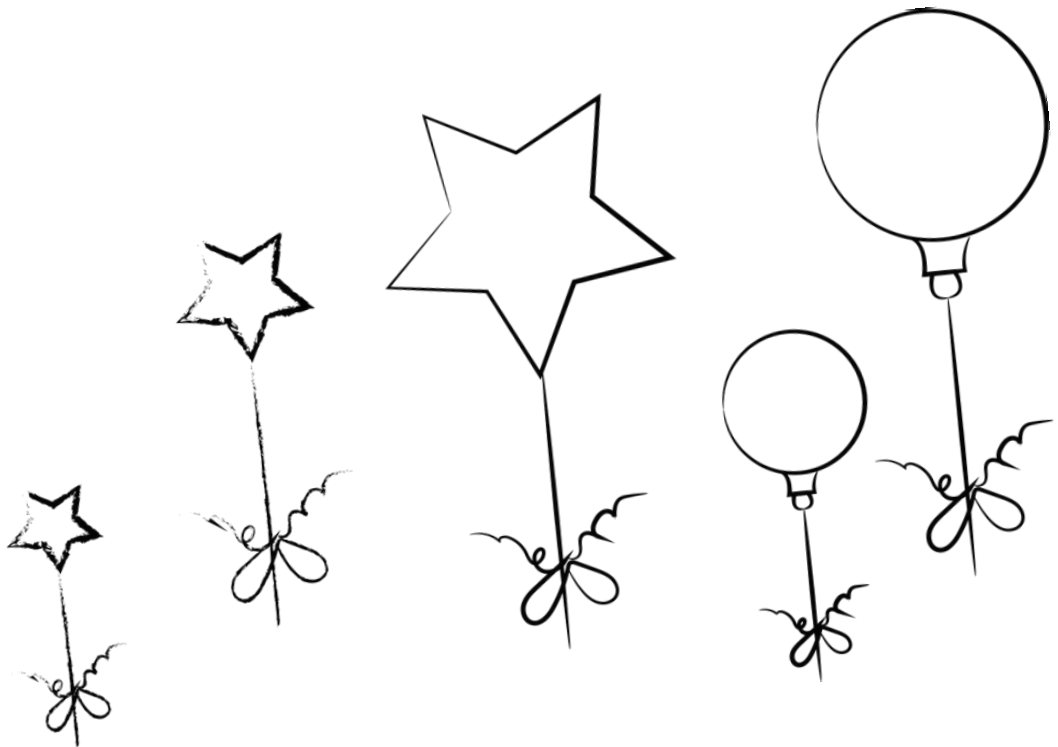

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ 2 ฉบับ

แบบทดสอบประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

เวลา 50 นาที

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วันที่ ...../...../.....

Directions: Choose the best answer. (จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด)

1. There _____ lots of people in the shopping mall. a. was b. is c. were d. are	6. A: Did he drive a car to school? B: _____ a. Yes, he does. b. Yes, he did. c. Yes, he was. d. No, he didn't.
2. He always _____ his car on Saturdays. a. wash b. is washing c. washed d. washes	7. They _____ Spanish at the moment. a. studied b. are studying c. studies d. study
3. They are _____ . a. peach b. whale c. oxen d. mangos	8. A: _____ he go swimming? B: Yes, he does. a. Do b. Does c. Don't d. Doesn't
4. A: What is Sally doing in her bedroom now? B: She _____ letters. a. writes b. is writing c. write d. wrote	9. A: _____ you _____ your pen last week? a. Did, buy b. Did, bought c. Do, bought d. Do, buy
5. Yesterday I _____ to the market after school. a. go b. gone c. went d. goes	10. My mother works in a library. She says _____ is a peaceful place. a. he b. his c. it d. its

 <p>11. _____ oranges in the basket look fresh.</p> <p>a. This b. That c. These d. Those</p>	<p>16. I _____ eat at home, but I went to a restaurant last week.</p> <p>a. usually b. sometimes c. never d. rarely</p>
<p>12. I have four _____, they are a _____ and three daughters.</p> <p>a. childs, son b. child, sons c. children, sons d. children, son</p>	<p>17. A: _____ do you go to the gym? B: Three times a week.</p> <p>a. When b. What c. How long d. How often</p>
<p>13. She _____ volleyball every day.</p> <p>a. play b. played c. plays d. is playing</p>	<p>18. They always _____ to bed early.</p> <p>a. go b. will go c. goes d. are going</p>
<p>14. Manee _____ passed the English test.</p> <p>a. success b. successful c. successfully d. succeed</p>	<p>19. It's very noisy in the living room. What _____?</p> <p>a. do they do b. are they doing c. did they do d. they doing</p>
<p>15. _____ you _____ reading a comic book?</p> <p>a. Does, like b. Do, likes c. Do, like d. Does, likes</p>	<p>20. I hate vegetables. I _____ eat carrots.</p> <p>a. never b. always c. sometimes d. usually</p>

<p>11. Those _____ mangoes that I am going to eat.</p> <p>a. is b. were c. am d. are</p>	<p>16. Jennie lives _____ Siroros road.</p> <p>a. at b. near c. on d. by</p>
<p>12. The teacher was _____ because students hadn't done their homework.</p> <p>a. angrily b. angry c. anger d. very anger</p>	<p>17. Yesterday _____ a rainy day.</p> <p>a. were b. is c. was d. are</p>
<p>13. I couldn't wait for him _____ I was already late.</p> <p>a. and b. or c. because d. so</p>	<p>18. The little girl _____ at her family.</p> <p>a. smiled happily b. smiled happiness c. happy smiled d. smiled happy</p>
<p>14. My father usually gets up _____ 6 o'clock</p> <p>a. at b. in c. on d. near</p>	<p>19. One of my two friends _____ from London.</p> <p>a. were b. am c. is d. are</p>
<p>15. He answered her question _____.</p> <p>a. care b. careful b. carefully d. careness</p>	<p>20. Football _____ one of my favorite sports.</p> <p>a. is b. am c. are d. were</p>

<p>21. Jason is waiting _____ a van.</p> <p>a. on b. by c. between d. at</p>	<p>26. He is always polite. He speaks _____.</p> <p>a. polite b. politely c. politeness d. politing</p>
<p>22. Patt wants to buy both jeans _____ sneakers.</p> <p>a. because b. but c. and d. or</p>	<p>27. Yesterday, there _____ three big events in Yala.</p> <p>a. is b. was c. are d. were</p>
<p>23. Lions are _____ than rabbits</p> <p>a. big b. more big c. bigger d. the biggest</p>	<p>28. The Eiffel Tower was built in Paris _____ 1889.</p> <p>a. in b. at c. on d. by</p>
<p>24. Manee cried for many days _____ she was very sad.</p> <p>a. but b. because c. and d. so</p>	<p>29. Dan works hard _____ Sam doesn't.</p> <p>a. but b. because c. and d. or</p>
<p>25. Jane dressed _____.</p> <p>a. beautiful b. very beautifully c. beauty d. beautify</p>	<p>30. Tigers are _____ of all.</p> <p>a. dangerous b. danger c. more dangerous d. the most dangerous</p>

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ค
ใบงานมอบหมายงานสอน

การมอบหมายงานสอน บทที่ 6 เรื่อง Verb to be

รายชื่อนักเรียนผู้สอน

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

สัปดาห์ที่	จุดประสงค์ของการสอน	เนื้อหา	วิธีการสอน	สื่อการสอน
14-15	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ Verb to be ในรูปประโยคบอกเล่า 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบประโยคปฏิเสธที่ใช้ Verb to be 3. เพื่อให้นักเรียนใช้ Verb to be ในประโยคคำถาม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้ Verb to be ในประโยคบอกเล่า 2. การใช้ Verb to be ในประโยคปฏิเสธ 3. การใช้ Verb to be ในประโยคคำถาม <p>* (Verb to be = is, am, are)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2. ชี้นำการสอน 3. ชี้นำสรุป 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้ เรื่อง Verb to be 2. แบบฝึกหัด เรื่อง Verb to be 3. PowerPoint presentation 4. อื่นๆ ..... <p>.....</p>

การมอบหมายงานสอน บทที่ 7 เรื่อง Adverb

รายชื่อนักเรียนผู้สอน

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

สัปดาห์ที่	จุดประสงค์ของการสอน	เนื้อหา	วิธีการสอน	สื่อการสอน
16-17	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ Adverb ในตำแหน่งของประโยคที่ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ประเภท Adverb 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตำแหน่งการใช้ Adverb ในประโยค 2. ประเภทของ Adverb คือ Adverb of manner, Adverb of Place และ Adverb of Time 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2. ชี้นำการสอน 3. ชี้นำสรุป 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้ เรื่อง Adverb 2. แบบฝึกหัด เรื่อง Adverb 3. PowerPoint presentation 4. อื่นๆ .....

การมอบหมายงานสอน บทที่ 8 เรื่อง Adjective

รายชื่อนักเรียนผู้สอน

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

สัปดาห์ที่	จุดประสงค์ของการสอน	เนื้อหา	วิธีการสอน	สื่อการสอน
18-19	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ให้นักเรียนนักเรียนสามารถใช้คำคุณศัพท์ (Adjective) ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเข้าใจหลักและวิธีการใช้การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ (Comparison of adjectives) ได้ถูกต้อง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้ Adjective ในประโยค 2. วิธีการใช้การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ (Comparison of adjectives) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2. ชั้นการสอน 3. ชั้นสรุป 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้ เรื่อง Adjective 2. แบบฝึกหัด เรื่อง Adjective 3. PowerPoint presentation 4. อื่นๆ .....

การมอบหมายงานสอน บทที่ 9 เรื่อง Preposition of time and place

รายชื่อนักเรียนผู้สอน

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

สัปดาห์ที่	จุดประสงค์ของการสอน	เนื้อหา	วิธีการสอน	สื่อการสอน
20-21	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายคำ Preposition of Time and Place 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ Preposition of time ในประโยคให้ถูกต้อง 3. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ Preposition of place ในประโยคได้ถูกต้อง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้ Preposition of Time ในประโยค 2. การใช้ Preposition of Place ในประโยค 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2. ชี้นำการสอน 3. ชี้นำสรุป 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้ เรื่อง Preposition of time and place 2. แบบฝึกหัด เรื่อง Preposition of time and place 3. PowerPoint presentation 4. อื่นๆ .....

การมอบหมายงานสอน บทที่ 10 เรื่อง Linker

รายชื่อนักเรียนผู้สอน

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

สัปดาห์ที่	จุดประสงค์ของการสอน	เนื้อหา	วิธีการสอน	สื่อการสอน
22-23	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนสามารถรู้ความหมายและหน้าที่ของคำ Linker 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ Linker ในประโยคได้ถูกต้อง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประเภทของ Linker 2. การใช้ Linker ในประโยค (and, or, so, because, but) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2. ชี้นำการสอน 3. ชี้นำสรุป 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้ เรื่อง Linkers 2. แบบฝึกหัด เรื่อง Linkers 3. PowerPoint presentation 4. อื่นๆ .....

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบท้ายบท

แบบทดสอบท้ายบทที่ 1 Noun/ Pronoun

คำสั่ง: ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เหมาะสมกับประโยค (10 คะแนน)

1. (I/ Me) believe that you are a good player.
2. Sarah will go to London with (her/ his) family.
3. (They/ Them) work well as a team.
4. (I/ He) can't stand it when I forget my keys in my room.
5. Do you know why people do not like (his/ him).
6. Why doesn't (she/ it) have the directions on the product?

คำสั่ง: ให้นักเรียนเขียนคำนามให้อยู่ในรูปพหูพจน์

7. He has one child. She has two _____ .
8. Get me a match. Get me a couple of _____ .
9. _____ are beautiful in red blouses. (lady)
10. There are _____ in the basket. (cherry)

แบบทดสอบท้ายบทที่ 2 Present Simple Tense

คำสั่ง: ให้นักเรียนเปลี่ยนคำกริยาในวงเล็บให้ถูกต้อง เขียนคำตอบใต้หัวข้อ Answers (10 คะแนน)

Hello everybody! My name is Steve. My mother's name is Louis. She is a housewife and she is 35 years old. She .....1..... (get up) at 7o'clock every morning and .....2..... (prepare) breakfast. She .....3..... (clean) our house and .....4..... (feed) our dog. She ....5..... (cook) well. She .....6..... (like) reading magazines, but she .....7.....(not like) watching soap operas on TV. She usually .....8..... (meet) her friends at home and she .....9.....(make) delicious cakes. She is the best mom and I .....10..... (love) her very much.

Answers

1. _____

6. _____

2. _____

7. _____

3. _____

8. _____

4. _____

9. _____

5. _____

10. _____

แบบทดสอบท้ายบทที่ 3 Adverb of frequency

คำสั่ง: ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่วางตำแหน่ง adverb of frequency ได้ถูกต้อง

Our garden

At our house, we have a garden. My father **1** (does not usually wake up, usually does not wakes up) late every day. He goes for a run and **2** (usually he, he usually) waters the garden. He **3** (never asks, asks never) us to help him because we **4** (usually are, are usually) getting ready for school. We **5** (are not never, are never) late for school. In the fall, we **6** (usually have, have usually) lots of potatoes. In the spring, we **7** (sometimes have, have sometimes) cucumber. My mother picks them to make dinner. They **8** (always are, are always) tasty. In summer, there **9** (often are, are often) red strawberries. We **10** (do not usually, usually do not) go to the market to buy strawberry jam.

แบบทดสอบท้ายบทที่ 4 Present Continuous Tense

คำสั่ง: ให้นักเรียนเลือกคำกริยาที่เหมาะสมกับประโยคและเขียนประโยค Present Continuous Tense ให้ถูกต้อง

go watch swim listen sail
study rain sleep help wash

1. We _____ in the sea at the moment. The water is warm and nice.
2. Look at the weather. It _____. Take an umbrella.
3. My mother _____ the dishes and my sister _____ her at the moment.
4. You can't talk loudly. My son _____ in his bedroom.
5. He _____ to radio in the living room.
6. I _____ for an exam.
7. Oh, Tiffy! Where _____? To canteen or to library.
8. Susie _____ (not) because the wind is too strong.
9. Paul _____ a talk show on Channel 3 now.

แบบทดสอบท้ายบทที่ 5 Past Simple Tense

คำสั่ง: ให้นักเรียนเปลี่ยนคำกริยาในวงเล็บให้ถูกต้อง เขียนคำตอบใต้หัวข้อ Answers

This weekend _____ (be) great for Karen. She _____ (be going to fly) to
(1) (2)

London with her best friend, Dorothy. They _____ (plan) every detail. They
(3)

_____ (buy) their ticket two weeks ago. Then, their holiday _____ (begin) with a
(4) (5)

perfect flight. They _____ (arrive) at London Heathrow Airport in the morning. They
(6)

_____ (take) the sightseeing bus. At night, they _____ (go) back to the hotel. It
(7) (8)

was a tiring day but they _____ (not - want) to stay at the hotel. They
(9)

_____ (relax) for an hour and went out.
(10)

Answers

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

แบบทดสอบท้ายบทที่ 6 Verb to be

คำสั่ง: ให้นักเรียนอ่านบทความและเติม Verb to be ให้ถูกต้อง เขียนคำตอบใต้หัวข้อ Answer (10 คะแนน)

Hello, my name is Michal Baker. I (1) _____ from Manchester. These (2) _____ my friends, Maria and John. They (3) _____ from London. Manchester and London (4) _____ the cities of England. I met them when I (5) _____ in high school. We did every activity together. There (6) _____ one day that we went camping. I went through deep forest with Maria and John and we (7) _____ lost. At that time, I (8) _____ so thirsty, but there (9) _____ two bottles of water in Maria's bag. She gave me one. After we rested, we continued to walk until we met our camping set. Now, we help each other. We still (10) _____ good friends.

Answers

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

แบบทดสอบท้ายบทที่ 7 Adverb

คำสั่ง: ให้นักเรียนเลือกคำที่ถูกต้องและเติมลงในช่องว่าง (10 คะแนน)

slowly	carefully	beautifully	well	carelessly
suddenly	quickly	quietly	loudly	easily

1. Come here _____. You have to see this!
2. He _____ put the vase on the table. It fell to the floor.
3. Let's talk _____. I don't want to wake up my roommate.
4. Alex _____ put up the bookshelves. It was too difficult for me to do on my own.
5. Why does he always have to talk so _____. I can hear him in the next room!
6. Although she speaks five languages, she did not do _____ on the translation exam.
7. I was so surprised. His new apartment was _____ decorated.
8. My sister _____ wakes up because of the firework.
9. When you get older, you will do everything _____.
10. My father _____ drives a car. He is afraid of the accident.

แบบทดสอบท้ายบทที่ 8 Adjective

คำสั่ง: ให้นักเรียนเรียงลำดับคำคุณศัพท์ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

1. She has (nice/ brown/ eyes/ big).

---

2. I still remember (teacher, my, Korean, nice).

---

3. (red/ Japanese/ his/ car) is old.

คำสั่ง: ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ถูกต้อง

4. These questions are very _____. I can answer them all in ten minutes.
(easy/ easily)

5. Steve is my _____ friend. We always go out together. (close/closely)

6. I will be very _____ if she does well in her test. (surprised/ surprising)

7. This wet weather is so _____. (depressed/ depressing)

คำสั่ง: ให้นักเรียนเติมคำคุณศัพท์ในตำแหน่งที่ถูกต้อง

8. My _____ friend _____ can easily smile. (friendly)

9. The Ghost House and The Annabelle _____ are _____ movies. (scary)

10. Chocolate pancake _____ looks _____. (delicious)

แบบทดสอบท้ายบทที่ 9 Preposition of time and place

คำสั่ง: ข้อ 1-5 เติม Preposition ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. My grandfather was born _____ 1953.
2. My brother has a new job. He works _____ the evening.
3. Our school cafeteria opens for lunch _____ noon.
4. When is the meeting? Is it _____ 2.00?
5. We're going to have a picnic _____ Saturday afternoon. Would you like to come?

คำสั่ง: ข้อ 6-10 เลือก Preposition ที่ถูกต้องตามภาพข้างล่าง (5 คะแนน)

6. The door is _____ the telephone.
under - next to - opposite
7. The television _____ the sofa.
near - opposite - behind
8. The mat _____ the table.
under - behind - above
9. The pictures _____ the window and the door.
in - on - between
10. The pillows _____ the sofa.
on - near - between

แบบทดสอบท้ายบทที่ 10 Linkers

คำสั่ง: ให้นักเรียนเติม Linkers (and, so, because, but) ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

1. It rained _____ we didn't go to the zoo.
2. Come _____ get your exercise book, Anna.
3. I was tired _____ I could not sleep.
4. She worked hard _____ she didn't succeed.
5. He failed the exam _____ he was lazy.
6. She is young _____ beautiful.
7. I want to go to see a movie _____ my sister wants to go swimming.
8. She can't come to the office _____ she's sick.
9. A teacher is speaking _____ the students aren't listening.
10. He is clever _____ lazy.

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก จ
แบบบันทึกการสอน

แบบบันทึกการสอน

สอนสัปดาห์ที่..... คาบที่ ..... วันที่..... เดือน ..... พ.ศ.....

บทที่ ..... เรื่อง .....

1. เนื้อหาตามจุดประสงค์ ครบถ้วน
 ไม่ครบถ้วน เรื่อง .....

เพราะ .....

2. การใช้เวลา เหมาะสม
 ไม่เหมาะสม

เพราะ.....

3. กิจกรรมที่ใช้ ครบถ้วน
 ไม่ครบถ้วน กิจกรรม .....

เพราะ .....

4. สื่อการสอน เหมาะสม
 ไม่เหมาะสม สื่อการสอน.....

เพราะ .....

5. การจัดการสอน

5.1 การอธิบายเนื้อหา .....

.....

.....

.....

.....

5.2 การทำแบบฝึกหัด/กิจกรรม .....

.....

.....

.....

5.3 บรรยายภาคในการเรียน.....
 .....
 .....
 .....

5.4 ปัญหา / อุปสรรคและแนวทางการแก้ไข

ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางแก้ไข

5.5 อื่นๆ .....
 .....
 .....
 .....

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ฉ
แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียน

แบบบันทึกการสังเกตการสอน

สอนสัปดาห์ที่..... คาบที่ ..... วันที่..... เดือน ..... พ.ศ.....
 บทที่ ..... เรื่อง .....

1. การดำเนินการจัดการเรียนการสอน (classroom procedure)

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

2. ความพร้อมของผู้สอน

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

3. เนื้อหา/ใบงาน (สื่อการสอน)

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

4. ผู้เรียน

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อวิธีการสอนที่ได้รับ

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นต่อการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการที่ได้รับหน้าที่สอนเพื่อน และส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการได้รับการสอนจากเพื่อน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ คือ 1 เห็นด้วยน้อยที่สุด 2 เห็นด้วยน้อย 3 เห็นด้วยปานกลาง 4 เห็นด้วยมาก 5 เห็นด้วยมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ส่วนที่ 1 การเรียนจากครูผู้สอน					
1.การจัดการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลางช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาในการเรียน					
2.การจัดการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลางช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว					
3.การจัดการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลางทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้มากขึ้น					
4.การจัดการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลางทำให้ข้าพเจ้ากล้าคิดกล้าตอบ					
5.การจัดการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลางทำให้ข้าพเจ้าเรียนได้ดีขึ้นเพราะสื่อการสอนที่ครูเตรียมไว้					
6.การจัดการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลางเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ					
7.การจัดการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลางทำให้ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบต่อตนเอง					
8.การจัดการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลางส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนให้น่าสนใจมากขึ้น					
9.การจัดการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลางสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ					
อื่นๆ					
.....					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ส่วนที่ 2 การทำหน้าที่สอนเพื่อน					
10. การอธิบายเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้เนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น					
11. การรับหน้าที่สอนเพื่อนช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของข้าพเจ้า					
12. การรับหน้าที่สอนเพื่อนช่วยให้ข้าพเจ้าชอบที่จะค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น					
13. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากคำถามของเพื่อนผู้เรียน					
14. การเตรียมการสอนทำให้ข้าพเจ้ามีทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น					
15. การได้รับหน้าที่สอนเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ					
16. ข้าพเจ้าได้ฝึกการเป็นผู้นำ					
17. การรับหน้าที่สอนเพื่อนช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานเป็นกลุ่มได้ดีขึ้น					
18. การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นก่อนการสอนเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น					
อื่น					
.....					
ส่วนที่ 3 การเรียนโดยมีเพื่อนเป็นผู้สอน					
19. การเรียนจากเพื่อนช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาต่างๆ					
20. การเรียนจากเพื่อนช่วยส่งเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนมากยิ่งขึ้น					
21. การเรียนจากเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ากล้าที่จะถามข้อสงสัย					
22. ข้าพเจ้าเข้าใจบทเรียนได้ดีเพราะสื่อการสอนของเพื่อนผู้สอน					
23. ข้าพเจ้าชอบการอธิบายเนื้อหาของเพื่อนผู้สอน					
24. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นและตั้งใจเมื่อเพื่อนเป็นผู้สอน					
25. ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นกันเองและกล้าแสดงออกเมื่อเรียนกับเพื่อน					
26. การเรียนจากเพื่อนช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากพัฒนาตนเองให้เก่งเหมือนเพื่อน					
27. การเรียนจากเพื่อนสร้างแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์ให้ข้าพเจ้า					
อื่นๆ					
.....					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การเรียนรู้จากครูผู้สอน:

.....

.....

.....

.....

การทำหน้าที่สอนเพื่อน:

.....

.....

.....

.....

การเรียนรู้โดยมีเพื่อนเป็นผู้สอน:

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก (2) บทความวิจัย

บทความ 1

ยาวารี สะอืด และนิสากร จารุมนี. (....). ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความเห็นต่อการเรียนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, ____ (อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ).

ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความเห็นต่อการเรียน
ไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
Achievement on English Grammar and Opinion Towards the Use of
Teacher-Fronted Instruction and Peer Teaching Strategy

ยาวารี สะอีดี* และนิสากร จารุมณี

Yawaree Sa-e-dee and Nisakorn Charumane

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai, Songkhla 90110

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความเห็นต่อการเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง 1 แห่ง ในจังหวัดยะลา ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 40 คน การเก็บข้อมูลใช้รูปแบบเชิงทดลองแบบถ่วงดุลย์โดยกลุ่มทดลองได้เรียนทั้ง 2 รูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ใบงานมอบหมายงานสอนแบบทดสอบประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ 2 ฉบับ แบบสอบถามความเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ ค่าที และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการจัดกลุ่มและสรุปประเด็น ผลการวิจัยพบว่า 1) ในระยะการเรียนที่มีครูเป็นผู้สอน นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนและนักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ระดับพัฒนาการของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มขึ้นในระดับที่ไม่แตกต่างกัน 2) ในระยะการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่นักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้นเล็กน้อย และไม่พบความแตกต่างของระดับพัฒนาการทั้ง 2 กลุ่ม 3) นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางในระดับสูงมาก 4) นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนมีความพึงพอใจต่อการสอนเพื่อนในระดับมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งเสริมด้านความเป็นผู้นำและทักษะการคิดวิเคราะห์ของตนเอง 5) นักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีความพึงพอใจในการเรียนระดับมาก

---

*Corresponding author. E-mail: yawaree_001@hotmail.com

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ความเห็นต่อการเรียนไวยากรณ์ การเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

Abstract

The purposes of this study were to investigate students' achievement on English grammar and opinion towards the use of teacher-fronted instruction and peer teaching strategy. The participants were one experimental group consisting of 40 Matthayomsuksa 1 students from a medium sized secondary school in Yala province. A counterbalanced design was used in this study to receive both types of instruction. The instruments were grammar lesson plans, teaching task assignments, two English grammar tests, a five-point rating scale questionnaire and focus group interviews. The statistics used were mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), percentage and t-test. Qualitative data were categorised and summarized. The results were as follows: 1) In teacher-fronted instruction session, it was found that students who were peer teachers and peer learners could improve their grammatical scores significantly at the level of 0.01 even though the significant differences of progression level were not found. 2) In peer teaching strategy session, students who were peer teachers improved their achievement level of grammar significantly at the level of 0.01 while that of peer learners slightly increased. Results from the comparison of the two groups indicated no significant differences in progression. 3) There were highly positive opinions towards teacher-fronted instruction. 4) Students who acted as peer teachers were highly satisfied with their role, especially it could enhance their leadership and their critical thinking skill. 5) Students who acted as peer learners were highly satisfied with their peers' instruction particularly when a pleasant classroom atmosphere was created.

Keywords: achievement on English grammar, opinion towards grammatical instructions, teacher-fronted instruction, peer teaching strategy

บทนำ

หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นส่วนสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเพราะการมีความสามารถด้านไวยากรณ์จะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้เร็ว รวมทั้งสามารถช่วยส่งเสริมให้ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Conradie, 2013)

สำหรับการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในประเทศไทยซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศหรือภาษานานาชาติ ผลการวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาวิธีการเรียนและวิธีการสอนไวยากรณ์ Phothongsunan (2014) พบว่านักเรียนบางคนคิดว่าการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากซึ่งส่งผลให้นักเรียนรู้สึกเบื่อกิจกรรมในชั้นเรียนและจำกัดการรับรู้ทางภาษาของนักเรียน อย่างไรก็ตาม Matden & Charumanee (2017) พบว่าครูผู้สอนไวยากรณ์ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและมีการผสมผสานระหว่างแบบนิรนัยและอุปนัยแต่คะแนนความสามารถระดับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการประยุกต์ใช้ในการสื่อสารผ่านทักษะการอ่านและการเขียนยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงถึงแม้ว่านักเรียนจะมีความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิควิธีการสอนของครูก็ตาม นอกจากนี้นักเรียนเสนอให้มีกิจกรรมการเรียนที่เน้นความเข้าใจและฝึกจนเกิดความมั่นใจ จากข้อค้นพบของงานวิจัยในอดีตแสดงให้เห็นว่ายังมีช่องว่างในส่วนของการเรียน วิธีการสอนหรือวิธีการเข้าถึงความเข้าใจไวยากรณ์ จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนอาจเป็นหนทางในการช่วยปรับปรุงช่องว่างดังกล่าวได้ ทั้งนี้โดยการปรับบทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียนในชั้นเรียน ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบลงมือทำหรือ Active learning ซึ่งเป็นวิธีการจำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

การเรียนการสอนแบบลงมือทำ (ปฏิบัติ) หรือ Active learning เป็นรูปแบบการจัดการสอนที่ได้รับความสนใจจากครูผู้สอนในทุกระดับชั้นของประเทศไทย ในยุคการปฏิรูปการเรียนการสอนที่เปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ (co-creator) และเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ให้ความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ (facilitator) Active learning คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน (Bonwell, 1991 อ้างถึงใน Panawong, 2011) ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ Active learning จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิด ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติใช้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

กระบวนการเรียนการสอน Active learning มีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นหลักโดย Felder

& Brent (2007) ได้สรุปความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ เป็นกระบวนการที่ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มส่งผลให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น เนื่องจากนักเรียนเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยการปฏิบัติด้วยตนเองมากกว่าเรียนรู้จากการรับฟังอย่างเดียว นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือยังส่งผลให้นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำสามารถเรียนรู้ได้ต่อไปโดยได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้สูง ทั้งนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือยังส่งผลดีต่อนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้สูง เพราะนักเรียนเหล่านี้สามารถพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาโดยการเรียนรู้จากการค้นคว้า การอธิบายหรือให้คำแนะนำกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับต่ำกว่า จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้กล่าวถึง วิธีการสอนอีกหนึ่งวิธีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบร่วมมือและยังส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน คือ วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer teaching strategy) (Tessier, 2004; Felder & Brent, 2007) ซึ่งหมายถึงการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่ามาทำหน้าที่เป็นผู้สอนนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่ำกว่า Chawiphat & Chamnankit (2011) พบว่า การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อนกล้าซักถามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเก่งมากยิ่งขึ้นและภาษาที่ใช้ในการสอนระหว่างเพื่อนทำให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

จากปัญหาการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียนไทยและช่องว่างในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากวิธีการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อที่จะนำเสนอแนวการสอนใหม่ๆ ให้ครูผู้สอนนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากวิธีการเรียน 2 รูปแบบ คือ การเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมีคำถามวิจัยดังนี้

1. นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ในระดับใดและนักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์ในระดับใด
2. นักเรียนมีความเห็นอย่างไรต่อรูปแบบการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 277 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง แห่งหนึ่งในจังหวัดยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน ซึ่งได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยใช้ผลการเรียงลำดับคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอบวัดระดับความรู้ด้านไวยากรณ์ในการสอบ O-NET ประจำปีการศึกษา 2559 โดยคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด 20 คนแรกและนักเรียนที่มีคะแนนต่ำสุด 20 คน รูปแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบถ่วงดุลย์ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้รับวิธีการทดลองทั้ง 2 วิธี โดยในสัปดาห์ที่ 1-6 ครูจัดการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบครูเป็นศูนย์กลาง และในสัปดาห์ที่ 7-12 จัดให้มีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมีนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงรับหน้าที่ในการสอนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษซึ่งสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นแผนจัดการเรียนรู้แบบมีครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งแบ่งออกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้บทที่ 1 – บทที่ 5

2.2 ใบงานมอบหมายงานสอน ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาและวิธีการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ บทที่ 6 – บทที่ 10

2.3 แบบทดสอบประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ 2 ฉบับ (ฉบับที่ 1 ทดสอบบทที่ 1-5 และฉบับที่ 2 ทดสอบบทที่ 6-10) แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นโดยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในการทดลอง และพบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 และ 0.77 ตามลำดับ

2.4 แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนต่อวิธีการสอนที่ได้รับ มีจุดประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นนักเรียนต่อการเรียนที่มีครูเป็นผู้สอนและการเรียนโดยทำหน้าที่เป็นผู้สอนหรือเรียนโดยมีเพื่อนเป็นผู้สอน แบบสอบถามความเห็นประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นต่อการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการที่ได้รับความรู้ที่สอนเพื่อน และส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการได้รับการสอนจากเพื่อน นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนจะตอบคำถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 สำหรับนักเรียนที่เรียนจากเพื่อนจะตอบคำถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 3

2.5 การสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นนักเรียนต่อการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการสอนเพื่อน หรือเพื่อนสอน (แล้วแต่กรณี) โดยดำเนินการแบบ focus-group

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะการสอนโดยครูเป็นศูนย์กลาง

ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนในการทดลองครั้งนี้ โดยเริ่มจากการทดสอบ Pre-test 1 (บทที่ 1-5) ในคาบแรกและหลังจากนั้นดำเนินการสอนตามแผนการสอนบทที่ 1 ถึง บทที่ 5 ตั้งแต่ สัปดาห์ที่ 1-5 หลังจากดำเนินการสอนในแต่ละบทเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท เมื่อสอนจบทั้ง 5 บท นักเรียนทำแบบทดสอบ Post-test 1 (บทที่ 1-5) ในสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งเป็น ข้อสอบชุดเดียวกับ Pre-test 1 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์และพัฒนาการของนักเรียน

ระยะการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ในระหว่างจัดการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ผู้วิจัยจัดทำตารางนัดหมายและอธิบาย นักเรียนเกี่ยวกับการนำวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในระยะที่ 2 ของการเรียน ผู้วิจัยให้ นักเรียนที่มีคะแนนสูง 20 คนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คนตามความสมัครใจและให้จับ ฉลากบทเรียนที่แต่ละกลุ่มจะเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการสอนเพื่อน แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการ สอน จัดเตรียมเนื้อหาตามแนวทางที่ระบุไว้ในใบงานมอบหมายงานสอนและจัดกิจกรรมในการ สอนตามวัน-เวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการสอน การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเริ่มในสัปดาห์ที่ 7 และมีการ สอบ Pre-test 2 (บทที่ 6-10) ก่อนโดยครูผู้วิจัยเป็นผู้จัดสอบ หลังจากนั้นนักเรียนผู้สอน ดำเนินการสอนในแต่ละบท ครูผู้วิจัยจัดให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดท้ายบท เมื่อเรียนจบทั้ง 5 บท ครูผู้วิจัยให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบ Post-test 2 (บทที่ 6-10) ในสัปดาห์ที่ 12 ซึ่งเป็น ข้อสอบชุดเดียวกับ Pre-test 2 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์และพัฒนาการของนักเรียนและนักเรียนตอบ แบบสอบถามความคิดเห็น ในสัปดาห์ที่ 13 ครูผู้วิจัยสัมภาษณ์เชิงลึกแบบ focus-group

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพจาก การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยสรุปและใช้สนับสนุนข้อมูลเชิง ปริมาณ

ผล

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ของนักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนและนักเรียนที่เพื่อนสอน

ในระยะที่ 1 (สัปดาห์ 1-5) ที่มีการสอนโดยครู นักเรียนแต่ละกลุ่มสามารถพัฒนาการเรียน ดังแสดงในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1: ค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ในระยะที่มีครูเป็นผู้สอน

	Pre 1		Post 1		Mean Difference	t value	p value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
กลุ่มสอนเพื่อน (n=20)	19.15	5.09	21.45	5.11	2.30	3.42**	0.00
กลุ่มเพื่อนสอน (n=20)	10.60	3.14	13.95	3.35	3.35	5.22**	0.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 2: ความแตกต่างของระดับพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในระยะที่มีครูเป็นผู้สอน

	กลุ่มสอนเพื่อน	กลุ่มเพื่อนสอน	Mean Difference	t value	p value
ระดับพัฒนาการ	2.30	3.35	1.05	-1.13	0.27

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ ก่อนและหลังการเรียนโดยมีครูเป็นผู้สอนของนักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนและนักเรียนที่จะเรียนจากเพื่อนโดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = 3.42^{**}$) และเมื่อเปรียบเทียบระดับพัฒนาการของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 2 กล่าวได้ว่าการเรียนไวยากรณ์โดยมีครูเป็นผู้สอนทำให้นักเรียนทั้งหมดพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและระดับพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

ในระยะที่ 2 ที่มีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถพัฒนาผลการเรียนดังแสดงในตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3: ค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ในระยะเพื่อนช่วยเพื่อน

	Pre 2		Post 2		Mean Difference	t value	p value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
กลุ่มสอนเพื่อน (n=20)	19.45	3.43	21.15	3.59	1.70	3.90**	0.00
กลุ่มเพื่อนสอน (n=20)	15.85	3.68	16.70	3.20	0.85	1.24	0.23

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4: ความแตกต่างของระดับพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในระยะเพื่อนช่วยเพื่อน

	กลุ่มสอนเพื่อน	กลุ่มเพื่อนสอน	Mean Difference	t value	p value
ระดับพัฒนาการ	1.70	0.85	0.85	1.05	0.30

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นถึงคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนที่สอนเพื่อนและนักเรียนที่เพื่อนสอน โดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มสอนเพื่อนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t=3.90^{**}$) ในขณะที่กลุ่มเพื่อนสอนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยซึ่งไม่อยู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ผลจากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าระดับพัฒนาการของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มขึ้นในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.05$) ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการเรียนไวยากรณ์แบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลดีต่อก่อนกลุ่มเก่งที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนทำให้พัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นในระดับที่มีนัยสำคัญแต่สำหรับกลุ่มอ่อนยังไม่สามารถพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นได้อย่างชัดเจน

2. ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่มีครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2.1 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่มีครูเป็นศูนย์กลาง

ผลการวิเคราะห์ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลาง แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5: ความเห็นต่อการเรียนโดยมีครูเป็นศูนย์กลาง

ลำดับ	การเรียนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลาง	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนให้น่าสนใจมากขึ้น	4.53	0.55	มากที่สุด
2	ช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาในการเรียน	4.50	0.60	มาก
3	สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.50	0.60	มาก
4	เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.48	0.68	มาก
5	ทำให้ข้าพเจ้าเรียนได้ดีขึ้นเพราะสื่อการสอนที่ครูเตรียมไว้	4.38	0.67	มาก
6	ทำให้ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบต่อตนเอง	4.32	0.80	มาก
7	ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว	4.27	0.72	มาก
8	ทำให้ข้าพเจ้ากล้าคิดกล้าตอบ	4.18	0.75	มาก
9	ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้มากขึ้น	4.13	0.91	มาก
	ค่าเฉลี่ย (n=40)	4.32	0.70	มาก

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากครูผู้สอนในระดับมากแทบทุกด้าน ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.70) แต่ความพึงพอใจในเรื่อง การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนให้น่าสนใจมากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.55) นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า นักเรียนร้อยละ 60 สามารถเข้าใจเนื้อหาในการเรียนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเนื่องจากการอธิบายของครู กิจกรรมและสื่อการ

สอนที่ครูนำมาใช้ ทั้งนี้กิจกรรมและสื่อต่างๆ ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่น่าเบื่อและนักเรียนเพียงร้อยละ 30 ระบุว่า การเรียนจากครูส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับผลจากตาราง 5 ลำดับที่ 9 ที่ระบุประเด็นนี้ในระดับน้อยกว่าข้ออื่นๆ ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.91) เนื่องจากนักเรียนไม่มั่นใจและกลัวตอบคำถามผิดในชั้นเรียน แม้ว่าครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม

2.2 ความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่สอนเพื่อน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการทำหน้าที่สอนเพื่อน แสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6: ความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่สอนเพื่อน

ลำดับ	การทำหน้าที่สอนเพื่อน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ข้าพเจ้าได้ฝึกการเป็นผู้นำ	4.65	0.59	มากที่สุด
2	การเตรียมการสอนทำให้ข้าพเจ้ามีทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น	4.60	0.60	มากที่สุด
3	การได้รับหน้าที่สอนเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ	4.60	0.50	มากที่สุด
4	การรับหน้าที่สอนเพื่อนช่วยให้ข้าพเจ้าชอบที่จะค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น	4.50	0.69	มาก
5	การอธิบายเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้เนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น	4.50	0.51	มาก
6	การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นก่อนการสอนเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น	4.45	0.60	มาก
7	การรับหน้าที่สอนเพื่อนช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของข้าพเจ้า	4.35	0.49	มาก
8	การรับหน้าที่สอนเพื่อนช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานเป็นกลุ่มได้ดีขึ้น	4.30	0.73	มาก
9	ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากคำถามของเพื่อนผู้เรียน	4.25	0.85	มาก
	ค่าเฉลี่ย (กลุ่มสอนเพื่อน n=20)	4.47	0.62	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการทำหน้าที่สอนเพื่อนในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.62) และพบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดสามประเด็นแรกคือ การได้ฝึกการเป็นผู้นำ ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.59) การเตรียมการสอนทำให้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.60) และการได้รับหน้าที่สอนเพื่อนทำให้สนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.50) นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนร้อยละ 70 เห็นด้วยว่าการทำหน้าที่สอนเพื่อนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาหลักไวยากรณ์ได้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พุดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนผู้สอน และการได้อธิบายเพื่อนเท่ากับเป็นการทบทวนความรู้และนักเรียนร้อยละ 40 ระบุว่า การเตรียมการสอนช่วยฝึกทักษะการคิดเพราะนักเรียนต้องวางแผนการดำเนินกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพื่อนร่วมชั้นและเลือกใช้คำอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้ง่ายที่สุด

2.3 ความคิดเห็นต่อการเรียนจากเพื่อน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนจากเพื่อน แสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7: ความคิดเห็นต่อการเรียนโดยมีเพื่อนเป็นผู้สอน

ลำดับ	การเรียนจากเพื่อน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	การเรียนจากเพื่อนช่วยส่งเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนมากยิ่งขึ้น	4.25	0.85	มาก
2	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นกันเองและกล้าแสดงออกเมื่อเรียนกับเพื่อน	4.15	0.88	มาก
3	การเรียนจากเพื่อนช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากพัฒนาตนเองให้เก่งเหมือนเพื่อน	4.05	0.83	มาก
4	การเรียนจากเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ากล้าที่จะถามข้อสงสัย	4.00	0.86	มาก
5	ข้าพเจ้าชอบการอธิบายเนื้อหาของเพื่อนผู้สอน	3.95	0.76	มาก
6	การเรียนจากเพื่อนช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาต่างๆ	3.85	0.75	มาก
7	ข้าพเจ้าเข้าใจบทเรียนได้ดีเพราะสื่อการสอนของเพื่อนผู้สอน	3.85	0.75	มาก
8	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นและตั้งใจเมื่อเพื่อนเป็นผู้สอน	3.80	1.20	มาก
9	การเรียนจากเพื่อนสร้างแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณมิให้ข้าพเจ้า	3.55	1.10	มาก
	ค่าเฉลี่ย (กลุ่มเพื่อนสอน n=20)	3.94	0.88	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยมีเพื่อนเป็นผู้สอนในระดับมากทั้งหมด ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.88) และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่ามีความพึงพอใจสามอันดับแรกคือ การเรียนจากเพื่อนช่วยส่งเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนมากยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.85) มีความรู้สึกเป็นกันเองและกล้าแสดงออกเมื่อเรียนกับเพื่อน ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.88) และการเรียนจากเพื่อนช่วยกระตุ้นให้ออยากพัฒนาตนเองให้เก่งเหมือนเพื่อน ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.83) อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนโดยมีเพื่อนสอน นักเรียนร้อยละ 40 ระบุว่า สามารถเข้าใจเนื้อหาจากการสอนโดยเพื่อนด้วยกิจกรรมที่เพื่อนนำเสนอและการอธิบายเนื้อหาของเพื่อน ทั้งนี้ นักเรียนร้อยละ 50 ระบุว่า อยากที่จะพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการสอนเพื่อนให้เข้าใจเนื้อหาได้

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณเมื่อเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางและเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเรียนกับครูผู้สอนในระยะที่ 1 สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มเก่งที่จะทำหน้าที่สอนเพื่อนหรือกลุ่มอ่อนที่จะเรียนจากเพื่อน นอกจากนี้นักเรียนกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มเก่ง แสดงว่า วิธีการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลางเป็นประโยชน์ต่อการสอนนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพในการสอนครูผู้สอนต้องคำนึงถึง

ความเหมาะสมของผู้เรียนในการนำรูปแบบการสอนมาใช้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในการเรียนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูอธิบายโดยใช้ภาษาไทย และตรงกับงานวิจัยของ Rajkhowa & Das (2015) พบว่าครูส่วนใหญ่เลือกใช้ภาษาที่หนึ่งในการอธิบายหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างในการเรียนรู้ และจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้นอย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับพัฒนาการของนักเรียนกลุ่มสอนเพื่อนกับนักเรียนกลุ่มเพื่อนสอนพบว่านักเรียนกลุ่มเพื่อนสอน (นักเรียนกลุ่มอ่อน) สามารถทำคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มสอนเพื่อน (นักเรียนกลุ่มเก่ง) ซึ่งอาจสรุปได้ว่านักเรียนที่มีศักยภาพต่ำควรได้รับการสอนจากครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนและเรียนจากกิจกรรมการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ในระยะที่ 2 ซึ่งเป็นการเรียนผ่านกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่กลุ่มที่เรียนจากเพื่อนสามารถพัฒนาเพิ่มขึ้นได้เช่นกัน แต่ไม่อยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีประโยชน์ต่อผู้ที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนมากกว่าผู้ที่เรียนจากเพื่อน สอดคล้องกับผลการตอบแบบสอบถามที่ผู้ทำหน้าที่สอนระบุว่า การได้ฝึกความเป็นผู้นำ ได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และมีความสนุกกับกิจกรรมการสอนและการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยสนับสนุนทฤษฎีเชิงสังคมวัฒนธรรม (sociocultural theory) ซึ่งให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียนและบรรยากาศที่เป็นกันเองในการสอนช่วยลดความกังวลและส่งผลให้นักเรียนสนุกกับกระบวนการเรียนในชั้นเรียน

ความเห็นต่อการเรียนไวยากรณ์แบบครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมจากแบบสอบถามนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางในระดับมากเพราะครูใช้กิจกรรมเสริมในการสอนไวยากรณ์ การอธิบายที่ละเอียดของครูและแบบฝึกหัดทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนระดับมากเพราะครูสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี แต่ประเด็นการกล้าคิดกล้าตอบอยู่ในระดับน้อยกว่าความพึงพอใจด้านอื่นๆ เพราะเมื่อนักเรียนไม่มีความมั่นใจในเนื้อหา นักเรียนจะไม่สามารถคิดและตอบคำถามได้เนื่องจากกลัวที่จะตอบคำถามผิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Faculty of Education Chulalongkorn University (2018) ที่ระบุว่า ปัญหาในการเรียนการสอนของนักเรียนไทย คือ การขาดความมีส่วนร่วม เนื่องจากมีความกลัวไม่กล้าแสดงออกหรือขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ในชั้นเรียน สำหรับความเห็นต่อวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนที่ทำหน้าที่สอน

เพื่อน จากแบบสอบถามนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากและมากที่สุดเพราะนักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการศึกษาก่อนเตรียมตัวสอบและการพูดคุยแลกเปลี่ยนจากกลุ่มเพื่อนที่ทำหน้าที่สอนเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Webb (1995) ที่ระบุว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนมีทักษะการคิดขั้นสูงและสามารถจดจำความรู้ได้ยาวนานกว่า การเรียนแบบที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ใดๆ และประเด็นการเตรียมการสอนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนผู้สอนมีทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนต้องคิดวางแผนลำดับกิจกรรมในการเรียนและคิดหาวิธีการอธิบายที่ทำให้เพื่อนเข้าใจและสนุกกับเนื้อหาที่สอนและในส่วนตัวความพึงพอใจต่อการเรียนโดยมีเพื่อนสอนอยู่ในระดับมากเพราะบรรยากาศในห้องเรียนที่เป็นกันเองระหว่างกลุ่มเพื่อนสอนกับกลุ่มสอนเพื่อนและส่งเสริมให้นักเรียนอยากพัฒนาตนเองให้เก่งเหมือนเพื่อน

สรุป

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ในระยะเวลาที่เรียนจากครู นักเรียนที่จะทำหน้าที่สอนเพื่อนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่มีระดับพัฒนาการไม่แตกต่างจากกลุ่มที่จะได้รับการสอนจากเพื่อน เมื่อประเมินในระยะเวลาเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นกันแต่มีระดับพัฒนาการที่ไม่แตกต่างกับกลุ่มเพื่อนสอน ในระยะเวลาที่เรียนจากครู นักเรียนที่จะได้รับการสอนจากเพื่อนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีระดับพัฒนาการไม่แตกต่างจากกลุ่มที่จะทำหน้าที่สอน เมื่อประเมินในระยะเวลาเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักเรียนที่เรียนจากเพื่อนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นเล็กน้อยแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและระดับพัฒนาการไม่แตกต่างกับกลุ่มสอนเพื่อน

2. ด้านความเห็นต่อการเรียนแบบมีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักเรียนทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากครูผู้สอนในระดับมากทุกด้าน แต่มีข้อสังเกตว่าประเด็นด้านโอกาสในการแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ ส่วนนักเรียนที่สอนเพื่อนมีความพึงพอใจต่อการสอนเพื่อนในระดับมากถึงมากที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกการเป็นผู้นำ ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ และได้ความสนุกในการเรียนภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่เรียนจากเพื่อนมีความพึงพอใจในระดับมาก ถึงแม้ระดับความพึงพอใจจะต่ำกว่าความพึงพอใจของกลุ่มสอนเพื่อน

เอกสารอ้างอิง

- Chawiphat, S. & Chamnankit, B. (2011). The Effects of Teaching English Based on Communicative Approach with Cooperative Learning Techniques on Achievement and Attitude Toward English Learning of Matthayomsuksa 2 Students. *Social Sciences Research and Academic Journal Nakhon Sawan Rajabhat University*, 6(16), 31-44. (in Thai)
- ศรัณย์รัตน์ ฉวีพัฒน์และบัญญัติ ชำนาญกิจ. (2554). การศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตนาคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 6(16), 31-44.
- Conradie, C. I. (2013). Grammar-Internal Mimicking and Analogy. *Iconic Investigations*, 12(1), 63-80.
- Faculty of Education Chulalongkorn University. (2018). *Problems and Solution Guidelines for Current Thai Education System*. (2nd ed). Bangkok: Textbooks and Academic papers project Faculty of Education Chulalongkorn University.(in Thai)
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2561). *ปัญหาการศึกษาไทยปัจจุบันและแนวทางแก้ไข*. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ :โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Felder, R.M. & Brent, R. (2007). *Cooperative learning*. In P. A. Mabrouk (ed.). *Active learning: Models from the analytical sciences*. Washington, DC: American Chemical Society.
- Madden, K. & Charumanee, N. (2017). Ability and the Relationships between Grammar Ability, Reading and Writing Skills. *Journal of Humanities Naresuan University*, 14(2), 33-42.(in Thai)
- กาโสม หมายเด็งและนิสากร จารุมณี. (2560). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*. 14(2), 33-42.

- Panawong, S. (2011). *Active Learning – the 21st-Century Teaching/Learning Approaches* [Online]. Retrieve October, 9 2017, http://edu.nsrui.ac.th/2011/files/knowledge/17-14-19_22-07-2014_2-1.pdf.
- สิริพร ปาณางษ์. (2554). *Active Learning เทคนิคการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21* [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2560, จาก http://edu.nsrui.ac.th/2011/files/knowledge/17-14-19_22-07-2014_2-1.pdf.
- Phothongsunan, S. (2014). Beliefs about Language Learning: An EFL Perspective. *Journal of Yala Rajabhat University*, 9(1), 57-64. (in Thai)
- สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์. (2557). ความเชื่อในการเรียนภาษา: มุมมองจากการเรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 9(1), 57-64.
- Rajkhowa, B., & Das, S. (2015). Competency of teaching English in Indian context: A situational analysis. *Journal of Language Teaching and Research*, 6(1), 71-77.
- Tessier, J. (2004). Using peer teaching to promote learning in Biology. *Journal of College Science Teaching*, 18-21.
- Webb, N.M. (1995). Constructive activity and learning in collaborative small groups. *Journal of Educational Psychology*, 87(3), 406-423.

ภาคผนวก (2) บทความวิจัย (ต่อ)

บทความ 2

ยาวารี สะอืด และนิสากร จารุมนี. (2561). ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและรูปแบบการสอนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นผู้สอนและการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. บทความนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษาเพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”, ณ โรงแรมธรรมรินทร์ ธนา จังหวัดตรัง. 27 – 28 พฤษภาคม 2561. หน้า 868 – 878.

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12

"สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน"

ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและรูปแบบการสอนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นผู้สอน
และการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

Achievement on English Grammar and the Approaches in Teacher-Fronted
Instruction and Peer Teaching Strategy

ยวาวรี สะอืด^{1*} และนิสากร จารุมนี²

Yawaree Sa-e-dee^{1*} and Nisakorn Charumanee²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนแบบที่มีครูเป็นผู้สอนและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและ 2) ศึกษารูปแบบการสอนของครูและการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง 1 แห่ง ในจังหวัดยะลา ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 40 คน การเก็บข้อมูลใช้รูปแบบเชิงทดลองแบบถ่วงดุลย์โดยกลุ่มทดลองได้เรียนทั้ง 2 รูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ใบงานมอบหมายงานสอนแบบทดสอบประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ 2 ฉบับ แบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 บท แบบบันทึกการสอนแบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการจัดกลุ่ม หาความถี่และสรุปประเด็น ผลการวิจัยพบว่า 1) การเรียนแบบที่มีครูเป็นผู้สอนและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อย่างไรก็ตาม ระดับพัฒนาการของนักเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าในระยะที่เรียนจากครู 2) รูปแบบการสอนไวยากรณ์ที่มีครูเป็นผู้สอนแตกต่างจากรูปแบบการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในด้านการนำเข้าสู่บทเรียน แนวการสอน (นิรนัย/อุปนัย) และวิธีการอธิบายหลักไวยากรณ์

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, การสอนที่มีครูเป็นผู้สอน, การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ต่างชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

² รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

* Corresponding author, E-mail: yawaree_001@hotmail.com

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12
 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

Abstract

The purposes of this study were 1) to compare students' English grammar achievement based on teacher-fronted instruction and peer teaching strategy, and 2) to investigate the teacher-fronted instruction and peer teaching strategy. The participants were one experimental group consisting of 40 Matthayomsuksa 1 students from a medium sized secondary school in Yala province. A counterbalanced design was used for all participants to receive both types of instruction. The instruments were grammar lesson plans, teaching task assignments, two English grammar tests, ten unit tests, teaching logs and classroom observation notes. The statistics used were mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and t-test. Qualitative data were categorized, counted, and summarized. The results were as follows: 1) Teacher-fronted instruction and peer teaching strategy could help students to improve their grammar scores significantly at the level of 0.01. However, the progression level was significantly higher during the teacher-fronted instruction. 2) The instructional model of teacher-fronted instruction and peer teaching strategy were different in the aspects of the leading-in stage, the approach (deductive, inductive), and ways to explain grammar rules.

Keyword: achievement on English grammar, teacher-fronted instruction, peer teaching strategy

บทนำ

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาและถือเป็นหัวใจหลักของทั้งการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากความรู้ความเข้าใจด้านกฎไวยากรณ์จะช่วยสนับสนุนความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและนำไปสู่การต่อยอดเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้อยู่ในระดับดีได้ (Conradie, 2013)

จากความสำคัญของหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษานาชาติดังต้องเรียนรู้หลักไวยากรณ์เพื่อเป็นแบบแผนในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนไทยประสบปัญหาในการเรียนรู้หลักไวยากรณ์เพราะการเรียนการสอนไวยากรณ์ในประเทศไทยมักยึดติดการสอนไวยากรณ์ที่เน้นให้ท่องกฎ และการสร้างแบบฝึกหัดที่มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความจำของผู้เรียนมากกว่าความเข้าใจในเรื่องกฎไวยากรณ์ซึ่งทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการนำไวยากรณ์ไปใช้กับทักษะทั้ง 4 ด้านในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับที่ Musirungsri (2002) พบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนหลักไวยากรณ์ เนื่องจากนักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์และรู้สึกเบื่อกิจกรรมในชั้นเรียนเพราะไม่สามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะอื่นๆ ได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับประสบการณ์การสอนหลักไวยากรณ์ของผู้วิจัยที่พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่เฉื่อย (passive) และขาดความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ต้องการที่จะเรียนรู้อีกต่อไป ยิ่งไปกว่านั้น กาสม หมดเด้นและนิสกร จารุมณี (2016) พบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษน้อยจึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้และนำประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้กับทักษะการอ่านและการเขียน จากปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากสาเหตุของการจัดการเรียนการสอน เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษ คือ ตัวครูและวิธีการสอนของครูซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิภิกิริยาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ผ่อนคลายจะช่วยลดความตึงเครียดและความกังวลใจให้กับนักเรียนส่งผลให้การเรียนการสอนก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพราะนักเรียนกล้าที่จะตอบคำถามและนอกจากนี้ วิจารณ์ พานิช (2556) ยังเน้นด้วยว่าผู้สอนและผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12
 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

จากข้อค้นพบของงานวิจัยในอดีตแสดงให้เห็นว่ายังมีช่องว่างในส่วนของวิธีการเรียน วิธีการสอนหรือวิธีการเข้าถึงความเข้าใจไวยากรณ์ จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนอาจเป็นหนทางในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยปรับบทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียนในชั้นเรียน ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบลงมือทำหรือ Active learning การเรียนการสอนที่เปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับความรู้เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ (co-creator) และเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ให้ความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ (facilitator) (Bonwell, 1991 อ้างถึงใน สิริพร, 2557)

กระบวนการเรียนการสอน Active learning มีความเกี่ยวเนื่องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นหลักโดย Zhang (2010) ได้สรุปความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น เพราะนักเรียนเรียนด้วยการปฏิบัติด้วยตนเองมากกว่าเรียนรู้จากการรับฟังอย่างเดียว

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้กล่าวถึงอีกหนึ่งวิธีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบร่วมมือ คือ วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer teaching strategy) หมายถึง การเรียนการสอนที่ให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงมาทำหน้าที่เป็นผู้สอนนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่อ่อนกว่า มีการนำเทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้สอนในหลากหลายสาขาวิชาและสามารถนำมาใช้สอนกับนักเรียนในทุกระดับชั้น ศรีณย์รัตน์ ฉวีพัฒน์และบัญญัติ ชำนาญกิจ (2554) พบว่า การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งเสริมให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อนกล้าซักถาม กล้าแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเก่งมากยิ่งขึ้นและเนื่องจากนักเรียนอยู่ในวัยเดียวกัน ภาษาที่ใช้ในการสอนระหว่างเพื่อนทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น Alrajhi & Aldhafri (2015) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลให้นักเรียนสามารถสร้างแนวความคิดในการเรียนภาษาอังกฤษได้เอง นอกจากนี้งานวิจัยชิ้นนี้ให้ข้อเสนอแนะในการนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ คือ ครูผู้สอนสามารถเลือกนักเรียนที่มีประสบการณ์หรือนักเรียนที่มีทักษะความสามารถมาเป็นผู้สอนให้กับนักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่า นอกจากนี้ Haider & Yasmin (2015) ให้ความเห็นว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นนอกจากนี้ยังปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียนให้ดีขึ้น นักเรียนผู้ที่มีความมั่นใจพร้อมช่วยเพื่อนมากขึ้น และผู้เรียนให้ความสนใจ กระตือรือร้น รวมทั้งสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้เป็นที่น่าพึงพอใจและช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

จากผลการวิจัยในอดีตสรุปได้ว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียน ใส่ใจถึงความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากวิธีการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบที่มีครูเป็นผู้สอนและวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบการสอนของครูกับรูปแบบการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อที่จะนำเสนอแนวการสอนใหม่ๆ ให้ครูผู้สอนนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ระหว่างการเรียนรู้แบบครูเป็นผู้สอนและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ตลอดจนศึกษาวิธีการสอนแบบที่มีครูเป็นผู้สอนและวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมีมุ่งตอบคำถามวิจัยดังต่อไปนี้

1. การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้นหรือไม่ เพียงใด แตกต่างหรือไม่จากการเรียนที่มีครูเป็นผู้สอน
2. นักเรียนจัดการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอย่างไร แตกต่างจากครูผู้สอนในแง่ใดบ้าง

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12
 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การสอนโดยครูเป็นผู้สอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นบทบาทของครูเป็นส่วนใหญ่ โดยมีครูเป็นศูนย์กลางในด้านการดำเนินกิจกรรมการสอนในห้องเรียน ซึ่งเริ่มจากบทบาทของการวางแผนการสอน ประกอบด้วย การควบคุมเนื้อหา การจัดกิจกรรม และการวัดผล แม้ว่าครูจะเป็นแกนกลางของการจัดกิจกรรมแต่นักเรียนก็ยังมีโอกาสร่วมกิจกรรมภายใต้การควบคุมของครู (สันติ เส้นหมาน, วิชัย นภาพงศ์และชิตชนก เชิงเขาว, 2011)

การจัดการเรียนการสอนลักษณะนี้มีความเหมาะสมต่อการเรียนที่เนื้อหาสาระมีความซับซ้อนซึ่งนักเรียนไม่สามารถทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง จึงต้องอาศัยคำอธิบายและการถ่ายทอดเนื้อหาที่ดีจากครู แม้ครูมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ แต่ครูจำเป็นต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นหลัก ดังนั้น ครูต้องศึกษาหาแนวทางการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งงานวิจัยนี้ดำเนินการสอนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการสอนทั้งหมดด้วยวิธีผสมผสานระหว่างอุปนัยและนิรนัย

ทั้งนี้ ในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ความสำคัญแก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทน้อยลงในชั้นเรียน วิธีการสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเกิดจากการฝึกปฏิบัติและการทำงานจริงโดยผ่านการชี้แนะจากครูผู้สอนซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง วิธีการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีหน้าที่ในการสอนและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะจัดการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มเล็กๆ ซึ่งครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำเท่านั้น

วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแนวความคิดที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการเปลี่ยนบทบาทการสอนจากครูไปสู่ผู้เรียนนับว่าเป็นวิธีการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้ที่มีศักยภาพมากกว่ากับผู้ที่มีศักยภาพต่ำกว่าซึ่งสามารถผลักดันผู้ที่มีศักยภาพต่ำกว่าให้ก้าวไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ โดยมีหลักการที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเสริมต่อศักยภาพหรือ scaffolding

การเสริมต่อศักยภาพ (scaffolding) เป็นกระบวนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักการที่ว่าผู้ที่มีศักยภาพสูงกว่าจะเป็นผู้ให้การช่วยเหลือเสริมต่อการเรียนรู้กับผู้ที่มีศักยภาพต่ำกว่า การเสริมต่อนี้จะค่อยๆ ลดลงในขณะที่การพัฒนาการเรียนรู้จะค่อยๆ เพิ่มขึ้นและสุดท้ายการเสริมต่อจะหยุดลงเมื่อผู้ที่มีศักยภาพต่ำกว่าสามารถกระทำได้ด้วยตนเองแล้ว แนวคิดการเสริมต่อศักยภาพของ Lev Vygotsky (1978) สามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีระบบซึ่งผ่านการช่วยเหลือจากครูหรือกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนที่สูงกว่า กระบวนการนี้จะเชื่อมโยงกับโซนพัฒนา Zone of Proximal Development (ZPD) คือ ช่วงหรือระยะห่างระหว่างระดับความสามารถที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองและระดับความสามารถที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้แต่ต้องผ่านการช่วยเหลือจากครูผู้สอนหรือเพื่อนที่มีศักยภาพมากกว่า จุดประสงค์หลักของการช่วยเหลือนี้ คือ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การช่วยเหลือนี้จะค่อยๆ ลดลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้นั้นได้ด้วยตนเอง

ทั้งนี้ Vygotsky สนับสนุนการเรียนภาษาที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอนและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเรียนรู้ในชั้นเรียน นอกจากนี้ Vygotsky ยืนยันว่า การเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

การเรียนการสอนโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้ 1) ใช้กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน 2) จัดโอกาสให้มีการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (peer teaching) จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือและเกิดการทำงานภายใน ZPD ของตนเองได้ (สริตา บัวเขียว, 2559)

งานวิจัยครั้งนี้ออกแบบโดยนำแนวทางวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ร่วมกับวิธีการสอนโดยมีครู

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12
 “สอปพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

เป็นศูนย์กลาง โดยเลือกการสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Class wide-peer tutoring) ซึ่งเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกันที่มีความสามารถสูงกว่าทำหน้าที่สอนผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า และเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนสามารถจัดการเรียนการสอนได้เองโดยมีครูผู้สอนให้คำแนะนำด้านเนื้อหา วิธีการสอนและสื่อการสอน เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนกล้าแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกล้าซักถามเรื่องที่ไม่เข้าใจ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 277 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง แห่งหนึ่งในจังหวัดยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน ซึ่งได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยใช้ผลการเรียงลำดับคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอบวัดระดับความรู้ด้านไวยากรณ์ในการสอบ O-NET ประจำปีการศึกษา 2559 โดยคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด 20 คนแรกและนักเรียนที่มีคะแนนต่ำสุด 20 คน รูปแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบถ่วงดุล (Counterbalanced Design) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่าง ได้รับวิธีการทดลองทั้ง 2 วิธี โดยในสัปดาห์ที่ 1-6 ครูจัดการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบครูเป็นศูนย์กลาง และในสัปดาห์ที่ 7-12 จัดให้มีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมีนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงรับหน้าที่ในการสอนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งสร้างขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้เป็นแผนจัดการเรียนรู้แบบมีครูเป็นผู้สอน ซึ่งแบ่งออกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้บทที่ 1 – บทที่ 5 ได้แก่ 1) Noun/Pronoun, 2) Present Simple Tense, 3) Adverb of frequency, 4) Present Continuous Tense และ 5) Past Simple Tense ในแต่ละแผนใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 50 นาที

2.2 ใบงานมอบหมายงานสอน ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาและวิธีการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ บทที่ 6 – บทที่ 10 ได้แก่ 6) Verb to be, 7) Adverb, 8) Adjective, 9) Preposition of place and time และ 10) Linkers โดยสอนตามแนวทางที่ระบุไว้ในใบงานซึ่งหัวข้อหลัก คือ จุดประสงค์ของการสอน เนื้อหา วิธีการสอน และสื่อการสอน

2.3 แบบทดสอบประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ 2 ฉบับ (ฉบับที่ 1 ทดสอบบทที่ 1-5 และฉบับที่ 2 ทดสอบบทที่ 6-10) แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นโดยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่ในการทดลอง และพบว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 และ 0.77 ตามลำดับ

2.4 แบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ฉบับสร้างขึ้นเพื่อทดสอบความเข้าใจบทเรียนเมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละบท

2.5 แบบบันทึกการสอน ครูผู้วิจัยและนักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนบันทึกการสอนท้ายคาบ ซึ่งหัวข้อในแบบบันทึกการสอนประกอบด้วย วิธีการสอน สื่อการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปัญหา ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.6 แบบบันทึกการสังเกตชั้นเรียนสร้างขึ้นเพื่อสำรวจกระบวนการสอนและการเรียนในระหว่างเพื่อนช่วยเพื่อน โดยครอบคลุมหัวข้อ วิธีการสอน การนำเสนอบทเรียน สื่อการสอน ลักษณะกิจกรรมและแบบฝึกหัด

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12
"สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน"

ระยะการสอนโดยครูเป็นผู้สอน

ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนในการทดลองครั้งนี้ โดยจะเริ่มจากการทดสอบ Pre-test 1 (บทที่ 1-5) ในคาบแรกและหลังจากนั้นจะดำเนินการสอนตามแผนการสอนบทที่ 1 ถึง บทที่ 5 ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1-5 ผู้วิจัยจะบันทึกการสอนในแต่ละบทและให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบททุกบท เมื่อสอนจบทั้ง 5 บท ผู้วิจัยจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบ Post-test 1 (บทที่ 1-5) ในสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับ Pre-test 1 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์และพัฒนาการของนักเรียน

ระยะการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ในระหว่างจัดการสอนแบบครูเป็นผู้สอน ผู้วิจัยจัดทำตารางนัดหมายและอธิบายนักเรียนเกี่ยวกับการนำวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในระยะที่ 2 ของการเรียน

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนสูง 20 คนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คนตามความสมัครใจและให้จับฉลากบทเรียนที่แต่ละกลุ่มจะเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการสอนเพื่อน แต่ละกลุ่มจะต้องร่วมกันวางแผนการสอนจัดเตรียมเนื้อหาตามแนวทางที่ระบุไว้ในใบงานมอบหมายงานสอนและจัดกิจกรรมในการสอนตามวัน-เวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยจะให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการสอน

นอกจากมีกลุ่มผู้รับผิดชอบหลัก 1 กลุ่มต่อบทเรียนแล้ว กลุ่มย่อยอื่นๆ อีก 4 กลุ่มต้องทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบรองในการสอนทุกครั้ง ซึ่งกลุ่มผู้รับผิดชอบรองอาจทำหน้าที่ในกิจกรรมย่อยตามที่ถูกผู้รับผิดชอบหลักมอบหมาย

การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะเริ่มในสัปดาห์ที่ 7 และจะมีการสอบ Pre-test 2 (บทที่ 6-10) ก่อนเรียน โดยครูผู้วิจัยจะเป็นผู้จัดสอบ นักเรียนผู้สอนจะบันทึกการสอนของตน ครูผู้วิจัยจะบันทึกการสอนสังเกตการสอนและจัดสอบท้ายบทสำหรับนักเรียนทุกคน เมื่อเรียนจบทั้ง 5 บท ครูผู้วิจัยจะให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบ Post-test 2 (บทที่ 6-10) ในสัปดาห์ที่ 12 ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับ Pre-test 2 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์และพัฒนาการของนักเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพจาก ผู้วิจัยจัดกลุ่ม หาความถี่และสรุปในรูปแบบตารางและความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ของนักเรียนที่เรียนโดยมีครูเป็นผู้สอนในระยะที่ 1 และเรียนจากวิธีเพื่อนช่วยเพื่อนในระยะที่ 2 แสดงในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1: ค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ในระยะที่มีครูเป็นผู้สอนและระยะเพื่อนช่วยเพื่อน

กลุ่มตัวอย่าง (n=40)	Pre 1		Post 1		Mean Difference	t value	p value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
ระยะที่มีครูเป็นผู้สอน	14.88	6.01	17.70	5.71	2.83	6.05**	0.000
ระยะเพื่อนช่วยเพื่อน	Pre 2		Post 2		Mean Difference	t value	p value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
	17.65	3.95	18.93	4.04	1.28	3.14**	0.003

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12
 "สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน"

ตารางที่ 2: ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับพัฒนาการด้านไวยากรณ์ในระยะเวลาที่มีครูเป็นผู้สอนและเพื่อนช่วยเพื่อน

	ระยะที่มีครูเป็นผู้สอน	ระยะเพื่อนช่วยเพื่อน	Mean Difference	t value	p value
ระดับพัฒนาการ	2.83	1.28	1.55	2.50**	0.014

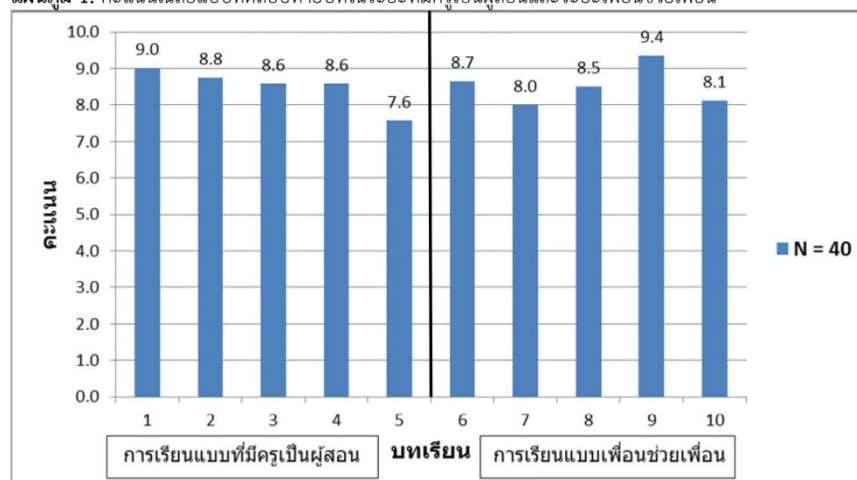
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าในระยะเวลาที่มีครูเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งหมดสามารถพัฒนาความรู้ไวยากรณ์เพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t=6.05^{**}$) เช่นเดียวกับระยะที่เรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ($t=3.14^{**}$) และเมื่อเปรียบเทียบต่อไปว่าการสอนหรือการเรียนแบบใดได้ผลดีกว่า ผลการเปรียบเทียบระดับพัฒนาการดังแสดงในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ได้มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระยะที่เรียนจากครู ($t=2.50^{**}$)

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการเรียนไวยากรณ์โดยมีครูเป็นผู้สอนหรือเรียนแบบวิธีเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยเพิ่มความรู้ด้านไวยากรณ์ได้ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติถึงแม้ว่าผลสัมฤทธิ์ในระยะที่มีครูเป็นผู้สอนจะสูงกว่าก็ตาม

นอกจากผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมแล้ว งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการรายบทเรียนดังจะแสดงให้เห็นในแผนภูมิ 1 ดังนี้

แผนภูมิ 1: คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทในระยะเวลาที่มีครูเป็นผู้สอนและระยะเพื่อนช่วยเพื่อน

จากแผนภูมิ 1 พบว่าคะแนนแบบทดสอบท้ายบท 10 บทของนักเรียนทุกคนโดยเฉลี่ยแล้วมีระดับคะแนนค่อนข้างสูง ในระยะการเรียนที่มีครูเป็นผู้สอน นักเรียนมีผลคะแนนแบบทดสอบท้ายบทที่ 1 – 5 อยู่ในระดับ 7.6 – 9.0 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และเมื่อพิจารณาแต่ละบทเรียนพบว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนในบทที่ 1 เรื่อง Noun/pronoun ได้สูงที่สุดและบทที่ 5 เรื่อง Past Simple Tense ได้น้อยที่สุด ส่วนระยะที่ 2 การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนทั้งหมดมีคะแนนแบบทดสอบท้ายบทอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 8.0 – 9.4 นับว่าเป็นคะแนนที่สูงเมื่อเทียบกับคะแนนเต็ม และเมื่อพิจารณาเป็นรายบทเรียน พบว่าบทที่ 9 เรื่อง Preposition of place and time มีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงที่สุดและบทที่ 7 เรื่อง Adverb มีคะแนนเฉลี่ยรวมน้อยที่สุด

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12
 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ในระยะการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งหมดมีผลคะแนนแบบทดสอบท้ายบทสูง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเริ่มทำแบบทดสอบท้ายบทหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนได้ไม่นานซึ่งนักเรียนสามารถใช้ความรู้ได้ทันที เช่นเดียวกับกับระยะการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถทำคะแนนแบบทดสอบท้ายบทได้สูงซึ่งอาจจะเป็นเพราะนักเรียนสามารถปรึกษาและซักถามเพื่อนได้

นอกจากผลสัมฤทธิ์ในการเรียน งานวิจัยนี้ได้วิเคราะห์และเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียน ดังแสดงให้เห็นในหัวข้อถัดไป

2. การจัดการเรียนการสอนแบบที่มีครูเป็นผู้สอนและการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตารางที่ 3: ความถี่ของกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนของครูและนักเรียน

ผู้สอน	การนำเข้าสู่บทเรียน				
	เกมส์	บทเพลง	วิดีโอ	เล่าเรื่องด้วยภาพ	วาดภาพจากเรื่องที่อ่าน
ครู (5 บท)	1 บท	1 บท	1 บท	1 บท	1 บท
นักเรียน (5 บท)	4 บท	-	-	-	1 บท

จากตารางที่ 3 พบว่าครูและนักเรียนนำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนมาใช้ในชั้นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยในระยะที่มีครูเป็นผู้สอน ครูใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนที่แตกต่างกันในแต่ละบท ซึ่งแตกต่างจากการสอนโดยนักเรียนที่เลือกใช้เกมส์เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเป็นส่วนใหญ่โดยมีความถี่ 4 ครั้งแต่เลือกใช้ประเภทเกมส์ที่หลากหลายรูปแบบ เช่น โปรแกรม Kahoot ซึ่งเป็นโปรแกรมการตอบคำถามออนไลน์ซึ่งใช้งานผ่าน Smartphone การเล่นเกมประโยชน์จากท่าทางและเกมส์เติมคำในช่องว่าง ซึ่งกิจกรรมที่ครูและนักเรียนนำมาใช้เป็นกิจกรรมที่สร้างการมีส่วนร่วมให้กับนักเรียนในชั้นเรียนได้

ตารางที่ 4: แนวการสอนหลักไวยากรณ์ของครูและนักเรียน

ผู้สอน	แนวการสอน		
	การสอนแบบนิรนัย	การสอนแบบอุปนัย	การสอนแบบนิรนัย + อุปนัย
ครู (5 บท)	-	-	5
นักเรียน (5 บท)	5	-	-

จากตารางที่ 4 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในระยะที่ครูสอน ครูใช้แนวการสอนหลักไวยากรณ์ที่ผสมผสานการสอนแบบนิรนัยและอุปนัย โดยครูใช้ทั้งการอธิบายกฎไวยากรณ์พร้อมยกตัวอย่างประโยคประกอบหรือให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อฝึกใช้ไวยากรณ์ผ่านสื่อการสอนต่างๆ และให้นักเรียนร่วมกันสรุปหลักไวยากรณ์ที่ปรากฏในสื่อต่างๆ ส่วนในระยะการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนใช้แนวการสอนแบบนิรนัยเป็นส่วนใหญ่ คือ เริ่มอธิบายกฎไวยากรณ์ จากนั้นนำเสนอตัวอย่างประโยคและสุดท้ายให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดโดยการฝึกใช้และสร้างประโยคจากกฎไวยากรณ์ที่เรียนมา

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12

"สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน"

ตารางที่ 5: วิธีการอธิบายหลักไวยากรณ์

ผู้สอน	วิธีการอธิบาย			
	การใช้ภาษาไทย	การใช้คำถามนำ	การยกตัวอย่าง ประโยคหลายๆ ประโยค	การแปลประโยค
ครู (5 บท)	มี	มี	มี	ไม่มี
นักเรียน (5 บท)	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี

จากตารางที่ 5 พบว่าครูผู้สอนใช้เทคนิคต่างๆ ในการอธิบายหลักไวยากรณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น ทั้งการยกตัวอย่างประโยคซ้ำๆ การใช้ภาษาไทยในการอธิบาย และการใช้คำถาม อย่างไรก็ตามในระยะเวลาเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนเลือกใช้การแปลประโยคภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเพื่อฝึกการใช้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ นักเรียนใช้ภาษาไทยในการอธิบายเช่นเดียวกับครู

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ในระหว่างการสอนแบบที่มีครูเป็นผู้สอนและระหว่างการสอนเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบที่มีครูเป็นผู้สอนและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพิ่มความรู้อด้านไวยากรณ์ได้ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบว่าการเรียนการสอนรูปแบบใดสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ได้ดีกว่า ผลปรากฏว่าการเรียนแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ได้มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.50^{**}$) ซึ่งอาจสรุปได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระหว่างที่มีครูเป็นศูนย์กลางได้ดีกว่าการเรียนในระหว่างเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับ Rajkhowa & Das (2015) ที่พบว่าการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนควรใช้ภาษาที่หนึ่งเพราะจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2554) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาที่ยากให้ง่ายขึ้นและพูดชี้ให้นักเรียนคิดเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ ทั้งนี้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้จากการสั่งสมประสบการณ์ของครูผู้สอน

อย่างไรก็ตามจากผลการทดลองพบว่า การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถเพิ่มความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Yawn (2012) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถทำผลคะแนนในการสอบหลังเรียนได้ดีขึ้น ทั้งนี้ นักเรียนที่รับหน้าที่เป็นผู้สอนสามารถพัฒนาการเรียนรู้และเป็นครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพได้และ Rahmasari (2016) พบว่า เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสนับสนุนให้นักเรียนสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้มากยิ่งขึ้นเพราะนักเรียนมีหน้าที่ช่วยอธิบายเนื้อหาให้กับเพื่อนๆ และทำให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง นอกจากนี้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถสร้างความมั่นใจและกำลังใจในการเรียนในห้องเรียน ทั้งนี้การเรียนในห้องเรียนกลับมามีชีวิตชีวามากขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนการสอนระหว่างแบบที่มีครูเป็นผู้สอนและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ในการทดลอง นักเรียนผู้สอนได้รับใบงานมอบหมายการสอนที่มีแนวทางการสอนที่สอดคล้องกับการสอนของครูผู้สอน คือ มีการสอนที่เริ่มด้วยขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ตามด้วยขั้นการสอน และขั้นสรุปที่เหมือนกัน แต่เทคนิคการสอนของครูและนักเรียนผู้สอนค่อนข้างแตกต่างกัน วิธีการสอนหลักไวยากรณ์ของครูผู้สอนเน้นเทคนิคที่หลากหลายในการอธิบาย เช่น ยกตัวอย่างการใช้หลายๆ ประโยค อธิบายโดยใช้ภาษาไทย และใช้คำถามนำเพื่อให้ นักเรียนค้นพบหลักไวยากรณ์ด้วยตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนผู้สอนไม่มีประสบการณ์การสอนจึงไม่สามารถอธิบายหลักไวยากรณ์ได้อย่างกระจ่างชัดครบถ้วนเหมือนการอธิบายของครู สอดคล้องกับ สลิทา มุ่ทอง (2553) ระบุว่า การขาดประสบการณ์สอนถือเป็นข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและส่งผลกระทบต่อเลือกใช้รูปแบบเทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถกระตุ้นความ

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12
 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

สนใจในช่วงชั้นนำเข้าสู่บทเรียนเพราะนักเรียนผู้สอนใช้กิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงความสนใจของนักเรียนคนอื่น ๆ ได้ เช่น นำชื่อของเพื่อน มาตั้งคำถามในโปรแกรม Kahoot และเลือกใช้รูปภาพตรา นักร้องที่ชื่นชอบมาประกอบสื่อการสอน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับอัจฉรา ศรีมูล (2552) พบว่ากิจกรรมและสื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอน

1. จากผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนที่มีครูเป็นผู้สอนและวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรประยุกต์ใช้วิธีการสอนที่มีครูเป็นผู้สอนร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียน
2. ในการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับและความสามารถของผู้เรียน หากเนื้อหายากเกินไปจะทำให้เด็กเรียนผู้สอนไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาและส่งผลกระทบต่ออธิบายเนื้อหาให้กับเพื่อนได้อย่างกระจ่างชัดเท่าที่ควร
3. งานวิจัยครั้งนี้พบว่า บางครั้งนักเรียนผู้สอนอธิบายเนื้อหาได้ไม่ชัดเจนเท่าครูผู้สอนจึงควรให้นักเรียนผู้สอนผ่านการฝึกอบรม สร้างความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนก่อนเริ่มใช้กระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยศึกษาวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่นักเรียนผู้สอนมีระดับอายุและระดับการศึกษาที่แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอน
2. การวิจัยในครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลองเพียง 20 คาบซึ่งอาจไม่เพียงพอในการเรียนรู้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังนั้นควรมีการศึกษาซ้ำในประเด็นเดียวกันแต่ขยายระยะเวลาในการวิจัย เพื่อศึกษาพัฒนาการในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- กาโสม หมดเด็นและนิสสาร จารุมณี. (2560). “ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน”. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 14(2), 33-42.
- ทิตนา แชมมณี. 2554. *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. หน้า109-118.
- ลลิตา ภูทอง. (2552). *รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- วิจารณ์ พานิช. 2556. *การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21*. มูลนิธิสยามกัมมาจล. กรุงเทพมหานคร : ส.เจริญการพิมพ์.
- ศรีณีย์รัตน์ ฉวีพัฒน์และบุญฤดี ชำนาญกิจ. (2554). “การศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”. *วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. 6(16), 31-44.
- สริตา บัวเขียว. (2559). “Scaffolding...ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างไร How can Scaffolding Support Learning Development?”. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*. 1(18).
- สันติ เส้นหมาน, วิชัย นภาพงศ์และชิตชนก เชิงเชาว์. (2011). การสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้บทเรียนแบบไฮเปอร์เคส. *วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Journal of Humanities and Social Sciences)*, 7(2), 93-100.

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12
 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

- สิริพร ปาณางษ์. (2557). Active Learning เทคนิคการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 (Online). <http://edu.nsu.ac.th/2011/qass/?view=research.php>, 26 ธันวาคม 2560.
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- อัจฉรา ศรีมูล. (2552). ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Alrajhi, M, & Aldhafri, S. (2015). Peer Tutoring Effects on Omani Students' English Self-Concept. *International Education Studies*. 8(6), 184-193.
- Conradie, C. I. (2013). "Grammar-internal mimicking and analogy." *Iconic Investigations*. Vol 12. John Benjamins Publishing, 63.
- Haider, M., & Yasmin, A. (2015). Significance of scaffolding and peer tutoring in the light of Vygotsky's theory of zone of proximal development. *International Journal of Languages, Literature and Linguistics*, 1(3), 2015.
- Musigrungsri, M. (2002). *An investigation of English grammar teaching in government secondary schools in educational region II*. Thailand, Prince of Songkla University.
- Rahmasari, B. S. (2017). Peer Tutoring: An Effective Technique To Teach Reading Comprehension. *KnE Social Sciences & Humanities*. 1(3), 245-258.
- Rajkhowa, B., & Das, S. (2015). Competency of teaching English in Indian context: A situational analysis. *Journal of Language Teaching and Research*, 6(1), 71-77.
- Vygotsky, L. (1978). "Interaction Between Learning and Development." *Reading on the Development of Children*. New York: Scientific American Books, 34-41.
- Yawn, C. (2012). Effects of Gifted Peers Tutoring Struggling Reading Peers. *Journal of Special Education Apprenticeship*. 1(1).
- Zhang, Y. (2010). Cooperative language learning and foreign language learning and teaching. *Journal of Language Teaching and Research*, 1(1), 81-83.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นางสาวยาวารี สะอีดี
รหัสประจำตัวนักศึกษา 5911121028

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	2558

ทุนการศึกษา

ทุนอุดหนุนวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จากคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ประจำปีงบประมาณ 2561 จากบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง โรงเรียนสตรียะลา อ.เมือง จ.ยะลา

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ยาวารี สะอีดี และนิสากร จารุมณี. (....). ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความเห็นต่อการเรียนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, ____ (อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ).

ยาวารี สะอีดี และนิสากร จารุมณี. (2561). *ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและรูปแบบการสอนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นผู้สอนและการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน*. บทความนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษาเพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”, ณ โรงแรมธรรมรินทร์ ธนา จังหวัดตรัง. 27 – 28 พฤษภาคม 2561. หน้า 868 – 878.